

Lovforslag nr. L 126. Fremsat den 14. januar 2004 af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove og af lov om planlægning samt ophævelse af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven og frigørelsesafgiftsloven¹⁾

(Forenklinger m.v.)

§ 1

I lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 973 af 22. november 2002, foretages følgende ændringer:

1. § 21, stk. 5, affattes således:

»Sælges en bygning eller installation ejet af en eller flere personer til et selskab m.v., og har sælgerne bestemmende indflydelse på selskabets handlemåde på grund af aktiebesiddelse, anden form for ejerskab, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse, kan tab efter stk. 3 eller 4 ikke fradrages. Ved bestemmende indflydelse på grund af aktiebesiddelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. I øvrige tilfælde foreligger der bestemmende indflydelse ved ejerskab, såfremt der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. i ejerandel.»

2. I § 25, stk. 7, og § 39, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Bestemmende indflydelse vil altid foreligge, såfremt en eller flere personer på grund af ejer-

skab eller rådighed over stemmerettigheder direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne i et selskab, der er part i lejemålet. I øvrige tilfælde foreligger der bestemmende indflydelse, såfremt der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. i ejerandel.«

3. I § 40, stk. 5, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Ved bestemmende indflydelse på grund af aktiebesiddelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. I øvrige tilfælde foreligger der bestemmende indflydelse ved ejerskab, såfremt der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. i ejerandel.«

4. I § 44 A, stk. 1, 3. pkt., og § 44 B, stk. 1, 4. pkt., ændres »der er kontrolleret, jf. ligningslovens § 2, stk. 2, af kunstneren selv eller af kunstnerens nærtstående.« til: »som kunstneren selv eller kunstnerens nærtstående udøver en bestemmende indflydelse over, jf. ligningslovens § 2, stk. 2.«

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater (90/434/EØF), EF-Tidende 1990, L 225 s.1.

F. t. l. vedr. forskellige skatte- og afgiftslove m.v.

§ 2

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v., (aktieavancebeskatningsloven) jf. lovbekendtgørelse nr. 695 af 21. august 2002, som ændret ved § 3 i lov nr. 232 af 2. april 2003 og § 2 i lov nr. 394 af 28. maj 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., § 1, stk. 5, § 2, stk. 1, § 2 c, stk. 1, § 4, stk. 1 og 4, og § 6, stk. 5, 1. pkt., udgår »almindelige«.

2. § 1, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»1. pkt. finder ikke anvendelse ved udlodning af likvidationsprovenu, som er skattepligtigt for foreninger og selskaber efter selskabsskatteovens § 5 B, stk. 4, og fusionsskatteovens § 12, stk. 3.«

3. I § 1, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Ved udlodning af likvidationsprovenu fra en investeringsforening omfattet af § 2 d, stk. 1, 2. pkt., finder 1. pkt. alene anvendelse i det omfang, udlodningen overstiger minimumsudlodningen, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 2, for tiden fra indkomstårets begyndelse til ophørstidspunktet.«

4. I § 2 d, stk. 1, indsættes som 8. pkt.:

»For en investeringsforening, der opløses efter reglerne i § 83 eller § 84 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., og som har udsat indløsningen af andele, jf. nævnte lovs § 48, stk. 3 eller 4, ses der bort fra overskridelser af den i 2. pkt. nævnte grænse på 25 pct. som følge af at provenuet ved foreningens afståelse af aktier, administrationsbygning og finansielle kontrakter placeres i kontanter, forudsat at overskridelsen finder sted indenfor perioden fra beslutningen om opløsningen og indtil den endelige opløsning.«

5. I § 11, stk. 3, indsættes som 5. pkt.:

»Bestemmende indflydelse på grund af aktiebesiddelse foreligger, såfremt en eller flere personer i den i 1. pkt. nævnte personkreds på grund af ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne i selskabet. Hvis aktierne er børsnoterede, jf. § 4, stk. 2, kan bestemmende indflydelse efter en konkret vurdering foreligge ved en ejerandel på mindre end 50 pct.«

6. I § 13, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Betingelserne i 1. pkt. om, at det erhvervende selskab skal opnå flertallet af stemmerne i det erhvervede selskab, anses for opfyldt, selv om det erhvervende selskab umiddelbart efter aktieombytningen spaltes efter reglerne i fusionsskatteovens § 15 a.«

§ 3

I lov om afgift af dødsboer og gaver (boafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 752 af 23. august 2001, som senest ændret ved § 5 i lov nr. 956 af 20. december 1999 og § 27 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 12, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Er et aktiv udloddet før opgørelsesdagen, og er der givet den kommunale skattemyndighed meddelelse herom i henhold til dødsboskatteovens § 5, stk. 2, ansættes aktivet dog til værdien på udlodningstidspunktet.«

2. I § 29, stk. 2, sidste pkt., ændres: »§ 33, stk. 4 og 7« til: »33, stk. 1 og 7«.

3. § 31, stk. 3, ophæves.

§ 4

I lov om beskatning ved dødsfald (dødsboskatteoven), jf. lovbekendtgørelse nr. 827 af 22. september 2003, som ændret ved lov nr. 460 af 31. maj 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 27, stk. 1, 1. pkt., udgår: »og 3«.

2. § 27, stk. 2 og 4, ophæves.

Stk. 3, 5 og 6 bliver herefter stk. 2-4.

3. § 36, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

4. § 40, stk. 5, ophæves.

5. I § 43, stk. 2, ændres »§ 5, stk. 7« til: »§ 5, stk. 8«.

6. § 51, stk. 2, ophæves.

7. § 65, stk. 2, ophæves.

§ 5

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom (Ejendomsavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 693 af 20. august 2002, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 3, ophæves.

2. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 A. Ved afståelse af en del af en fast ejendom forstås afståelser, hvor et areal overdrages efter reglerne om arealoverførsel, eller hvor der overdrages en del af en fast ejendom betinget af udstykning.«

3. I § 4, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »kontantværdi efter stk. 2 og«: »reguleret efter § 4 A samt«.

4. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 A. Er den afståede ejendom erhvervet før den 19. maj 1993, kan den skattepligtige regulere den faktiske, kontantomregnede anskaffelses-sum fra anskaffelsesåret, dog tidligst fra 1975, og til og med 1993. Reguleringen foretages med følgende procentsatser:

Anskaffelsesår	Reguleringsprocent
1975 eller tidligere	182,4
1976	156,6
1977	140,0
1978	120,2
1979	108,0
1980	93,5
1981	79,9
1982	62,6
1983	49,3
1984	40,2
1985	32,5
1986	27,7
1987	23,6
1988	18,1
1989	12,5
1990	7,7
1991	5,6
1992	3,5
1993	0,0

5. I § 5, stk. 2, indsættes som 16. pkt.:

»14. pkt. finder dog ikke anvendelse for vedligeholdelses- og forbedringsudgifter på bygninger, der er undergivet fredning i henhold til bygningsfredningsloven, og som ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen.«

6. I § 5A, stk. 1, 1. pkt., ændres: »§ 33, stk. 4 og 7« til: »33, stk. 1 og 7«.

7. I § 6, stk. 2, 1. pkt., udgår: »og 5«.

8. § 6, stk. 4, ophæves.

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 4-6.

9. I § 6, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres: »stk. 1, 3 og 4« til: »stk. 1 og 3« og »stk. 6« til: »stk. 5«.

10. I § 6, stk. 5, 2. pkt., der bliver stk. 4, 2. pkt. ændres: »stk. 1, 3 og 4« til: »stk. 1 og 3« og efter »i de følgende indkomstår« indsættes: »jf. dog stk. 7«.

11. I § 6 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Har den skattepligtige i et indkomstår konstateret en skattepligtig fortjeneste ved afståelse af en del af en fast ejendom, jf. § 3 A, og i det første eller andet indkomstår efter afståelsen konstaterer et fradragsberettiget tab ved et eller flere yderligere delsalg, jf. § 3 A, af den oprindeligt samme ejendom eller ved afståelse af den resterende del af den oprindeligt samme ejendom, kan den skattepligtige modregne tabet i denne fortjeneste i det omfang, fortjenesten ikke allerede er udnyttet ved modregning efter § 6, stk. 5 eller ved nedsættelse af anskaffessummen efter reglerne i § 6 A eller § 6 C. Tabet skal modregnes i en skattepligtig fortjeneste, som nævnt i 1. pkt., for det tidligst mulige forudgående indkomstår. Reglerne i 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, når den faste ejendom, hvorpå der er konstateret et fradragsberettiget tab, er udstykket fra den faste ejendom, hvorpå den skattepligtige inden for de to senest forudgående indkomstår har konstateret en skattepligtig fortjeneste. Reglerne i 1.-3. pkt. finder ikke anvendelse for fast ejendom, der udstykkes i ejerlejligheder.«

12. I § 12, stk. 3, 2. pkt., udgår »og forrenter«.

13. I § 12, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Henstandsbeløbet forrentes med en rentesats på 1 pct. p.a. over Nationalbankens diskonto, dog mindst med 6 pct. p.a.«

§ 6

Lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 577 af 7. juli 2002, ophæves.

§ 7

Lov om beskatning af fortjeneste ved førstegangsafståelse af visse ejerlejligheder m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 842 af 14. november 1997, ophæves.

§ 8

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 678 af 12. august 2002, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 442 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

1. § 5, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

2. I § 26 A, indsættes som stk. 4-7:

»Stk. 4. Overdrages en virksomhed fra en ægtefælle til den anden ægtefælle, og anvender overdrageren ved udgangen af indkomståret forud for overdragelsen virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens afsnit I, kan den ægtefælle som virksomheden overdrages til, indtræde i overdragerens virksomhedsordning, herunder overtage indestående på konto for opsparet overskud, indskudskontoen samt mellemregningskontoen, ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen, såfremt overdragelsen finder sted dagen efter dette indkomstårs udløb.

Stk. 5. Såfremt overdragelsen vedrører en del af en virksomhed eller en af flere virksomheder, jf. virksomhedsskattelovens § 2, stk. 3, kan ægtefællen overtage den del af indestående på konto for opsparet overskud, indskudskontoen og mellemregningskontoen, der svarer til den pågældende del af virksomheden eller den pågældende virksomhed. Denne del beregnes som forholdet mellem den del af kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen, der kan henføres til den nævnte virksomhed, og hele kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsesåret. Den forholdsmæssige del af kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen beregnes efter forholdet mellem værdien af aktiverne ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen i den nævnte virksomhed og samtlige aktiver indskudt i virksomhedsordningen. Ved beregningen af den forholdsmæssige del ses bort fra finansielle aktiver. Foreligger der flere konti for opsparet overskud, medregnes en forholdsmæssig del af hver af kontiene.

Stk. 6. Overtagelse efter stk. 4 og 5 forudsætter, at modtageren opfylder kravene i virksomhedsskattelovens afsnit I. Såfremt den erhvervende ægtefælle ønsker at indtræde i overdragerens stilling med hensyn til beskatning efter virksomhedsordningen, skal beslutning herom senest meddeles i forbindelse med indgivelse af overdragerens selvangivelse

Stk. 7. Overdrages en virksomhed, en del af en virksomhed eller en af flere virksomheder fra en ægtefælle til den anden ægtefælle og anvender overdrageren kapitalafkastordningen på indkomst fra virksomheden, kan den erhvervende ægtefælle indtræde i kapitalafkastordningen efter reglerne i § 33 C, stk. 6. Stk. 6, 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse.«

3. I § 43, stk. 2, litra i, og i § 48 E, stk. 3, nr. 2, ændres »kontrollen med eller kapitalen i den virksomhed« til: »kontrollen med eller væsentlig indflydelse på den virksomhed«

4. I § 65, stk. 1, 2. pkt., ændres »egne aktier m.v. jf. ligningslovens § 16 B, stk. 1,« til: »egne ikke børsnoterede aktier m.v., omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1,«

§ 9

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 24. september 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 3, udgår: »eller fortjeneste, der beskattes efter lov om beskatning af fortjeneste ved førstegangsafståelse af visse ejerlejligheder m.v.«.

2. I § 22, stk. 3, indsættes som 5. pkt.:

»Bestemmende indflydelse på grund af aktiebesiddelse foreligger altid ved ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne.«

§ 10

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 17. september 2002, som ændret senest ved lov nr. 1235 af 27. december 2003, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1 og 2, affattes således:

»Skattepligtige,

- 1) hvorover fysiske eller juridiske personer udøver en bestemmende indflydelse,
- 2) der udøver en bestemmende indflydelse over juridiske personer,
- 3) der er koncernforbundet med en juridisk person,
- 4) der har et fast driftssted beliggende i udlandet, eller
- 5) der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark,

skal ved opgørelsen af den skatte- eller udlodningspligtige indkomst anvende priser og vilkår for handelsmæssige eller økonomiske transaktioner med ovennævnte fysiske og juridiske personer og faste driftssteder (kontrollerede transaktioner) i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter.

Stk. 2. Ved bestemmende indflydelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. Ved bedømmelsen af, om den skattepligtige anses for at have bestemmende indflydelse på en juridisk person, eller om der udøves en bestemmende indflydelse over den skattepligtige af en juridisk eller fysisk person, medregnes aktier og stemmerettigheder, som indehaves af koncernforbundne selskaber, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, af personlige aktionærer og deres nærtstående, jf. ligningslovens § 16 H, stk. 2, eller af en fond eller trust stiftet af moderselskabet selv eller af de nævnte koncernforbundne selskaber, nærtstående m.v. eller af fonde eller truster stiftet af disse. Tilsvarende medregnes ejerandele og stemmerettigheder som indehaves af en person omfattet af kildeskattelovens § 1 eller et dødsbo omfattet af dødsboskattelovens § 1, stk. 2, i fællesskab med nærtstående eller i fællesskab med en fond eller trust stiftet af den skattepligtige eller dennes nærtstående eller fonde eller truster stiftet af disse. Som nærtstående anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med oprindeligt slægtskabsforhold.«

2. § 4 A ophæves.

3. I § 8 K, stk. 1, 4. pkt., ændres »tinglyses på ejendommen« til: »registreres i matrikelregisteret og på matrikelkortet«.

4. I § 12, stk. 7, 3. pkt., og 12 B, stk. 11, 2. pkt., ændres »bestemmende indflydelse over institutionen m.v.« til: »indflydelse, der er egnet til at påvirke de beslutninger, institutionen m.v. træffer.«

5. I § 16 A, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Dog henregnes udlodning af likvidationsprovenu fra en investeringsforening omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, 2. pkt., til udbytte i det omfang, udlodningen ikke overstiger minimumsudlodningen, jf. § 16 C, stk. 2, for tiden fra indkomstårets begyndelse til ophørstidspunktet.«

6. I § 16 B indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt en aktionær afstår børsnoterede aktier til det selskab, som har udstedt dem. I de tilfælde, der ikke er omfattet af stk. 3, kan sælger dog tilkendegive over for skattemyndighederne, at salget er omfattet af stk. 1. Det er en betingelse, at tilkendegivelsen fremkommer i forbindelse med indgivelsen af selvangivelse for det år, hvor afståelsen sker.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5

7. I § 17 A, stk. 1, udgår »§ 6 i lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom,«.

8. § 17 B, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

§ 11

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 763 af 11. september 2002, som ændret ved lov nr. 440 af 10. juni 2003 og lov nr. 1151 af 17. december 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 8 i lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 549 af 9. juli 1991,« til: »§ 47 A.«

2. I § 13, stk. 4, ændres »udgifterne ved kommunens overtagelse af arealet efter § 8 i lov om frigørelsesafgift af fast ejendom m.v.« til: », medmindre ejeren fraskriver sig retten til at forlange arealet overtaget af kommunen efter § 47 A, udgifterne til overtagelse af arealet efter § 47 A.«

3. Efter § 46 indsættes i kapitel 10:

»§ 46 A. Tilbageføres en ejendom eller en del af en ejendom til landzone efter § 45, tilbagebetales frigørelsesafgiften til ejeren, såfremt den pågældende ejer også var ejer af ejendommen henholdsvis den overførte del på overførelstidspunktet.

Stk. 2. Er den tilbageførte ejendom eller en del af denne overdraget til en person, der på tidspunktet for overdragelsen tilhørte den personkreds, der var angivet i den dagældende bestemmelse i frigørelsesafgiftslovens § 7, stk. 2, tilbagebetales frigørelsesafgiften til den pågældende, såfremt denne stadig er ejer på tidspunktet for ejendommens tilbageførelse.

Stk. 3. Frigørelsesafgiften tilbagebetales med tillæg af renter 4 pct. p.a. beregnet fra betalingsdagen.

Stk. 4. I tilfælde hvor frigørelsesafgiften ikke er betalt, fordi der er ydet henstand med betalingen, bortfalder henstandsbeløbet. Halvdelen af betalte henstandsrenter udbetales uden ændring af indkomstansættelsen for tidligere år til den, der på tidspunktet for henstandsbeløbets bortfald er ejer af ejendommen. Er frigørelsesafgiften betalt, efter at der er betalt henstandsrenter, tilbagebetales halvdelen af henstandsrenterne til ejendommens ejer, såfremt denne har krav på tilbagebetaling af afgiften efter stk. 1 eller 2.«

4. Efter § 47 indsættes:

»§ 47 A. En ejer af en fast ejendom, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, kan, hvis ejendommen helt eller delvist overføres fra landzone til byzone eller sommerhusområde, inden 4 år efter overførelsen forlange ejendommen henholdsvis den overførte del af denne, overtaget af kommunen for et beløb fastsat af taksationsmyndighederne efter de samme regler, som efter §§ 47 og 50 gælder for ekspropriation af ejendomme, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For ejendomme, der er overført fra landzone til byzone eller sommerhusområde før den 1. januar 2004, anvendes det slutbeløb, der er ansat efter den tidligere bestemmelse i § 2, stk. 1, i lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom jf. lovbekendtgørelse nr. 577 af 7. juli 2002.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder alene anvendelse, hvis ejendommen på det tidspunkt ejeren forlanger en overtagelse, fortsat benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage.«

5. I § 50, stk. 1, indsættes efter »§ 47«: », overtagelse efter § 47 A«.

§ 12

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 736 af 28. august 2002, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1215 af 27. december 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 5, 3. pkt. ændres »§ 16 H, stk. 1,« til: »§ 16 H, stk. 2«.

2. I § 10, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:

»Bestemmende indflydelse på grund af aktiebesiddelse foreligger altid, såfremt en person, en forening m.v. eller en kreds af personer, selskaber og foreninger m.v. på grund af ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne i selskabet.«

3. I § 33 A, stk. 1, indsættes efter 4. pkt.:

»Bestemmende indflydelse foreligger altid, såfremt de her i landet fuldt skattepligtige personer eller selskaber på grund af ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne i selskabet.«

4. I § 35 L, stk. 2, 3. pkt., ændres: »stk. 2« til: »stk. 3«

§ 13

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 13. august 2001, som bl. a. ændret ved § 12 i lov nr. 313 af 21. maj 2002 og senest ændret ved lov nr. 963 af 2. december 2003, foretages følgende ændringer:

1. § 3 B, stk. 1 og 2, affattes således:

»Skattepligtige,

- 1) hvorover udenlandske fysiske eller juridiske personer udøver en bestemmende indflydelse,
- 2) der udøver en bestemmende indflydelse over udenlandske juridiske personer,
- 3) der er koncernforbundet med en udenlandsk juridisk person,
- 4) der har et fast driftssted beliggende i udlandet, eller

5) der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark, skal i selvangivelsen afgive oplysninger om art og omfang af handelsmæssige eller økonomiske transaktioner med ovennævnte udenlandske fysiske og juridiske personer og faste driftssteder (kontrollerede transaktioner). § 1, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ved bestemmende indflydelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. Ved bedømmelsen af, om den skattepligtige anses for at have bestemmende indflydelse på en udenlandsk juridisk person, eller om der udøves en bestemmende indflydelse over den skattepligtige af en udenlandsk juridisk eller fysisk person, medregnes aktier og stemmerettigheder, som indehaves af koncernforbundne selskaber, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, af personlige aktionærer og deres nærtstående, jf. ligningslovens § 16 H, stk. 2, eller af en fond eller trust stiftet af moderselskabet selv eller af de nævnte koncernforbundne selskaber, nærtstående m.v. eller af fonde eller truster stiftet af disse. Tilsvarende medregnes ejerandele og stemmerettigheder som indehaves af en person omfattet af kildeskattelovens § 1 eller et dødsbo omfattet af dødsboskatlovens § 1, stk. 2, i fællesskab med nærtstående eller i fællesskab med en fond eller trust stiftet af den skattepligtige eller dennes nærtstående eller fonde eller truster stiftet af disse. Som nærtstående anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med oprindeligt slægtskabsforhold.«

§ 14

I lov nr. 382 af 2. juni 1999 om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterettigheder mv., som ændret ved § 2 i lov nr. 944 af 20. december 1999, § 3 i lov nr. 1100 af 29. december 1999, § 46 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 49 i lov nr. 1029 af 22. november 2000 og § 1 i lov nr. 485 af 7. juni 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, *stk. 2*, indsættes efter *1. pkt.*:

»Afvises det nye pantebrev fra tinglysning, og skal det ikke senere tinglyses, eller aflyses det

nye pantebrev som ikke effektueret indenfor 1 år efter anmeldelsen til tinglysning, anses afgiftsbegünstigelsen i 1. pkt. ikke for udnyttet.«

2. § 7, *stk. 2 og 3*, ophæves og i stedet indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Udløser anmeldelsen tinglysning af forskellige rettigheder på en eller flere faste ejendomme beliggende i samme retskreds eller i flere løsøregenstande m.v., udgør afgiften 1.400 kr. for hver rettighedstype.«

Stk. 4. bliver herefter *stk. 3*.

3. I § 20 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* I de forhold, der er omfattet af § 5, *stk. 2.*, 2. pkt., opkræves der ikke afgift efter *stk. 1.*«

4. I § 23, *stk. 1*, indsættes som nr. 5:

»5) En tinglyst ændring i et pant, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom eller løsøre under pantet, jf. § 5, *stk. 3*, 1. pkt., og hvor ændringerne er tinglyst som en del af en samlet matrikulær ændring.«

§ 15

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 740 af 3. september 2002 som ændret senest ved lov nr. 1047 af 17. december 2002, foretages følgende ændringer:

1. § 4 A ophæves.

2. I § 8, *stk. 3*, 1. pkt., udgår »eller § 4 A«.

3. § 14, *stk. 6*, ophæves.

4. § 33, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Vurderingsmyndigheden foretager de fordelinger af ejendomsværdi, grundværdi og eventuelt fradrag i grundværdien for forbedringer, som i øvrigt er fornødne til gennemførelsen af bestemmelser i loven om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, loven om lån til betaling af ejendomsskatter og loven om afgift af dødsboer og gaver.«

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Aktieavancebeskatningslovens § 1, *stk. 3*, 3. pkt., og § 2 d, *stk. 1*, 8. pkt., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 3 og 4, og ligningslovens § 16 A, *stk. 1*, 3. pkt., som affattet ved den-

ne lovs § 10, nr. 5, har virkning for opløsning af investeringsforeninger, når beslutning om opløsning træffes den 1. juli 2004 eller senere. I tilfælde, hvor beslutning om opløsning er truffet inden den 1. juli 2004, men hvor den endelige opløsning finder sted den 1. juli 2004 eller senere, kan investeringsforeningen vælge at anvende de i 1. pkt. nævnte regler i stedet for de hidtil gældende regler.

Stk. 3. § 4, nr. 1, 2 og 4, § 5, nr. 1, § 7 og § 9, nr. 1, har virkning for afståelser af ejerlejligheder, der sker den 1. januar 2004 eller senere, og hvor ejerlejligheden ikke før den 1. januar 2004 er blevet skattepligtig efter lov om beskatning af fortjeneste ved førstegangsafståelse af visse ejerlejligheder.

Stk. 4. § 4, nr. 2, 3, 6 og 7, § 5, nr. 7-10, § 6, § 10, nr. 2, 7 og 8, og §§ 11 og 15 har virkning for ejendomme, der overføres fra landzone til byzone eller sommerhusområde den 1. januar 2004 eller senere.

Stk. 5. Såfremt der er ydet henstand med betaling af frigørelsesafgift efter § 6 i lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom for afståelser, der er foretaget før den 1. januar 2004, er henstanden og betingelserne for henstanden fortsat gældende. Henstandsbeløbet er rentefrit i 4 år efter forfaldsdagen og forrentes derefter med 6 pct. p.a. Renterne betales halvårsvis den 1. april og den 1. oktober for det da forløbne halvår. Renterne er fradragsberettiget ved opgørelsen af kapitalindkomsten. Henstandsbeløbet forfalder til betaling ved ejerskifte. Ved afståelse af en del af den afgiftspligtige ejendom forfalder en forholdsmæssig del af henstandsbeløbet. Hen-

standsbeløbet forfalder ikke ved ejerskifte, hvis erhververen er den afgiftspligtiges ægtefælle. Henstanden bortfalder i det omfang, den afgiftspligtige ejendom ikke længere benyttes som landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplanta-ge. Beløbet forfalder til betaling 6 måneder efter tidspunktet for den vurdering, hvor den ændrede benyttelse konstateres. Henstandsfristen udløber senest 12 år efter forfaldsdagen. Skatteministeren kan i særlige tilfælde indrømme yderligere henstand med betalingen af frigørelsesafgiften.

Stk. 6. Ejere af ejendomme, der er overført eller overføres fra landzone til byzone eller sommerhusområde inden den 1. januar 2004, og som har fået henstand med betalingen af frigørelsesafgiften, kan vælge at få henstanden erstattet med beskatning af fortjenesten på afståelsestidspunktet efter reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven. Henstandsrenter tilbagebetales dog ikke.

Stk. 7. § 5, nr. 2 og 11, har virkning for tab, der konstateres i indkomståret 2004 eller senere.

Stk. 8. § 5, nr. 3 og 4, har virkning for ejendomme, der er afstået i indkomståret 1999 eller senere.

Stk. 9. § 8, nr. 2, har virkning for overdragelser, der finder sted den 1. januar 2004 eller senere.

Stk. 10. § 8, nr. 4, og § 10, nr. 6, har virkning for salg den 1. januar 2005 eller senere af børsnoterede aktier til det selskab, der har udstedt aktierne.

Stk. 11. § 14 har virkning for dokumenter, der anmeldes til tinglysning fra og med lovens ikrafttrædelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med lovforslaget

Formålet med lovforslaget er at forenkle skatte- og afgiftslovgivningen dels ved at reducere antallet af regler og præcisere reglerne dels ved at ændre i uhenigtsmæssige regler med henblik på at gøre reglerne mere fleksible.

Lovforslaget skal blandt andet medvirke til at sikre og udbygge et konkurrencedygtigt skattesystem, som er et væsentligt parameter, når virksomheder træffer beslutning om placering af nuværende og fremtidig produktion. Et element heri er regeringens lovinitiativer for at lette erhvervslivets administrative byrder og forenkle skattereglerne. Regeringen lægger hermed vægt på, at skattesystemet ikke pålægger virksomheder unødige administrative byrder samt, at skattesystemet ikke hindrer virksomheders muligheder for omstruktureringer.

Forslaget er et led i regeringens arbejde med at forenkle love og regler samt forenkle administrationen i den offentlige sektor.

Som led i dette arbejde er der offentliggjort en handlingsplan for regelforenkling, jf. »En enklere offentlig sektor - regeringens handlingsplan for regelforenkling og administrative lettelser«, august 2002. Desuden er der som led i skatteministerens kampagne »Skattejagt på regelbøvlet« indkommet en række forslag til forenklinger, jf. Skatteministeriets forenklingsredegørelse, maj 2003.

Lovforslaget indeholder både forslag, der er et led i handlingsplanen for regelforenkling og forslag, der er indkommet som led i »Skattejagt på regelbøvlet«.

Med nærværende lovforslag foreslås en række forenklinger i skatte- og afgiftslovgivningen gennemført. Det drejer sig om:

- Ophævelse af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven og frigørelsesafgiftsloven,
- Udvidelse af ægtefællers muligheder for at succedere i virksomhedsordningen,

- Forenkling af administration ved beskatning af salg af børsnoterede aktier til det selskab, der har udstedt aktierne,
- At give aktiebaserede udloddende investeringsforeninger, der opløses ved likvidation, mulighed for at afvikle aktiebeholdningen over længere tid end de gældende regler giver mulighed for,
- Lovfæstelse af praksis, hvorefter det ikke er til hinder for skattefri aktieombytning, at aktieombytningen umiddelbart efterfølges af en skattefri ophørsspaltning,
- At fjerne en uhenigtsmæssighed i beskatningen ved salg af fast ejendom, når salget sker i flere dele.
- At give mulighed for at tilbageføre tinglysningsafgiften på realkreditpantebreve i forbindelse med konverteringer og låneomlægninger samt udvidelse af adgangen til at samle flere retsforhold i en anmeldelse ved at ophæve kravet om samme parter i tinglysningsafgiftsloven. Indførelse af hjemmel til at godtgøre tinglysningsafgiften, når panteudvidelsen er tinglyst som en del af en samlet matrikulær ændring.
- Lovfæstelse af den tidligere praksis, hvorefter der kan foretages en pristalsregulering af ældre anskaffelsessummer på fast ejendom.
- Harmonisering af begrebet »bestemmende indflydelse« i skattelovgivningen.

Lovforslaget indeholder desuden enkelte andre mindre ændringer.

2. Lovforslagets enkelte dele

Ophævelse af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven og frigørelsesafgiftsloven.

Beskatning af fortjeneste ved fast ejendom kan efter de nugældende regler ske efter reglerne i

- statsskatteloven (næringsejendomme),
- ejendomsavancebeskatningsloven,
- lov om førstegangsafståelse af visse ejerlejligheder (ejerlejlighedsavancebeskatningsloven),
- afskrivningsloven, og

– frigørelsesafgiftsloven.

Som led i Skatteministeriets handlingsplan for regelforenkling er det undersøgt, om beskatningen af ejendomsavance kan forenkles inden for skattestoppets rammer.

I den forbindelse er det undersøgt nærmere, om lov om førstegangsafståelse af visse ejerlejligheder og frigørelsesafgiftsloven kan ophæves, således at reglerne for beskatningen af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom kan forenkles.

De foretagne undersøgelser er kommet til det resultat, at det vil være hensigtsmæssigt at ophæve de to love, således at den fortjeneste, der i dag er omfattet af de to love, fremover vil blive beskattes efter ejendomsavancebeskatningsloven, afskrivningsloven eller statsskatteloven.

Ophævelse af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven

Formålet med ejerlejlighedsavancebeskatningsloven var en udvidelse af beskatningen af fortjeneste ved salg af visse lejligheder. Udvidelsen bestod i, at fortjenesten ved salg af disse lejligheder fremover skulle medregnes ved opgørelsen af kapitalindkomsten, og et evt. tab ved salg af lejligheden ikke skulle kunne fradrages.

Ejerlejlighedsavancebeskatningsloven er oprindeligt en værnsregel for at forhindre spekulation i udstykning.

Ved loven sikredes, at avance ved salg af mange lejligheder lige efter hinanden ikke kunne blive skattefrie. Efter de dagældende regler i ejendomsavancebeskatningsloven var der skattefrihed efter 7 års ejertid af ejendommen.

Efterfølgende er reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven blevet ændret, så avance ikke længere er skattefri efter 7 år.

Loven omfatter alene ejerlejligheder, der er udstykket og udlejet før den 11. februar 1986, der er beliggende i ejendomme, der er opført før 1. juli 1966. Antallet af ejerlejligheder, der kan blive omfattet af denne lov, er over en årrække faldet meget kraftigt, og i dag skønner Erhvervs- og Boligstyrelsen, at under 25.000 lejligheder har mulighed for at blive omfattet af loven.

Ejerlejlighedsavancebeskatningsloven omfatter således alene nogle salg af ejerlejligheder. Det har samtidig i praksis vist sig, at det er forholdsvis nemt at

komme udenom denne beskatning. Når det sammenholdes med, at ejendomsavancebeskatning er strammet op efter indførelsen af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven, finder regeringen ikke, at der er behov for at bevare ejerlejlighedsavancebeskatningsloven. Det foreslås derfor, at loven ophæves, således at de pågældende lejligheder overgår til at blive beskattet efter ejendomsavancebeskatningsloven.

Efter ejerlejlighedsavancebeskatningsloven reguleres visse førstegangsafståelser af ejerlejligheder. Loven omfatter kun ejerlejligheder, der var udstykket som ejerlejligheder inden 12/2 1986, og som ligger i bygninger, hvis opførelse var påbegyndt senest 1/7 1966. Desuden skal lejligheden den 11/2 1986 have været udlejet til beboelse.

Skattepligten indtræder kun, når lejeforholdene i fem andre lignende lejemål er ophørt inden for en femårsperiode. Det vil sige ved salget af den sjette ejerlejlighed.

Fortjenesten opgøres efter nettoprincippet i statsskatteloven: Afståelsessummen minus anskaffelsessummen = fortjenesten/tab. Fortjenesten indgår i den personlige indkomst.

Tab er ikke fradragsberettiget, dvs. at beskatningen efter loven er strammere end en næringsbeskatning.

Nyopførte ejerlejlighedsejendomme næringsbeskattes på almindelig vis efter statsskatteloven eller beskattes efter reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven.

De ejerlejligheder, der ikke beskattes efter ejerlejlighedsavancebeskatningsloven eller som næringsejendomme, er i stedet omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven. Det gælder også de første fem ejerlejligheder.

Nedenfor er der et eksempel på, hvornår reglerne i ejerlejlighedsavancebeskatningsloven og hvornår reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven skal anvendes ved afståelse af en ejerlejlighed.

Eksempel:

Antag at en person ejer 9 lejligheder, der alle var udlejet den 11. februar 1986, og opfylder betingelserne i ejerlejlighedsavancebeskatningsloven vedrørende tidspunktet for opførelsen af bygningen og udstykningen af ejerlejlighederne. I tabel 1 er der givet en oversigt over, hvilke regler fortjenesten ved afståelse af lejlighederne skal beskattes efter.

Tabel 1. Eksempel på ophør af lejeforhold, 5 års periode og beskatningsregel.

Lejlighed nr.	Dato for ophør af lejeforhold	5 års perioden	Antal ophørte lejeforhold i 5 års perioden	Beskatning af fortjeneste i henhold til:
1.	31. januar 1990	12. februar 1986 - 31. januar 1990	1	EBL
2.	30. marts 1990	12. februar 1986 - 30. marts 1990	2	EBL
3.	31. januar 1991	12. februar 1986 - 30. marts 1991	3	EBL
4.	1. maj 1992	2. maj 1987 - 1. maj 1992	4	EBL
5.	20. november 1993	21. november 1988 - 20. november 1993	5	EBL
6.	31. december 1993	1. januar 1989 - 31. december 1993	6	ELBL
7.	31. oktober 1994	1. november 1989 - 31. oktober 1994	7	ELBL
8.	31. december 1996	1. januar 1992 - 31. december 1996	5	EBL
9.	31. marts 1997	1. april 1992 - 31. marts 1997	6	ELBL

Efter forslaget ophæves ejerlejlighedsavancebeskatningsloven. Ophævelsen af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven betyder, at fortjenesten fremover beskattes efter ejendomsavancebeskatningsloven.

Der er fem væsentlige forskelle på beskatningen efter ejerlejlighedsavancebeskatningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven.

Før det første gives der efter ejendomsavancebeskatningsloven ejertidsnedslag. Efter ejerlejlighedsavancebeskatningsloven gives der derimod intet nedslag. Ejertidsnedslaget betyder, at den opgjorte avance fra og med 4. ejerår nedtrappes med 5 pct. om året. Dog maks. 30 pct. Ejertidsnedslaget er dog under afvikling og falder helt bort i 2008.

Desuden er der ingen indgangsværdi i en opgørelse efter ejerlejlighedsavancebeskatningsloven. Når fortjenesten opgøres, anvendes den historiske anskaffelsværdi, ligesom efter næringsreglerne (nettoprincippet). Er ejendommen anskaffet i 1967, anvendes således anskaffelsessummen fra 1967. Efter ejendomsavancebeskatningsloven anvendes som indgangsværdi anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi. For ejendomme erhvervet før den 19. maj 1993 er der dog indsat særlige regler om indgangsværdien, der medfører at fortjeneste opstået før dette tidspunkt er skattefri.

Der gives heller ikke årlige tillæg til forhøjelse af anskaffelsessummen efter lov om beskatning af fortjeneste ved førstegangsafståelse af visse ejerlejligheder. Efter ejendomsavancebeskatningsloven ydes bl.a. et tillæg på 10.000 kr. for anskaffelsesåret og hvert af de efterfølgende kalenderår og et tillæg for vedligeholdelses- og forbedringsudgifter for mere end 10.000 kr. i et kalenderår.

Desuden beskattes fortjeneste efter ejerlejlighedsavancebeskatningsloven som personlig indkomst. I modsætning hertil beskattes fortjeneste efter ejendomsavancebeskatningsloven som kapitalindkomst.

Endelig kan tab ikke fradrages efter ejerlejlighedsavancebeskatningsloven. Efter ejendomsavancebeskatningsloven kan tab derimod fratrækkes i anden fortjeneste, der er skattepligtig efter ejendomsavancebeskatningsloven.

Ophævelse af lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom

Frigørelsesafgiften har til formål at beskatte den værdistigning, der fremkommer, når en ejendom overgår fra landzone til byzone eller sommerhusområde. Beskatningen skal i princippet ske samtidig med zoneovergangen.

Frigørelsesafgiftsloven blev indført i 1969. Loven var et element i en samlet reform af jord- og planlæg-

ningslovgivningen, der blev vedtaget i Folketings-samlingen 1968-69.

Et andet element i denne lovgivning var en opdeling af Danmark i 3 zoner. By- og landzonen betød, at al fast ejendom her i landet skulle henføres til landzone eller byzone eller udlægges til sommerhusområde.

Opdelingen betød, at en ejer af en ejendom i landzone fremover ikke uden tilladelse fra de offentlige myndigheder kunne udstykke eller anvende ejendommen til bymæssig bebyggelse.

Frigørelsesafgiftsloven skal ses som et appendiks til denne lovgivning. Formålet med loven er således, at inddrage en del af den værditilvækst, der er knyttet til indlemmelse af faste ejendomme under byzone eller som sommerhusområde, hvor der åbnes adgang til en udvidet anvendelse af ejendommene. Denne værdistigning fandt man rimelig blev beskattet, da den væsentligste del af værdistigningen skyldtes den ændrede zonestatus, og derfor måtte siges at være samfundsskabt.

Frigørelsesafgiftsloven blev til i en tid, hvor byområderne blev udvidet kraftigt over hele landet. I slutningen af 60'erne og begyndelsen af 70'erne overførte kommunerne således store arealer fra landzone til byzone for at imødekomme den forventede stigende efterspørgsel på »byjord«. En række kommuner overvurderede dog dengang efterspørgslen, og en række steder i landet blev mere jord, end der reelt var behov for, overført fra landzone til byzone. Disse områder blev derfor liggende i byzone, selvom anvendelsen var uændret.

I dag er overførslen af landarealer fra landzone til byzone væsentlig lavere end i 70'erne. Der ligger også mere realistiske forventninger bag arealoverførslen end tidligere. Ofte ligger der konkret udarbejdede projektforslag bag arealoverførslen.

Med udviklingen i de senere år er det således i færre situationer tilfældet, at en ejer af en landbrugsejendom vil fortsætte med landbrugsdriften i en længere årrække efter arealoverførslen.

Af Tilbageførselsudvalgets endelige afrapportering til miljø- og energiministeren i 1996 fremgår således:

»Om der opstår problemer omkring byzonearealer, der ikke udbygges som forudsat, afhænger i høj grad af kommunens planlægning. Det er udvalgets opfattelse, at kommunerne nu i langt højere grad end ved zonenlovens ikrafttræden i begyndelsen af 70'erne har midlerne til at gennemføre en planlægning, der sikrer, at der ikke inddrages mere jord i byzone end nødvendigt, og at arealudlæg til byformål placeres rigtigt. Efter kommuneplanloven fra 1975 udarbejdes der i alle kommuner en kommuneplan for hele kommunens

område, som tages op til vurdering hvert fjerde år. I forbindelse med dette arbejde har kommunen opbygget en betydelig erfaring.«

De i dag relativt færre og/eller mindre overførsler af areal fra landzone til byzone eller sommerhusområde mindsker behovet for at opretholde en særlig skattemæssig behandling af den værdistigning, der opstår ved selve arealoverførslen.

Regeringen finder derfor ikke, at der er behov for at opretholde den særlige fremrykkede beskatning på dette område.

Efter frigørelsesafgiftsloven skal der ved overgang fra landzone til byzone ved zoneovergangen betales en frigørelsesafgift af den samfundsskabte værdistigning, der er en følge af zoneovergangen.

Frigørelsesafgiftsloven omfatter alene ejendomme, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage. Frigørelsesafgiftsloven omfatter desuden de ejendomme, der den 1. august 1969 blev benyttet til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, og som efter dette tidspunkt enten er blevet tilplantet, uden at arealet er undergivet fredskovpligt, eller ikke længere bliver benyttet. Der skal dog ikke betales frigørelsesafgift, hvor ejendomme i landzone har fået tilladelse til en anden anvendelse. Heller ikke ejendomme, der er jordrentepflichtige, er omfattet af frigørelsesafgiftsloven.

Frigørelsesafgiften skal i alle tilfælde betales, uanset hvad der har været formålet med erhvervelsen af ejendommen.

Frigørelsesafgiften beregnes af den afgiftspligtige ejendoms frigørelsesværdi og opgøres isoleret for hver enkelt ejendom.

Frigørelsesværdien udgør det beløb, hvormed et slutbeløb overstiger et basisbeløb. Slutbeløbet er den ejendomsværdi, som ejendommen ansættes til ved den første vurdering efter overgang til byzone eller sommerhusområde. Basisbeløbet beregnes ved at formindske ejendomsværdien ved den sidste vurdering før zoneovergang med et evt. differencebeløb efter vurderingsloven og forhøje det herefter fremkomne beløb med 50 pct.

Frigørelsesafgiften forfalder i princippet straks til betaling i forbindelse med selve zoneovergangen.

I den forbindelse står frigørelsesafgiftsloven i modsætning til beskatningen af fortjeneste ved salg af faste ejendomme efter ejendomsavancebeskatningsloven og statsskatteloven. I disse love indtræder skattepligten først ved afståelsen af den faste ejendom (realisationsprincippet).

Den afgiftspligtige har dog ret til at få henstand med betaling af frigørelsesafgiften, hvis der kan stilles sik-

kerhed for afgiften indenfor den gældende ejendoms-værdi. Henstanden er rentefri de første 4 år. Herefter forrentes henstanden med en fradragsberettiget rente på 6 pct. p.a. Henstanden bortfalder ved ejendommens salg eller når ejendommen ikke længere benyttes som landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage. Henstandsfristen udløber 12 år efter zoneovergangen. Henstanden kan dog i særlige tilfælde forlænges yderligere.

Kommunen har pligt til inden 4 år efter zoneovergangen at overtage den afgiftspligtige ejendom til en pris svarende til slutbeløbet, hvis den afgiftspligtige begærer dette. Bestemmelsen er en beskyttelse af ejeren mod kommunens ændringer i zonestatus. Det er dog en forudsætning, at ejendommen - på det tidspunkt ejeren begærer ejendommen overtaget af kommunen - fortsat benyttes som landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage.

Hvis ændringen af zonestatus sker efter begæring af den afgiftspligtige, har kommunen efter planloven mulighed for at kræve en sikkerhedsstillelse for gennemførelsen af det projekt, der nødvendiggør den ændrede zonestatus.

Hvis en ejendom senere tilbageføres fra byzone eller sommerhusområde til landzone, tilbagebetales afgiften til ejeren, hvis ejendommen ejes af den samme person, som ejede ejendommen ved zoneovergangen. Ejendomme, der tilhører staten eller kommunerne, er ikke omfattet af denne bestemmelse.

Ved senere salg af ejendommen nedsættes efter de nugældende regler i ejendomsavancebeskatningsloven normalt fortjenesten med et beløb, der svarer til den dobbelte frigørelsesafgift.

Efter forslaget ophæves frigørelsesafgiftsloven.

Ophævelsen af frigørelsesafgiften betyder i princippet, at den værdistigning, der er en følge af en ejendoms overgang fra landzone til byzone, ikke beskattes på det tidspunkt, hvor zoneoverførslen sker, men at beskattningen udskydes til det tidspunkt, hvor ejendommen afhændes.

De gældende henstandsregler medfører dog i forvejen nogen udskydning af skattebetalingen.

Ophævelsen af frigørelsesafgiftsloven medfører således ikke, at den samfundsskabte værdistigning ikke beskattes. Beskatningstidspunktet udskydes blot til det tidspunkt, hvor den oprindelige ejer sælger ejendommen. Alene i de tilfælde, hvor fortjenesten ved salg af en sådan ejendom er omfattet af parcelhusreglen, vil der ikke ske nogen beskatning af fortjenesten. Det må dog antages at være tilfældet i meget begrænset omfang på grund af grundarealernes størrelse. Desuden vil ophævelsen med de gældende regler om

henstand i 4 år og forrentet henstand i 12 år i praksis alene betyde, at man giver afkald på indtægten efter skat fra henstandsrenterne.

Den enkelte ejer vil også med en ophævelse af frigørelsesafgiften opleve beskatningen af fortjenesten som mere rimelig, idet beskattningen af fortjeneste udskydes til det tidspunkt, hvor ejendommen sælges og fortjenesten realiseres. Igennem årene har flere skatteydere klaget over, at de på grund af frigørelsesafgiftsloven bliver beskattet af en urealiseret fortjeneste.

Selvom frigørelsesafgiftsloven ophæves, er det fundet hensigtsmæssigt at bevare visse af de regler i frigørelsesafgiftsloven, der indeholder en væsentlig retssikkerhedsgaranti for den enkelte ejer af en fast ejendom, ved at de overføres til planloven eller ved, at der tages højde herfor ved den foreslåede overgangsordning. Det drejer sig om

- kommunernes pligt til at overtage en fast ejendom i en periode af 4 år efter overgangen fra landzone til byzone eller sommerhusområde,
- bestemmelsen om at frigørelsesafgift tilbagebetales ved tilbageførsel af et areal fra byzone eller sommerhusområde til landzone, såfremt der ejeren på tilbageførselstidspunktet er identisk med ejeren på overførselstidspunktet og
- henstandsordningen med betaling af frigørelsesafgift.

Ejere af ejendomme, der er overført eller overføres fra landzone til byzone eller sommerhusområde inden den 1. januar 2004, og som har fået henstand med betalingen af frigørelsesafgiften, får dog mulighed for at få henstanden, dvs. beskattningen efter frigørelsesafgiftsloven, erstattet med beskatning af fortjenesten på afståelsestidspunktet efter reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven.

Konsekvenser af ophævelsen for allerede ydet henstand og betalt frigørelsesafgift

Ophævelsen af frigørelsesafgiftsloven får ingen betydning for de ejere af fast ejendom, der har betalt frigørelsesafgift. De vil fortsat skattemæssigt blive behandlet efter de gældende regler. Det betyder, at der fortsat vil blive givet et dobbelt fradrag for den betalte frigørelsesafgift ved salg af ejendommen ligesom en foreslået ændring af planloven sikrer, at frigørelsesafgift fortsat vil blive tilbagebetalt ved tilbageføring af et areal fra landzone til byzone til den samme personkreds som i dag.

Ejere af faste ejendomme, der har fået henstand med betaling af frigørelsesafgift, kan efter forslaget vælge mellem fortsat at blive behandlet efter de gæl-

dende regler eller overgå til beskatning efter ejendomsavancebeskatningsloven.

Hvis de vælger at blive behandlet efter de gældende regler betyder det, at henstanden fortsætter rentefrit de første 4 år efter zoneovergangen. Derefter forrentes henstanden med 6 pct. p.a., Henstanden kan forlænges, så længe betingelserne herfor er opfyldte, dvs. også udover 12 år. Ved salg af ejendommen gælder de samme regler som for de ejere, der allerede har betalt frigørelsesafgiften, jf. ovenfor.

For at begrænse antallet af ejere, der har henstand med betaling af frigørelsesafgift, er det dog foreslået, at give disse ejere mulighed for at vælge at lade sig omfatte af ejendomsavancebeskatningsloven i stedet for frigørelsesafgiftsloven. Det betyder, at frigørelsesafgiftsberegningen bortfalder, og at der ved salget af en sådan ejendom skal betales skat efter ejendomsavancebeskatningsloven af den fulde avance. Disse ejere vil dog ikke få tilbagebetalt henstandsrenterne, idet henstandsrenterne alene modsvarer den skattecredit som ejeren har haft under gældende regler.

Disse ejere vil således ved afståelsen af ejendommen blive beskattet efter de nye regler.

Når det ikke er valgt at gøre disse regler obligatoriske, hænger det sammen med, at de nye regler for visse ejere kan medføre en øget beskatning, hvis den pågældende skatteyder vil blive beskattet af fortjenesten med mere end 50 pct. ved afståelsen. Der er dog heri ikke taget højde for den likviditetsfordel, som disse skatteydere kan have ved at få rykket beskatningstidspunktet.

Det skønnes, at de fleste ejere vil vælge af overgå til beskatning efter ejendomsavancebeskatningsloven.

Succession for ægtefællen i virksomhedsskatteordningen

Lovforslaget har til formål at udvide ægtefællers muligheder for at succedere i virksomhedsordningen. Nærværende lovforslag imødekommer hermed et forslag fra erhvervslivet om at udvide ægtefællers muligheder for succession i virksomhedsordningen.

Ligningsrådet har i en konkret afgørelse fundet, at en skatteyder, der drev en virksomhed under virksomhedsordningen, ikke kunne overdrage virksomheden til sin ægtefælle, således at ægtefællen succederede i ordningen, dvs. i kapitalindestående, kapitalafkastgrundlag, indskudskonto, opsparet overskud og hensættelse til senere hævnning (afgørelsen er offentliggjort i Tidsskrift for Skatter og Afgifter 2001,638). Forespørgeren ønskede, at ægtefællen ud over at overtage driften også skulle erhverve selve virksomheden.

Efter kildeskatteloven § 25 A skal indkomst, der vedrører en erhvervsvirksomhed, medregnes ved opgørelsen af indkomsten hos den ægtefælle, der driver virksomheden. Det er således muligt for ægtefællen at succedere i ordningen, hvis blot det alene er driften, der vandrer mellem ægtefællerne, jf. kildeskattelovens § 25 A, stk. 1. Desuden kan overdragelse af aktiverne ske med succession, jf. kildeskattelovens § 26 A og B. Efter bestemmelsen i virksomhedsskatteovens § 15 ophører virksomhedsordningen derimod, hvis virksomhedens ejerforhold ændres.

I afgørelsen fra Ligningsrådet blev der lagt vægt på, at såfremt både drift og ejerskab overgår til ægtefællen, vil denne ikke kunne succedere i virksomhedsordningen, da der er tale om en virksomhedsoverdragelse. Virksomhedsordningen blev derfor i det foreliggende tilfælde anset for ophørt, jf. virksomhedsskatteovens § 15, stk. 1, med den konsekvens, at indestående på konto for opsparet overskud med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat blev medregnet til den personlige indkomst i det pågældende indkomstår.

Virksomhedsordningen indeholder en række særlige regler om beregning af den selvstændige erhvervsdrivendes indkomst. Virksomhedsordningen har blandt andet som formål, at der gives den skattepligtige mulighed for skattemæssig udjævning af indkomster fra gode år til mindre gode år. Herved undgås utilsigtede virkninger af den progressive beskatning.

Erhvervsdrivende, der vælger at blive beskattet under virksomhedsordningen, kan opspare det overskud, der ikke hæves i virksomheden. Det opsparede overskud beskattes hermed alene med en foreløbig virksomhedsskat. Virkningen af at anvende virksomhedsordningen er, at det opsparede overskud først endeligt beskattes som personlig indkomst i det år, hvor det hæves af den erhvervsdrivende fra konto for opsparet overskud.

En ægtefælle kan imidlertid ønske at overføre driften af virksomheden til den anden ægtefælle.

Indkomst, der vedrører en erhvervsvirksomhed, skal medregnes ved opgørelsen af skattepligtig indkomst, personlig indkomst og kapitalindkomst hos den ægtefælle, der driver virksomheden. Det følger af kildeskattelovens § 25 A, stk. 1. Dog skal kapitalafkast efter virksomhedsskatteovens § 7, der overføres til den skattepligtige, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst og kapitalindkomst hos den af ægtefællerne, der har rådighed over virksomheden, jf. kildeskattelovens § 25 A, stk. 2, der henviser til lovens § 24 A. Det følger af denne bestemmelse, at det afgørende i denne henseende er, hvem af ægtefællerne der efter ægteskabslovgivningen har rådighed

over kapitalgodet, eller for så vidt angår kapitaludgifter, hæfter for betalingen.

Når en ægtefælle overtager driften af en virksomhed, som den anden ægtefælle tidligere har drevet under virksomhedsordningen, vil ægtefællen, der nu driver virksomheden, ud over indkomst som nævnt i kildeskattelovens § 25 A, stk. 1, også være rette skattesubjekt for så vidt angår opsparet overskud under virksomhedsordningen inklusiv overskud fra årene før, vedkommende overtog driften. Begrundelsen for dette er, at anvendelsen af de generelle bestemmelser i kildeskattelovens § 25 A ikke medfører, at man kan anse virksomhedsordningen for ophørt. Virksomhedsordningen kan kun anses for ophørt, hvis den skattepligtige ønsker det, hvis virksomhedens ejerforhold ændres, eller hvis virksomhedsejerens skattepligt til landet ophører.

På samme måde som i virksomhedsordningen kan en ægtefælle overtage driften af en virksomhed som hidtil har været drevet – eller i overvejende grad har været drevet – af den ene ægtefælle uden, at kapitalafkastordningen anses for ophørt. Den ægtefælle, der overtager driften, succederer hermed i kapitalafkastordningen.

Overdragelse af aktiverne i en erhvervsvirksomhed kan ske med succession, jf. kildeskattelovens § 26 A og B. Det er med disse regler fundet rimeligt, at afskrivningerne foretages på de aktiver, der anvendes i den pågældende virksomhed, uanset om aktiverne tilhører den anden ægtefælle. Ved overdragelse med succession forstås, at overdragelsen ske uden skattemæssige konsekvenser. Overdragelse af aktiver fra den ene ægtefælle til den anden ægtefælles erhvervsvirksomhed udløser hermed ikke beskatning af fortjeneste eller giver adgang til fradrag for tab. Den ægtefælle, der erhverver aktiverne succederer således i den overdragende ægtefælles skattemæssige stilling. Det vil sige, at afskrivninger fortsættes på det hidtidige grundlag. Dog succederes, der ikke i virksomhedsordningen efter denne bestemmelse.

I visse tilfælde ønsker ægtefællerne foruden at overføre driften af virksomheden eller enkelte aktiver, der anvendes i virksomheden, også at overføre selve virksomheden til den anden ægtefælle. I disse tilfælde må den skattepligtiges virksomhedsordning anses for ophørt, og ægtefællen etablerer herved en ny virksomhedsordning.

Efter reglen i virksomhedsskatteoven § 15, stk. 1, skal den skattepligtige, der ophører med at drive selvstændig erhvervsvirksomhed, der har været drevet under virksomhedsordningen, medregne indestående på konto for opsparet overskud med tillæg af den dertil

svarende virksomhedsskat til den personlige indkomst i ophørsåret.

Derimod vil en ægtefælle kunne overføre selve virksomheden til ejerens børn og børnebørn samt søskende og deres børn og børnebørn samt til visse medarbejdere og tidligere medarbejdere med succession i virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen, jf. kildeskattelovens § 33 C, stk. 5 og 6.

Det foreslås at sikre, at der uden beskatning kan ske overdragelse af en virksomhed mellem ægtefæller ved at give mulighed for succession i virksomhedsordningen, når en personligt ejet virksomhed overdrages mellem ægtefæller.

En tilsvarende mulighed foreslås indført for indestående på konjunkturudligningskontoen i kapitalafkastordningen.

Der er tale om en udvidelse af de successionsadgange, der i dag findes i henholdsvis kildeskattelovens § 26 A, hvorefter ægtefællen kan overdrage aktiver med succession og kildeskattelovens § 33 C, hvorefter der er mulighed for, at ejerens børn og børnebørn samt søskende og deres børn og børnebørn samt visse medarbejdere og tidligere medarbejdere kan succedere i konto for konjunkturudligningsordningen i kapitalafkastordningen ved overdragelse i levende live.

Når der overdrages med succession, betyder det, at overdrageren ikke beskattes af sin fortjeneste ved overdragelsen. I stedet indtræder (succederer) erhververen i overdragerens skattemæssige stilling med hensyn til konto for opsparet overskud. Erhververen overtager i princippet en udskudt skat svarende til den skattebesparelse, som overdrageren opnår.

Forenklet administration af beskatning ved salg af børsnoterede aktier til det selskab, der har udstedt aktierne

Det foreslås, at sælger ved salg af børsnoterede aktier til det selskab, der har udstedt aktierne, altid kan vælge imellem, om vederlaget skal beskattes som aktieudbytte, eller om det skal beskattes som fortjeneste efter aktieavancebeskatningslovens regler. Forslaget erstatter en række dispensationsansøgninger, der ellers skal indgives efter gældende ret, med valget for borgeren.

Forslaget erstatter dispensationsansøgninger med valget, når der sker afståelse af børsnoterede aktier. Det skyldes, at de fleste dispensationsansøgninger vedrørende børsnoterede aktier typisk bliver imødekommet, jf. den nærmere redegørelse nedenfor om de gældende regler. Forslaget sparer ansøgninger væk, der alligevel oftest bliver imødekommet, og der spares herved administrative ressourcer hos virksomhe-

der og borgere, der slipper for besværet med at skulle søge hos det offentlige. Samtidig fås fuld sikkerhed for retsstillingen.

De gældende regler om beskattningen ved tilbagesalg skal ses i sammenhæng med de gældende regler om beskatning af udbytte og beskatning af fortjeneste ved aktiesalg.

A. Efter gældende ret beskattes udbytte til personer altid som aktieindkomst. Det er hele det udloddede beløb, der beskattes. Udbytte til aktieselskaber beskattes for 66 pct.s vedkommende. Det gælder dog ikke udbytte til moderselskaber, der er skattefri.

For begrænset skattepligtige er udbyttet skattepligtigt til Danmark i stort set samme omfang som for fuldt skattepligtige. (Den begrænset skattepligtige er typisk en person, der bor i udlandet, mens den fuldt skattepligtige typisk er en person, der bor her i landet)

B. Fortjeneste, der er opstået ved salg, beskattes også som aktieindkomst, når beskattningen sker hos personer. Ved salg indenfor tre år er fortjenesten dog kapitalindkomst. Fortjenesten opgøres som forskellen mellem en anskaffelsessum og en afståelsessum. Fortjenesten ved et aktieselskabs salg af aktier i et andet aktieselskab er skattefri. Det gælder dog ikke ved salg indenfor tre år efter anskaffelsen. I disse tilfælde beskattes hele fortjeneste som selskabsindkomst.

Begrænset skattepligtige er aldrig skattepligtige til Danmark af fortjenesten.

C. Ved tilbagesalg til det udstedende selskab beskattes hele salgssummen (uden hensyn til anskaffelsessummen), men kun i samme omfang som udbytte beskattes. Det gælder hvad enten selskabet er børsnoteret eller ej. Det gælder, hvad enten det er en person eller et selskab, der sælger tilbage. Der kan dispenseres fra beskattningen. Dispensationen medfører, at salget ikke beskattes efter reglerne for udbytte, men i stedet beskattes efter reglerne for fortjenester ved aktiesalg.

Endvidere er begrænset skattepligtige efter gældende ret skattepligtige af salgssummerne i samme omfang som fuldt skattepligtige, ligesom ved udbytte. Dispensationen medfører, at skattepligt til Danmark bortfalder.

Ved tilbagesalg til et selskab i det år, hvori det likvideres, er det altid fortjenesten, der beskattes, uden valgmulighed.

Udbytteskatten medfører normalt højere skat end avanceskatten. Ved salg indenfor de første tre år gælder det dog ikke altid. I de tilfælde, hvor avanceskatten er højest, kan avanceskatten undgås ved at undlade at søge dispensation. Der betales så i stedet kun skat i samme omfang, som udbytte beskattes.

Dispensation gives, når afståelsen af aktierne til det udstedende selskab må antages at være båret af andre hensyn end ønsket om at omgå udbyttebeskatning ved tilbagesalg til det udstedende selskab, hvor aktionæren får midler ud af selskabet samtidig med, at aktionærindflydelsen bevares. Normalt vil en dispensation kun blive givet, hvis aktionæren afhænder alle sine aktier. De behøver dog ikke alle sammen at blive afhændet til selskabet, idet delafståelse til andre, herunder andre aktionærer i selskabet, kan accepteres som led i en fuldstændig afhændelse af aktierne. I ganske særlige tilfælde indrømmes der dispensation, selv om ikke samtlige aktier afhændes, når en beskatning af hele afståelsessummen ville medføre helt urimelige resultater. Det skal bl.a. vurderes, om aktionæren reelt har opgivet sin indflydelse på den udbyttegivende aktivitet.

Der gives som udgangspunkt dispensation ved tilbagesalg af børsnoterede aktier til handelsværdien efter samme regler som ved tilbagesalg af unoterede aktier. De fleste børsnoterede aktier er aktier, hvor ejeren ikke har indflydelse, og hvor der derfor skal gives dispensation.

Samtidig vil en hovedaktionærs delvise tilbagesalg af børsnoterede aktier uden opgivelse af indflydelse relativt enkelt kunne ske som et egentligt salg til bank eller børsrådgiver, der derefter sælger videre til udstedende selskab. Salget til banken beskattes som et salg med fortjeneste. Det gør videresalget til det udstedende selskab også, hvis der gives dispensation. Ved videresalget til det udstedende selskab vil man næppe kunne undlade at dispensere. Banken eller børsrådgiveren ved jo ikke, om hovedaktionæren har solgt alle eller kun en del af sine aktier.

Som det fremgår af det anførte kan den tilbagesælgende ved børsnoterede aktier i realiteten vælge imellem, om beskattningen skal ske efter reglerne om udbytte eller efter reglerne om fortjeneste. Systemet med indgivelse af dispensationsansøgninger fremtræder derfor i disse tilfælde som unødigt besværligt for borgerne. Det er svært at argumentere for, at de nuværende regler beskytter imod misbrug.

Det foreslås, at ved salg af børsnoterede aktier til det selskab, der har udstedt aktierne, skal sælger beskattes af vederlaget som aktieavance. Sælger kan dog – hvis han eller hun fremsender meddelelse herom til skattemyndighederne i forbindelse med selvangivelsens indsendelse – vælge, at afståelsessummen i stedet skal beskattes ligesom aktieudbytte. Det er ikke hensigten, at den personlige selvangivelse skal udvides med et felt for at dække denne mulighed for at vælge beskatning som aktieudbytte. I de meget få tilfælde, hvor det er re-

levant at vælge beskatning som aktieudbytte, vil det være nødvendigt, at den pågældende redegør herfor i et særskilt brev til skattemyndigheden. Det gælder dog kun, hvis der ikke – som ved selskaber – skal indgives en traditionel selvangivelse med regnskab, hvori der naturligt kan redegøres for valget.

Forslaget erstatter de dispensationsansøgninger, som sælger ellers kan vælge at indgive eller lade være at indgive.

Forslaget skal kun gælde børsnoterede aktier.

Ved unoterede aktier bevares de gældende regler. Det skyldes, at ved unoterede aktier er den, der sælger tilbage, ofte hovedaktionær i selskabet. Så længe denne, uanset tilbagesalget, bevarer sin indflydelse i selskabet, har vederlaget karakter af udbytte og bør derfor i overensstemmelse med gældende regler beskattes som udbytte. Ellers vil den udenlandske hovedaktionær kunne omgå udbytteskatten og helt unddrage sig beskatning til Danmark. Ellers vil den danske hovedaktionær kunne fremskynde udnyttelsen af sin anskaffelsessum. Ved unoterede aktier, hvor den tilbagesælgende opgiver sin indflydelse i selskabet vil der kunne gives dispensation i samme omfang som hidtil.

Princippet om beskatning af evt. maskeret udlodning berøres ikke af forslaget.

Aktiebaserede udloddende investeringsforeninger

Suspension af 25 pct. grænsen i aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, 2. pkt.

Efter de gældende regler i aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, 2. pkt., må såkaldt »rene« aktiebaserede udloddende investeringsforeninger højst placere formuen i kontanter og finansielle kontrakter inden for en grænse på 25 pct. af foreningens øvrige aktivmasse (der alene må bestå af almindelige aktier og foreningens administrationsbygning – ikke af obligationer).

Det tillades, at 25 pct. grænsen overskrides, forudsat at det ikke sker i mere end fem på hinanden følgende bankdage. Der ses dog bort fra overskridelse af 25 pct. grænsen inden for en periode på en måned efter tægningsperiodens udløb i henhold til prospektet i forbindelse med nyetablering af investeringsforeninger. Der ses også bort fra overskridelse af 25 pct. grænsen, hvis det godtgøres, at overskridelsen ikke kan tilregnes investeringsforeningen som forsætlig eller uagtsom.

Efter praksis er en forening, der overtræder 25 pct. grænsen og som ikke opnår dispensation, jf. ovenfor, én gang for alle »uren« forstået således, at foreningen ikke efterfølgende kan vende tilbage til at være en

»ren« aktiebaseret udloddende investeringsforening, selvom 25 pct. grænsen på ny overholdes.

Formålet med 25 pct. grænsen er – for personer – at forhindre, at kapitalindkomst (der beskattes med op til 59,7 pct.) konverteres til aktieindkomst (der beskattes med 28/43 pct.) og – for selskaber m.v. – at skattepligtig gevinst konverteres til skattefri gevinst.

Hvis en investeringsforening overholder 25 pct. grænsen, beskattes medlemmerne ved afståelse af investeringsbeviser – herunder modtagelse af likvidationsprovenu i det år, hvori foreningen endeligt opløses – efter de regler, der gælder for beskatning af gevinst og tab på aktier. Gevinst og tab ved afståelse af aktier mindre end tre år efter erhvervelsen er skattepligtig/fradragsberettiget (for personer som kapitalindkomst). For personer er gevinst og tab ved afståelse af unoterede aktier og ved afståelse af børsnoterede aktier fra en beholdning, der overstiger den såkaldte 100.000 kr.'s grænse tre år eller mere efter erhvervelsen, skattepligtig/fradragsberettiget som aktieindkomst. Gevinst og tab på børsnoterede aktier fra en beholdning, der ikke overstiger den såkaldte 100.000 kr.'s grænse er skattefri/ikke fradragsberettiget. For selskaber er gevinst og tab ved afståelse af aktier tre år eller mere efter erhvervelsen skattefri/ikke fradragsberettiget. Når beskatningen sker efter de regler, der gælder for aktier, skyldes det, at hovedparten af foreningens indkomst er aktieindkomst.

Hvis foreningen ikke overholder 25 pct. grænsen, beskattes medlemmerne ved afståelse af investeringsbeviser efter de regler, der gælder for afståelse af beviser i såkaldt »blandede« foreninger. Det vil sige, at gevinst altid beskattes (for personer som kapitalindkomst), og at tab ikke kan fradrages eller modregnes i eventuelle øvrige gevinster. Det skyldes, at en væsentlig del af foreningens indkomst er kapitalindkomst.

I forbindelse med likvidationen af en aktiebaseret udloddende investeringsforening sker der det, at efterhånden som foreningen afhænder sin aktiebeholdning, så kommer værdien af bankindeståender og finansielle kontrakter til at overstige 25 pct. af værdien af foreningens aktier og administrationsbygning. Vil foreningen overholde 25 pct. grænsen, har den med de gældende regler kun fem på hinanden følgende bankdage til at få afhændet alle aktier og få likvidationen afsluttet. Bruger foreningen mere end fem på hinanden følgende bankdage til at få afhændet aktierne og få likvidationen afsluttet, kan foreningen ikke overholde 25 pct. grænsen.

InvesteringsForeningsRådet har derfor bl.a. i forbindelse med Skatteministeriets forenklingsarbejde gjort opmærksom på, at der i forbindelse med likvida-

F. t. I. vedr. forskellige skatte- og afgiftslove m.v.

tion af en investeringsforening er behov for at kunne se bort fra 25 pct. grænsen i mere end de gældende fem på hinanden følgende bankdage.

InvesteringsForeningsRådet har i den forbindelse henvist til, at der er en betydelig kursrisiko forbundet med at beholde aktiebeholdninger i længere perioder. Dette er i særlig grad tilfældet i et aktiemarked med faldende aktiekurser. 25 pct. reglen modvirker, at investeringsforeningerne kan eliminere denne kursrisiko ved at gennemføre hurtige aktiesalg, når generalforsamlingen har truffet beslutning om opløsning.

Ifølge InvesteringsForeningsRådet har investeringsforeningerne i praksis behov for at kunne se bort fra 25 pct. grænsen efter det tidspunkt, hvor generalforsamlingen har truffet beslutning om at gennemføre en likvidation efter § 83 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. eller en opløsning efter den særlige opløsningsbestemmelse i lovens § 84.

Efter forslaget kan der for en investeringsforening, der opløses efter reglerne i § 83 eller § 84 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., og som har udsat indløsningen af andele efter lovens § 48, stk. 3 eller 4, ses bort fra overskridelser af 25 pct. grænsen som følge af, at provenuet ved foreningens afståelse af aktier, administrationsbygning og finansielle kontrakter anbringes i kontanter. Det er en betingelse, at overskridelsen finder sted indenfor perioden fra beslutningen om opløsningen og indtil den endelige opløsning.

Ved en likvidation efter § 83 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. finder reglerne om likvidation af aktieselskaber tilsvarende anvendelse med de fornødne lempelser. Det vil bl.a. sige, at opløsningen forudsætter vedtagelse på en generalforsamling og udstedelse af proklama efter reglerne i aktieselskabslovens § 123, stk. 1. Der kan først ske udlodning til medlemmerne efter at proklamafristen på 3 måneder er udløbet.

Efter § 84 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger kan Finanstilsynet tillade en anden form for afvikling og opløsning af en investeringsforening, såfremt foreningen fremlægger en afviklingsplan, og depotselskabet erklærer at ville hæfte for såvel forfalden og uforfalden som omtvistet gæld. Inden opløsningen skal foreningen indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at al gæld er betalt. Er foreningen skattepligtig skal der vedlægges en erklæring fra told- og skattemyndighederne om, at der ikke foreligger skatte- og afgiftskrav vedrørende foreningen. Ved en

opløsning efter denne bestemmelse kan foreningen udlodde til medlemmerne, når Finanstilsynet har godkendt opløsningen, hvilket ifølge InvesteringsForeningsRådet normalt tager 5-6 uger.

Efter forslaget er det en betingelse, at foreningen har udsat indløsningen af investeringsbeviserne i medfør af lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger § 48, stk. 3 eller 4. Ifølge § 48, stk. 2, skal en forening på et medlems forlangende indløse andele. Vedtægterne i en specialforening kan dog indeholde anden bestemmelse. Ifølge § 48, stk. 3, kan en forening udsætte indløsningen efter vedtægterne bestemmelser herom. Ifølge § 48, stk. 4, kan Finanstilsynet kræve, at foreningen udsætter indløsningen af andele. Formålet med bestemmelserne er at skabe et roligt salg af aktiverne, således at der ikke skabes uro om foreningens forhold, f.eks. ved turbulente markedsforhold.

Formålet med 25 pct. grænsen er som nævnt – for så vidt angår personer – at forhindre konvertering af kapitalindkomst til aktieindkomst eller – for så vidt angår selskaber m.v. – fra skattepligtig gevinst til skattefri gevinst f.eks. ved, at medlemmet afstår investeringsbeviset til et pengeinstitut lige før udlodningen af udbytte og køber beviset tilbage lige efter udlodningen (for pengeinstituttet, der beskattes efter et lagerprincip, er det ligegyldigt, om afkastet af beviset modtages som udbytte eller som gevinst/tab). Kravet om, at foreningen har udsat indløsningen, skal sikre, at omsætningen med investeringsbeviserne er stoppet på det tidspunkt, hvor beslutningen om opløsningen og dermed suspensionen af 25 pct. grænsen begynder.

Efter forslaget må overskridelsen af 25 pct. grænsen alene være en følge af, at provenuet ved foreningens afståelse af aktier, administrationsbygning og finansielle kontrakter placeres i kontanter (eller på en anfordringskonto, der efter de gældende regler sidestilles med kontanter). Overskridelsen må ikke være en følge af, at provenuet placeres i finansielle kontrakter.

Efter forslaget er det en betingelse, at overskridelsen (kun) sker indenfor perioden fra beslutningen om opløsning af foreningen og indtil den endelige opløsning finder sted.

Hvis der efter beslutningen om opløsning af foreningen træffes beslutning om alligevel ikke at opløse foreningen, vil foreningen, hvis den på noget tidspunkt efter beslutningen om opløsning har overskredet 25 pct. grænsen, have været »uren« siden dette tidspunkt.

Ændring af beskatningen af likvidationsprovenu i det kalenderår, hvori en investeringsforening endeligt opløses - aktieavancebeskatningslovens § 1, stk. 3, og ligningslovens § 16 A, stk. 1

Ligningslovens § 16 C foreskriver som betingelse for at en investeringsforening accepteres som udloddende, at den inden fristen for indgivelse af selvangivelse for et indkomstår foretager en minimumsudlodning, der udgør summen af indkomstårets indtægter og nettobeløb som nævnt i stk. 3 med fradrag for tab og udgifter efter stk. 4-6. Foreningen kan undlade at foretage minimumsudlodningen, hvis den er mindre end 1 pct. af investeringsbevisets pålydende, og den kan nedrunde minimumsudlodningen til nærmeste beløb, som er fuldt ud deleligt med 0,25 pct. af investeringsbevisets pålydende. I stedet overføres beløbet til minimumsudlodningen i efterfølgende år.

Ved ophør af foreningens skattemæssige status som udloddende forening opgøres minimumsudlodningen for tiden fra indkomstårets begyndelse og indtil ophørstidspunktet.

For en aktiebaseret udloddende investeringsforening omfatter udlodningspligten renter, udbytte, gevinst og tab på finansielle kontrakter og gevinst og tab ved afståelse af aktier inden for tre år efter erhvervelsen.

Udlodning fra en udloddende investeringsforening beskattes efter et gennemsigtighedsprincip, der (som udgangspunkt) indebærer, at udlodningerne beskattes hos medlemmet på samme måde, som hvis medlemmet havde ejet foreningens aktiver direkte,

Prioriteringsreglerne i personskatteovens §§ 4 og 4 A indebærer, at udlodning til en fysisk person fra en aktiebaseret udloddende investeringsforening i første række anses som afkast, der er kapitalindkomst, i anden række som afkast, der er aktieindkomst. Prioriteringsreglerne i selskabsskatteovens § 13, stk. 4-6, indebærer tilsvarende, at udlodning til et selskab i første række anses som afkast, der er skattepligtig indkomst, i anden række afkast, der er skattefrit.

Ifølge ligningslovens § 16 A, stk. 1, henregnes til udbytte, alt hvad der af selskabet udloddes til aktionærer eller andelshavere, med undtagelse af ...udlodning af likvidationsprovenu foretaget i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses. Dette gælder også ved likvidation eller anden form for opløsning af en udloddende investeringsforening.

Ifølge aktieavancebeskatningslovens § 1, stk. 3, behandles fortjeneste eller tab ved udlodning af likvidationsprovenu fra bl.a. udloddende investeringsfor-

eninger i det kalenderår, hvor foreningen endeligt opløses efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven.

Forslaget om suspension af 25 pct. grænsen i perioden fra beslutningen om opløsning af en aktiebaseret udloddende investeringsforening og indtil den endelige opløsning indebærer, at foreningens indtægter i likvidationsperioden i højere grad end efter de gældende regler vil kunne bestå af renteindtægter.

Med de gældende regler i ligningslovens § 16 A, stk. 1, og aktieavancebeskatningslovens § 1, stk. 3, hvorefter udlodning af likvidationsprovenu i det kalenderår, hvor i foreningen endeligt opløses, ikke beskattes som udbytte, men som salgssum, kan forslaget om suspension af 25 pct. grænsen indebære, at kapitalindkomst konverteres til aktieindkomst eller for så vidt angår selskaber m.v., til indkomst, der er skattefri.

For at imødegå dette foreslås det, at ændre ligningslovens § 16 A, stk. 1, og aktieavancebeskatningslovens § 1, stk. 3. Herefter skal minimumsudlodningen for tidsrummet begyndelsen af det indkomstår, hvori foreningen endeligt opløses, og indtil ophørstidspunktet, beskattes som udlodning efter ligningslovens § 16 A, stk. 1. Kun i det omfang, udlodningen overstiger minimumsudlodningen, beskattes den som salgssum efter aktieavancebeskatningslovens § 1, stk. 3.

Skattefri aktieombytning efterfulgt af skattefri ophørs-spaltning

Aktieombytning er i aktieavancebeskatningslovens § 13, stk. 2, defineret som den transaktion, hvorved et selskab erhverver en andel i et andet selskabs aktiekapital med den virkning, at det opnår flertallet af stemmerne i dette selskab, ved til gengæld for værdipapirer tilhørende aktionærerne i det andet selskab at tildele dem aktier eller anparter i det første selskab og eventuelt en kontant udligningssum.

Ved lov nr. 313 af 21. maj 2002 blev der gennemført lempelser af mulighederne for at omstrukturere selskaber i form af spaltninger.

Tidligere stillede fusionsskatteovens § 15 a krav om pro rata vederlæggelse ved spaltning. Det vil sige, at to ejere af et selskab, som de ønskede at dele imellem sig, hver skulle eje halvdelen af det nye selskab.

Dette krav blev fjernet ved lov nr. 313 af 21. maj 2002. Det vil sige, at der herefter er mulighed for at opdele holdingselskabet mellem aktionærerne.

I forbindelse med Told- og Skattestyrelsens behandling af ansøgninger om omstruktureringer er der rejst spørgsmål om, hvorledes de nye regler skal praktiseres i forbindelse med aktieombytninger.

Der er tale om ansøgninger om tilladelse til en omstrukturering, der har følgende to trin:

1. Etablering af et holdingselskab via en skattefri aktieombytning efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13.
2. Skattefri ophørsspaltning af holdingselskabet i to eller flere selskaber efter reglerne i fusionsskatte-lovens § 15 a.

Efter praksis vedrørende den tidligere gældende affattelse af fusionsskatte-lovens § 15 a kunne der gives tilladelse til skattefri aktieombytning, selv om spaltningen af holdingselskabet skete samtidig med aktieombytningen.

I forbindelse med behandlingen af ansøgninger efter den nye affattelse af fusionsskatte-lovens § 15 a opstod der tvivl om, hvorvidt der kan gives tilladelse til skattefri aktieombytning, selv om spaltningen (opdelingen mellem aktionærerne) af holdingselskabet sker samtidig med aktieombytningen.

Spørgsmålet var, om det erhvervende selskab kan siges at have opnået flertallet af stemmerne, når flertallet af stemmerne mistes i samme sekund ved, at det erhvervende selskabet spaltes i to eller flere selskaber.

Resultatet af overvejelserne blev, at der også med den nye affattelse af fusionsskatte-lovens § 15 a kan gives tilladelse til skattefri aktieombytning, selv om spaltningen sker i umiddelbar forbindelse med aktieombytningen, jf. Told- og Skattestyrelsens afgørelser, SKM 2003.17.TSS, SKM 2003.102.TSS og SKM 2003.118.TSS.

Tvivlen viser imidlertid, at det ikke af lovteksten i aktieavancebeskatningslovens § 13, stk. 2, helt klart kan læses, at majoritetskravet anses for opfyldt, selv om der samtidig sker spaltning af holdingselskabet.

Det foreslås derfor at lovfæste praksis, hvorefter det ikke er til hinder for skattefri aktieombytning, at aktieombytningen umiddelbart efterfølges af en skattefri ophørsspaltning.

Forslaget er en ændring af regler indført ved lov nr. 219 af 3. april 1992, hvorved fusionsdirektivet (90/434/EØF) blev gennemført i dansk ret. Der henvises til afsnit 9 om forholdet til EU-retten.

Delsalg – tilbageførelse af tab i tidligere gevinst efter ejendomsavancebeskatningsloven

Forslagets formål er at fjerne en uhensigtsmæssighed i beskattningen ved salg af fast ejendom, når salget sker i flere dele. Ændringen har forretningsmæssig betydning for de erhvervsdrivende, der ønsker at afstå en virksomhed eller et landbrug i to eller flere dele. Med forslaget gives adgang til at modregne fortjeneste og tab inden for en kortere periode.

Efter de gældende regler i ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 5, kan et tab ved et delsalg af en

fast ejendom modregnes i en fortjeneste ved salg i et senere indkomstår af den resterende del af ejendommen. Hvis derimod det første delsalg af ejendommen medfører en fortjeneste, og salget af den resterende del af ejendommen i et senere indkomstår sker med tab, beskattes fortjenesten, medens tabet alene kan fremføres til modregning i eventuelle fremtidige gevinster ved afståelse af fast ejendom.

Det uudnyttede tab vil således kun kunne udnyttes, hvis der realiseres en ny skattepligtig fortjeneste ved et senere ejendomsalg. Især ved virksomhedsophør vil denne situation sædvanligvis ikke forekomme. På den baggrund findes det er ikke hensigtsmæssigt at rækkefølgen af tab/fortjeneste skal have så afgørende betydning for den skattepligtige. Det foreslås derfor, at give adgang til modregning af tab ved salg af fast ejendom i gevinster for de to nærmest forudgående indkomstår, når salgene vedrører den oprindeligt samme ejendom. Af hensyn til at gøre reglen klar og administrerbar er anvendelsen af den foreslåede regel ikke betinget af virksomhedsophør.

Videre foreslås det at indføre en udtrykkelig definition i lovteksten af, hvornår der foreligger et delsalg i lovens forstand. Definitionen er en lovfæstelse af praksis for, hvornår der er tale om delsalg, og der er således ikke tale om en ændring af de eksisterende regler, men en tydeliggørelse af gældende regler.

Tinglysningsafgiftsloven – adgang til at tilbageføre afgiften på realkreditpantebrev, ophævelse af kravet om samme parter samt godtgørelse af tinglysningsafgiften, når panteudvidelsen er tinglyst som en del af en samlet matrikulær ændring

Tilbageførelse af afgiften

På grund af de seneste års renteudvikling er det blevet attraktivt for boligejeren at omlægge sine lån hyppigere. I forbindelse med sådan en låneomlægning kan det ske, at boligejeren efter at have bestemt sig for eksempelvis et fastforrentet 5 % obligationslån skifter mening på grund af den gunstige renteudvikling, og eksempelvis ønsker at optage et fastforrentet 4 % obligationslån, eller måske ønsker at se tiden lidt an m.h.t. renteudviklingen, og derfor ønsker at beholde det oprindelige pantebrev/lån i ejendommen lidt endnu. To landsskatteretskendelser har netop fastslået, at den nugældende ordlyd af tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 2, ikke indeholder hjemmel til at tilbageføre tinglysningsafgiften, når den allerede er blevet benyttet til afgiftsfrihed ved anmeldelse til tinglysning af et nyt pantebrev. Efter de nugældende regler har det der-

for afgiftsmæssig konsekvens, såfremt en boligejer skifter mening i den situation.

Lovens § 5, stk. 2, medfører afgiftsfrihed i det omfang, det er muligt ved anmeldelse til tinglysning af pant til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond og for lån i pengeinstitutter med en oprindelig løbetid på mindst 10 år og højst 30 år at nedsætte afgiftsgrundlaget med den del af lånet, der optages til at afløse et lån med tilsvarende pant i samme ejendom.

Bestemmelsen har således den afgiftsmæssige konsekvens, at den reelle afgift, der skal betales ved anmeldelsen til tinglysning, bliver reduceret, fordi det afgiftspligtige pantsikrede beløb - afgiftsgrundlaget - nedsættes. Dette kaldes også, at afgiften overføres. Bestemmelsen omfatter kun tinglyste dokumenter. Der kan således ikke overføres afgift fra et afvist pantebrev. Efter bestemmelsens ordlyd er der ligeledes ikke hjemmel til at tilbageføre tinglysningsafgift fra et pantebrev, når afgiften en gang er blevet overført, for derefter at benytte afgiftsfriheden fra det oprindelige pantebrev på ny. Dette gælder både dokumenter, der bliver tinglyst og dokumenter, der bliver afvist, idet afgiften forfalder ved anmeldelsen til tinglysning, og afgiftsfriheden derfor også bliver udnyttet allerede på dette tidspunkt. Efter den nuværende formulering af bestemmelsen er det således alene muligt så at sige at annullere afgiftsoverførslen fra det første pantebrev til det andet pantebrev, ved at betale fuld afgift samt forhøjet afgift efter § 20 for det andet pantebrev. Derefter kan afgiftsfriheden fra det oprindelige pantebrev benyttes på ny ved anmeldelse til tinglysning af et tredje pantebrev. Såfremt det andet pantebrev er blevet afvist fra tinglysning, eller tinglyst og efterfølgende kvitteret til aflysning som ikke effektueret, vil det være muligt at søge om godtgørelse af den variable afgift efter lovens § 22 eller § 23. Det betyder, at selvom boligejeren skifter mening, inden det nye lån er blevet udbetalt, skal der altid betales den forhøjede afgift efter lovens § 20.

Den nuværende formulering af bestemmelsen medfører en del administrativt arbejde for alle involverede parter, idet sagsgangen forudsætter en række transaktioner mellem boligejeren, realkreditinstituttet/banken, tinglysningsmyndigheden og afgiftsmyndigheden.

De uhensigtsmæssigheder, som er opstået som følge af lovens ordlyd, foreslås ændret ved dette lovforslag. En naturlig konsekvens af låntagerens handling er, at der senere enten skal anmeldes et nyt pantebrev til tinglysning eller det tidligere pantebrev skal bibeholdes. Efter den foreslåede ændring skal det være

muligt at tilbageføre tinglysningsafgiften fra det pantebrev, der ikke skal benyttes, uden at det får nogen afgiftsmæssige konsekvenser for anmelder. Bestemmelsen omfatter både den situation, hvor det pantebrev, der ikke skal benyttes, er blevet afvist fra tinglysning, og den situation, hvor det er blevet tinglyst, men er blevet kvitteret til aflysning som ikke effektueret. Det foreslås derfor også, at der i lovens § 20 indsættes en hjemmel til, at den forhøjede afgift ikke forfalder i situationer, der er omfattet af ændringen af § 5, stk. 2. Såfremt denne hjemmel ikke indsættes, vil det fortsat betyde, at der for det pantebrev, låntageren ikke ønsker at benytte, skal betales en forhøjet afgift efter lovens § 20, da det ikke var korrekt afgiftsberigtiget ved anmeldelsen til tinglysning.

Ophævelse af kravet om samme parter

Efter den nugældende formulering af bestemmelserne er der krav om, at retsforholdene skal være mellem samme parter. Kravet om samme parter fremgik oprindeligt alene af lovbemærkningerne til tinglysningsafgiftsloven, men blev ved lov nr. 944 af 20. december 1999 indsat i selve lovteksten.

Baggrunden herfor var, at man fandt det mest hensigtsmæssigt, at kravet fremgik direkte af loven. Samtidig ønskede man at hindre en omgåelse af bestemmelsen ved at samle flere retsforhold i samme anmeldelse. Det har efterfølgende vist sig, at kravet om samme parter har medført visse uhensigtsmæssigheder.

Tinglysningsafgiftslovens § 7 omfatter andre tinglysninger end tinglysning af ejerskifte, pant og ejendomsforbehold. Ofte er der tale om byrder, som tinglyses rådighedsindskrænkende på ejendommen. Efter tinglysningsafgiftslovens § 7, stk. 2 og 3, udløser det alene en fast afgift på 1.400 kr., såfremt anmeldelsen vedrører tinglysning af samme type rettigheder, og disse rettigheder er mellem samme parter. Stk. 2 vedrører én fast ejendom, medens stk. 3 vedrører flere faste ejendomme beliggende i samme retskreds. Der er tre typer rettigheder, adkomst, hæftelse og byrde.

Fortolkningen af kravet om samme parter bygger i stor grad på forarbejderne til bestemmelsen. Dette betyder, at kravet om samme parter anses for opfyldt i de situationer, hvor den enkelte ejers direkte og personlige samtykke til, at byrden kan tinglyses på den pågældende ejendom, ikke er nødvendig. Der er i så fald tale om partsidentitet. Ved tinglysning af en ejerforenings vedtægter eller en offentligretlig rådighedsindskrænkning anses kravet om samme parter således for opfyldt, idet den enkelte ejers samtykke til at lyse disse dokumenter ikke er nødvendig. Er ejerens medvirken derimod nødvendig, fordi tredje-mand ikke har ting-

bogslegitimation, anses forholdet for værende aftalebaseret, og partsidentitetskravet er ikke opfyldt.

Det foreslås at ophæve kravet om »samme parter« i lovens § 7, stk. 2 og 3, og i den forbindelse samle de to bestemmelser i én bestemmelse. Forslaget indebærer, at der skal betales 1.400 kr. for hver rettighedstype, som en anmeldelse til tinglysning vedrører. Det bliver underordnet, om en anmeldelse vedrører en eller flere faste ejendomme beliggende i samme retskreds, og om disse ejendomme er ejet af forskellige ejere. Det afgørende bliver alene, om det tinglysningsmæssigt er muligt at samle alle retsforholdene i en anmeldelse, at der er tale om rettigheder af samme type, og at tinglysningen sker i samme retskreds. Det vil sige, at afgiftsbegningen bygger på objektive kriterier.

Godtgørelse af tinglysningsafgiften, når panteudvidelsen er tinglyst som en del af en samlet matrikulær ændring

Det følger af tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 3, 2. pkt., at tinglysning af matrikulære ændringer alene skal afgiftsberigtiges med 1.400 kr., jf. lovens § 7. Ved fastsættelsen af tinglysningsafgiften ses der altid på, hvordan tinglysningsdommeren har foretaget selve tinglysningen, og det er den endelige tinglysningsmæssige disposition, der bliver lagt til grund for afgiftsberegningsen. En ændring i den tinglysningsmæssige praksis kan derfor have betydning for afgiftsberegningsen.

Skatteministeriet har forstået det således, at der er sket en skærpelse af praksis med hensyn til fortolkningen af tinglysningslovens bestemmelser, der vedrører udstedelse af dommerattester i forbindelse med matrikulære ændringer. Dette får afgiftsmæssig betydning for netop den situation, hvor der ønskes tillagt et behæftet stykke jord til en allerede behæftet fast ejendom eksempelvis som led i arealoverførsel. Tinglysningsmæssigt er det i disse situationer nødvendigt at tinglyse inddragelsen af yderligere pant, inden dommerattesten kan udstedes og den matrikulære ændring foretages, og afgiftsmæssigt vil dette udløse fuld afgift.

Denne ændring i fortolkningen af tinglysningslovens bestemmelser omkring udstedelse af dommerattester kan få en uhenigtsmæssig og utilsigtet virkning for beregningen af den afgift, der skal betales i pågældende situation, idet den kan betyde, at det rent praktisk ikke vil være muligt i den nævnte situation at blive omfattet af den afgiftsbegunstigende bestemmelse. Det vil sige, at selvom at pantudvidelsen sker som led i en samlet matrikulær ændring, så medfører samspillet mellem de to love, at der inden den matrikulære

ændring bliver noteret, skal tinglyses en udvidelse af pantet. Afgiftsmæssigt vil det betyde, at der sker inddragelse af yderligere pant med fuld afgift til følge.

Derfor foreslås det, at der indføres en godtgørelsesadgang, der tilgodeser netop denne situation. Herefter vil der efterfølgende kunne ydes godtgørelse for den betalte variable afgift, såfremt det overfor afgiftsmyndigheden kan dokumenteres, at tinglysningen af ændringen og hermed inddragelsen af det yderligere pant er en del af en samlet matrikulær ændring.

Med den foreslåede ændring bliver tinglysning af matrikulære ændringer i sidste ende stillet ens afgiftsmæssigt.

Lovfæstelse af tidligere praksis om pristalsregulering af ældre anskaffelsessummer

Formålet med denne del af lovforslaget er, at tilvejebringe den fornødne lovhjemmel for den hidtidige praksis med adgang til pristalsregulering af den faktiske anskaffelsessum for ejendomme, der er erhvervet før den 19. maj 1993.

Som følge af den manglende lovhjemmel er praksis ophævet med virkning for aftaler om afståelse af fast ejendom, der indgås den 11. oktober 2003 eller senere, jf. TSS-cirkulære 2003-28.

Ved salg af fast ejendom, der er erhvervet før den 19. maj 1993, kan den skattepligtige at anvende den faktiske, kontantomregnede anskaffelsessum med tillæg af vedligeholdelses- og forbedringsudgifter, der er afholdt inden den 1. januar 1993, hvis dette giver et højere beløb end lovens indgangsværdier m.m.

Efter hidtidig praksis har der kunnet foretages en pristalsregulering af den faktiske, kontantomregnede anskaffelsessum. Det vil sige, at det er den pristalsregulerede, faktiske, kontantomregnede anskaffelsessum med tillæg af afholdte vedligeholdelses- og forbedringsudgifter fra før 1. januar 1993, der har kunnet anvendes som anskaffelsessum, hvis dette beløb var højere end indgangsværdierne m.m. Den faktiske, kontantomregnede anskaffelsessum har kunnet pristalsreguleres fra anskaffelsesåret, dog tidligst fra 1975, frem til og med 1993.

Den hidtidige praksis er beskrevet i det nu ophævede cirkulære nr. 49 af 28. maj 2002 om pristalsregulering af visse anskaffelsessummer for ejendomme efter ejendomsavancebeskatningsloven (TSS-cirkulære 2002-18).

Der er foretaget en særskilt beregning af de reguleringsstal, der skulle anvendes ved pristalsreguleringen. De beregnede reguleringsstal er offentliggjort i SKM2002.323.TSS – meddelelsen er bortfaldet som følge af ophævelsen af den hidtidige praksis.

Der er efterfølgende opstået tvivl om, hvorvidt den pågældende praksis har haft det fornødne hjemmelsgrundlag. Vurderingen er, at praksis formentlig må anses for ulovhjemlet, idet der dog ikke er tale om en åbenbar lovstridig praksis. På den baggrund foreslås det, at lovfæste den hidtidige praksis med adgang til pristalsregulering af den faktiske, kontantomregnede anskaffelsessum for ejendomme, der er erhvervet før den 19. maj 1993.

Harmonisering af begrebet »bestemmende indflydelse« i skattelovgivningen.

Formålet med forslaget er, at skabe en ensartet begrebsanvendelse med hensyn til den indflydelse, som en fysisk person har over en juridisk person eller en juridisk person har over en anden juridisk person. Det foreslås, at der opereres med to hovedbegreber:

- a. Bestemmende indflydelse
- b. Kontrollerer eller har væsentlig indflydelse.

Endvidere vil forslaget præcisere de krav, der stilles, for at en fysisk eller juridisk person kan siges at have en bestemmende indflydelse eller kontrollere eller have væsentlig indflydelse i relation til de enkelte lovbestemmelser. Formålet hermed er, at begreberne fremstår tydeligere i lovgivningen samtidig med, at der opnås en større grad af gennemsigtighed. En mere konsekvent anvendelse af de to begreber vurderes endvidere at føre til en forenkling og en større gennemsuelighed for skatteyderne.

Begrebet »bestemmende indflydelse« og »kontrollerer eller har væsentlig indflydelse« findes i en række skattelove. Herudover findes der en række mere eller mindre beslægtede begreber såsom eksempelvis »har haft direkte eller indirekte del i ledelsen af, kontrollen med, eller kapitalen i en virksomhed«. At der anvendes flere forskellige begreber om grundlæggende den samme indflydelse kan give skatteyderne problemer med at overskue indholdet af begreberne i relation til de enkelte bestemmelser, medføre forvirring omkring kravene der stilles i bestemmelserne og komplicere skattelovgivningen unødigt.

Herudover defineres det ofte ikke direkte i bestemmelserne, hvilke krav – f.eks. størrelsen af aktiebesiddelsen – der skal opfyldes, for at der foreligger bestemmende indflydelse eller kontrol. I visse bestemmelser fremgår kravene af praksis, eller af bemærkningerne til den lov hvorved bestemmelsen blev indført. Dette er hverken brugervenligt eller hensigtsmæssigt. Lovforslaget vil derfor dels sikre, at der alene anvendes to hovedbegreber i relation til den indflydelse, som en fysisk person kan have over en juridisk person eller en juridisk person kan have over en anden

juridisk person og dels, at det direkte i de enkelte lovbestemmelser fremgår, hvilke krav der stilles til personerne, for at de bliver omfattet af bestemmelsen.

En række bestemmelser i skattelovgivningen opstiller særregler i tilfælde, hvor en fysisk person har indflydelse på en juridisk person eller en juridisk person har indflydelse på andre juridiske personer. Bestemmelserne anvender i nogle tilfælde forskellige begreber om denne indflydelse, hvilket medfører uklarhed og problemer med at overskue indholdet af bestemmelserne for borgere, virksomheder og rådgivere.

Eksempelvis kan nævnes kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra i, og § 48 E, stk. 3, som anvender udtrykket »har haft direkte eller indirekte del i ledelsen af, kontrollen med, eller kapitalen i en virksomhed« og afskrivningslovens § 25, stk. 7, og § 39, stk. 2, hvor der står »som følge af, at den ene part har bestemmende indflydelse på den anden parts handlemåde ikke består en reel risiko for opsigelse af lejemålet eller hvis der som følge af, at lejemål er indgået mellem nærtstående, ikke er reel risiko for opsigelse af lejemålet.«

Herudover er der i en del af bestemmelserne ikke nogle holdepunkter for at vurdere, hvilke krav der stilles til en fysisk eller juridisk person, for at pågældende vil være i besiddelse af en indflydelse, der bevirker, at personen omfattes af særreglerne. I flere bestemmelser nævnes kriterierne for vurderingen slet ikke eller også er begrebet alene defineret via praksis eller i bemærkningerne til den lov, hvor bestemmelsen oprindeligt blev indsat. Det gør lovgivningen svært tilgængelig, at indholdet af begreberne ikke fremgår direkte af loven, men alene kan findes ved at gennemgå praksis og bemærkningerne til lovenes oprindelige bestemmelser.

Det foreslås alene at anvende to forskellige begreber i skattelovgivningen til at beskrive den indflydelse en fysisk person kan have over en juridisk personer eller en juridisk person kan have over andre juridiske personer. Disse to begreber er henholdsvis bestemmende indflydelse og kontrollerer eller har væsentlig indflydelse. Herudover foreslås det også i videre omfang at definere det præcise indhold af disse begreber i lovtæksten, hvor begrebet ikke allerede er defineret. Forslaget indebærer, at der stilles forskellige krav til ejerskab og rådighed over stemmerettigheder alt efter, hvilket begreb der benyttes. Hermed vil krav til ejerskab og rådighed over stemmer dels fremgå direkte af lovbestemmelsen og dels være givet ud fra, hvilket af de to begreber der anvendes. De krav der er indeholdt i de to begrebet kan anskueliggøres ved følgende tabel:

Bestemmende indflydelse	Ejer mere end 50 pct. af kapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne.
Kontrollerer eller har væsentlig indflydelse	Ejer 25 pct. eller mere af kapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne.

Herved sikres en større klarhed og ensartethed i be- grebsanvendelsen indenfor skattelovgivningen samti- dig med, at bestemmelserne gøres mere overskuelige og brugervenlige til glæde for såvel borgere som virk- somheder og rådgivere.

3. Provenumæssige konsekvenser for stat, amt og kommune

Samlet skønnes lovforslaget i 2004 at medføre et provenutab på ca. 13 mio. kr., fordelt med 11 mio. kr. vedr. statslige skatter og afgifter og 7 mio. kr. vedr. de

kommunale skatter, mens de amtskommunale skatter stiger med 5 mio. kr. På langt sigt skønnes et prove- nutab på 13 mio. kr. fordelt med 14 mio. kr. vedr. de statslige skatter og 13 mio. kr. vedr. de kommunale skatter, mens de amtskommunale skatter stiger med 14 mio. kr.

Finansårvirkningen i 2004 skønnes at blive et pro- venutab på 13 mio. kr.

Oversigten nedenfor viser virkningen af de enkelte elementer i lovforslaget.

Oversigt over de provenumæssige konsekvenser af lovforslagets elementer.

Forslag	2004	Langt sigt
	Mio. kr.	Mio. kr.
Ophævelse af ejerlejlighedsbeskatningsloven.	0	0
Ophævelse af frigørelsesafgiftsloven	-1	0
Succession for ægtefæller i virksomhedsskatteloven	-2	-2
Forenklet beskatning af aktiesalg til udstedende selskab	0	0
Suspension af 25 pct.s grænsen m.v.	0	0
Skattefri aktieombytning efterfulgt af skattefri spaltning	0	0
Delsalg – tilbageførelse af tab i tidligere gevinst efter EBL	-5	-5
Tilbageførsel af tinglysningsafgiften samt ophævelse af kravet om samme parter	-5	-6
Godtgørelse af tinglysningsafgift ved samlet matrikulær ændring	0	0
Lovfæstelse af tidligere praksis om pristalsregulering af ældre anskaffelsessummer ¹⁾	0	0
Harmonisering af begrebet » bestemmende indflydelse« i skattelovgivningen	0	0
I alt	-13	-13
Heraf stat	-11	-14
- kommuner	-7	-13
- amtskommuner	5	14

¹⁾ Lovfæstelsen af gældende praksis skønnes med stor usikkerhed at indebære et provenutab på ca. 10 mio. kr. årligt. Reelt har forslaget dog ikke provenumæssige konsekvenser, da forslaget ikke ændrer den hidtidige praksis og derfor ikke vil ændre de pålignede skatter

De provenumæssige konsekvenser af hver enkelt forslag er nærmere gennemgået nedenfor.

Ad ophævelse af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven

Beskatning efter lov om fortjeneste ved første- gangssalg af visse ejerlejligheder er hårdere end be- skatning efter ejendomsavancebeskatningsloven, idet den skattepligtige avance opgøres som forskellen mellem anskaffelsessum og afståelsessum, og for per- soner sker beskatningen som personlig indkomst.

Førstegangssalg af ejerlejligheder beskattes efter lov om fortjeneste ved førstegangssalg af visse ejerlejligheder, hvis der inden for en femårsperiode er op- høret mere end 5 lejeforhold, som var gældende den 11. februar 1986. Et salg af de første 5 ejerlejligheder be- skattes efter ejendomsavancebeskatningsloven. Skat- tepligten indtræder med ophøret af lejeforholdene, mens selve beskatningen først udløses ved afståelsen. Dvs. når der ophører mere end 5 lejeforhold, der var gældende 11. februar 1986, inden for en femårsperi- ode indtræder beskatningen efter lov om fortjeneste ved førstegangssalg af visse ejerlejligheder. Men selve

beskatningen udløses først i forbindelse med salget. Der kan som følge af f. eks. genudlejning opstå en tidsmæssig forskydning mellem indtrædelsen af skattepligten og udløsningen af beskatningen.

Erhvervs- og Boligstyrelsen anslår, at der i dag er mindre end 25.000 ejerlejligheder, som opfylder udlejningsbetingelserne for beskatning efter ejerlejlighedsbeskatningsloven. Det er ikke muligt at anslå hvor mange af disse, som vil skulle beskattes efter ejerlejlighedsavancebeskatningsloven.

Der foreligger ikke tilgængelige oplysninger, som muliggør beregning af provenuet ved ophævelse af lov om fortjeneste ved førstegangssalg af visse ejerlejligheder. Det gælder bl.a. fordelingen af antal ejerlejligheder pr. ejer, antallet af ophørte lejemaal inden for den seneste femårsperiode, ejerlejlighedernes anskaffelsessum og afståelsessum, samt hvor mange af ejerlejlighederne, der er blevet genudlejet efter ophør af lejemaal, der var gældende 11. februar 1986. Hovedparten af disse oplysninger ville have fremgået af et centralt register oprettet i henhold til bekendtgørelsen nr. 829 af 2. december 1986 (§ 4) om afgivelse af oplysninger om udlejede og afståede ejerlejligheder, men registeret har igennem længere tid ikke været anvendt og dermed ajourført.

Det skønnes med betydelig usikkerhed, at afskaffelsen af den udvidede beskatning ved førstegangsafståelse af ejerlejlighederne ikke vil medføre noget provenutab, som følge af bl.a. udskudt skat i forbindelse med genudlejning. Desuden har et rundspørge af ToldSkat hos Københavns og Århus kommune vist, at de to kommuner de seneste ti år kun har haft enkelte sager om beskatning efter ejerlejlighedsbeskatningsloven.

Ad ophævelse af lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom

Provenuet af frigørelsesafgiften forventes i 2003 og de nærmeste år at blive ca. 60 mio. kr., hvortil kommer henstandsrenter på 20 mio. kr., i alt 80 mio. kr. Provenuet fordeles med halvdelen til staten og den anden halvdel til den kommune, hvori ejendommen er beliggende.

Den foreslåede ophævelse af frigørelsesafgiften indebærer, at disse provenuer bortfalder.

For at undgå dobbeltbeskatning ved en senere ejendomsavancebeskatning er frigørelsesafgiften efter gældende regler fradragsberettiget med det dobbelte beløb ved opgørelsen af grundlaget for ejendomsavancebeskatning. Dette indebærer dog en overkompensation, når beskatningen af ejendomsavancen overstiger 50 pct., som det er tilfældet, når ejendoms-

avancen indgår i positiv kapitalindkomst og dermed bliver beskattet med op til 59,7 pct. eller indgår i virksomhedsoverskuddet og beskattes med op til 62,9 pct. Betaling af 100 kr. i frigørelsesafgift nedsætter den skattepligtige ejendomsavance med 200 kr. og skatten af ejendomsavancen med ca. 125 kr. Ophævelsen af frigørelsesafgiften vil i sidstnævnte situationer medføre et merprovenu på op til ca. 25 pct. af frigørelsesafgiften.

Såfremt ejendomsavancen kun beskattes med mellem- eller bundskat, vil ophævelsen af frigørelsesafgiften indebære et provenutab.

Samlet set vurderes det, at en ophævelse af frigørelsesafgiften på langt sigt vil medføre en stigning i provenuet af ejendomsavancebeskatningen på ca. 70 mio. kr., således at ophævelsen af frigørelsesafgiften isoleret set vil medføre et merprovenu i størrelsesordenen 10 mio. kr.

Ophævelsen af frigørelsesafgiften indebærer imidlertid tillige, at betalingen af henstandsrenter bortfalder, hvilket skønnes at medføre et provenutab på ca. netto 10 mio. kr. årligt, idet henstandsrenterne er fradragsberettigede.

Samlet vurderes det på denne baggrund, at den foreslåede ophævelse af frigørelsesafgiftsloven er nogenlunde provenuneutral for det offentlige under ét. Forslaget indebærer et provenutab for staten på 4 mio. kr. årligt, og kommunerne får et tab på 11 mio. kr. årligt, mens amtskommunerne vil få en gevinst på 15 mio. kr. årligt. Provenugevinsten til amterne skyldes især, at ejendomsavancen efter forslaget vil indgå i deres skattegrundlag, medens de ikke får del i frigørelsesafgiften efter gældende regler.

Den foreslåede overgangsordning indebærer, at personer, der har henstand med betaling af frigørelsesafgift, kan vælge at overgå til beskatning efter de foreslåede regler, hvorved de undgår betaling af fremtidige henstandsrenter. Denne mulighed må antages at blive benyttet i situationer, hvor ejendommen først forventes afstået efter en årrække, da besparelsen på henstandsrenterne her mere end opvejer stigningen i skattebetalingen ved afståelsen. Omvendt vil besparelsen på henstandsrenterne være mindre end skattestigningen, såfremt ejendommen forventes afstået indenfor en kortere årrække, således at disse ejere vælger at forblive på gældende regler.

Overgangsordningen indebærer, at der samlet set i de første år vil være et provenutab på ca. 1 mio. kr. årligt, hvor statens tab udgør 2 mio. kr. årligt, kommunernes tab ca. 5 mio. kr. årligt, mens amtskommunerne vil få et merprovenu på 6 mio. kr. årligt.

I finansåret 2004 skønnes provenuvirkningen at være et tab på 1 mio. kr.

Ad succession for ægtefællen i virksomhedsstaten

Den foreslåede udvidelse af reglerne for regler for ægtefællers succession i virksomhedsstaten vil indebære et umiddelbart provenutab i det omfang de gældende regler medfører, at der sker beskatning af konto for opsparat overskud m.v. ved virksomheds-overdragelser mellem ægtefæller.

Der er ikke sikre holdepunkter for at vurdere omfanget, men med baggrund i at problemet med ægtefællers manglende successionsadgang i virksomhedsstaten ikke har været rejst tidligere, må det vurderes, at provenutabet er meget begrænset, formentligt et par millioner kroner årligt fra og med 2004.

På sigt vil provenutabet blive indvundet, når køber hæver det opsparede overskud. Det reelle tab består således i et rentetab.

Ad forenklet administration af beskatning af salg af børsnoterede aktier til det selskab, der har udstedt aktierne

Forslaget tilsigter i alt væsentlighed at svare til den administrative praksis omkring dispensationer i dag. Forslaget skønnes derfor ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Ad suspension af 25 pct. grænsen

En suspension af 25 pct. grænsen for beholdningen af kontanter o. l. i udloddende aktiebaserede investeringsforeninger, efter at der er truffet beslutning om likvidation eller opløsning af foreningen, skønnes isoleret set ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser, da reglerne om minimumsudlodning samtidig udstrækkes til at omfatte likvidationsåret.

I det omfang ændringen medfører, at foreningerne får afhændet deres aktiebeholdning bedre og dermed opnår større gevinst eller mindre tab, vil forslaget kunne medføre et øget skatteprovenu.

Ad skattefri aktieombytning efterfulgt af skattefri spaltning

Forslaget har ikke provenumæssige konsekvenser.

Ad delsalg – tilbageførelse af tab i tidligere gevinst efter ejendomsavancebeskatningsloven

De gældende regler har et betydeligt incitament til at foretage delafståelser, således at eventuelle delafståelser med tab foretages først, således at tabet kan

modregnes i den senere gevinst. Det må derfor antages, at det drejer sig om forholdsvis få tilfælde, hvor salgene sker i den »forkerte« rækkefølge, hvilket indebærer, at provenutabet ved den foreslåede adgang til at foretage modregning af tab ved en ejendomsafståelse i gevinster fra afståelser fra de 2 nærmest foregående år, må vurderes at være forholdsvis beskedent. Det kan måske dreje sig om et beløb af størrelsesordenen 5 mio. kr. årligt, fordelt med 2 mio. kr. på de statslige indkomstskatter og 3 mio. kr. på de kommunale indkomstskatter.

Finansårsvirkningen i 2004 skønnes til et provenutab på ca. 5 mio. kr.

Ad tilbageførelse af tinglysningsafgiften samt ophævelse af kravet om samme parter

Den foreslåede adgang til tilbageførelse af afgift uden betaling af den forhøjede afgift skønnes at medføre et statsligt provenutab på ca. 1 mio. kr. årligt. I 2004, hvor tilbageførselsadgangen kun har virkning i en del af året, skønnes provenutabet til ca. ½ mio. kr.

Ophævelsen af kravet om samme parter anslås rent skønmæssigt at indebære et provenutab på op mod 5 mio. kr. årligt.

Ad godtgørelse af tinglysningsafgiften, når panteudvidelsen er tinglyst som en del af en samlet matrikulær ændring

Med forslaget om, at der ved disse matrikulære ændringer alene skal betales den faste afgift på 1.400 kr. vedr. tinglysning af udvidelser i pantet, gives der afkald på et utilsigtet merprovenu som følge af en tinglysningsmæssig praksisændring i forbindelse med tinglysning af matrikulære ændringer.

Ad lovfæstelse af tidligere praksis om pristalsregulering af ældre anskaffelsessummer.

Den foreslåede lovfæstelse af den gældende praksis vedr. adgang til pristalsregulering af de faktiske anskaffelsessummer for ejendomme, der er erhvervet før den 19. maj 1993, vil indebære et provenutab, da lovfæstelsen af en ikke-lovhjemlet praksis indebærer en regelændring i forhold til gældende regler. Lovfæstelsen af gældende praksis skønnes med stor usikkerhed at indebære et provenutab på ca. 10 mio. kr. årligt. Provenutabet vil efter en årrække aftage i takt med at omsætningen af ejendomme anskaffet før 19. maj 1993 bliver mindre.

Reelt har forslaget dog ikke provenumæssige konsekvenser, da forslaget ikke ændrer den hidtidige praksis og derfor ikke vil ændre de pålignede skatter.

Ad harmonisering af begrebet » bestemmende indflydelse« i skattelovgivningen.

Forslaget har ikke provenumæssige konsekvenser.

4. Administrative konsekvenser for stat, amt og kommunerne

Forslaget om en forenkling af administration af beskatningen af salg af børsnoterede aktier til det selskab, der har udstedt aktierne, skønnes ikke at medføre administrative omkostninger af nævneværdig betydning. Forslaget vil medføre en mindre administrativ lettelse for de statslige skattemyndigheder, da der ikke længere skal udstedes dispensationer. Det gælder, selvom der som noget nyt, men formentlig i mindre omfang, kan forekomme sagsbehandling af indsendte anmodninger om beskatning som udbytte, i forbindelse med selvangivelsen.

Forslaget om forenkling af tinglysningsafgiften skønnes at medføre en vis administrativ lettelse for den del af staten, der er involveret i afgiftens opkrævning. Den del af forslaget, hvorved der indføres en ny godtgørelshjemmel, skønnes ikke at medføre en stigning i de sager, som afgiftsmyndigheden skal behandle. Sagerne skønnes alene at ændre karakter fra at være afgiftsprøver til at være godtgørelsessager.

Derudover skønnes lovforslaget ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Ophævelse af lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom

Virkningen af forslaget afhænger af om arealer afstås i forbindelse med zoneovergangen eller først senere. Hvis arealerne først afstås en årrække efter zoneovergangen kan forslaget indebære en lettelse, da virkningen af bortfaldet af forrentning af henstanden overstiger den skatteforøgelse, som de ændrede regler kan indebære.

Hvis arealerne afstås i forbindelse med zoneovergangen, kan forslaget indebære en skærpelse af beskatningen.

Suspension af 25 pct. grænsen

Forslaget indebærer, at der bliver længere tid til at afvikle aktiebeholdningen ved opløsning eller likvidation af udloddende aktiebaserede investeringsforeninger, hvilket må antages at medføre, at afviklingen kan ske på en økonomisk set mere hensigtsmæssig måde.

Delsalg – tilbageførelse af tab i tidligere gevinst efter ejendomsavancebeskatningsloven

Forslaget indebærer, at delsalg kan foretages på en økonomisk set mere hensigtsmæssig måde.

De øvrige dele af lovforslaget skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, der vurderer, at den del af forslaget, der omhandler ophævelsen af Lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom vil medføre små administrative lettelser for de virksomheder, der ejer en ejendom, som overgår fra landzone til byzone. Disse undgår den dobbeltkontakt med myndighederne, der består i både at skulle svare afgift ved en ejendoms zoneovergang og senere betale skat ved afhændelsen. Endvidere undgår de at skulle søge henstand med afgiftsbetalingen i de tilfælde, hvor det måtte være nødvendigt.

Derudover vurderes, den del af lovforslaget, der omhandler den forenkledede administration af beskatning ved salg af børsnoterede aktier til det selskab, der har udstedt aktierne at indebære små administrative lettelser for de virksomheder, der ønsker at sælge, idet de ikke længere skal søge om dispensation.

Samlet set vurderes forslaget at medføre små administrative lettelser for erhvervslivet. På den baggrund vurderer Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, at forslaget ikke indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet på samfundsniveau eller pr. virksomhed i et omfang, der berettiger, at det bliver forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Ophævelsen af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven betyder, at beskatningen af disse ejerlejligheder fremover skal ske efter ejendomsavancebeskatningsloven. Ophævelse af frigørelsesafgiften medfører, at der fremover alene skal ske beskatning efter ejendomsavancebeskatningsloven, ligesom beskatningen fremover altid sker på afståelsestidspunktet. Ophævelsen af de to love vil derfor gøre det lettere for den enkelte skatteyder at forstå avancebeskatningsreglerne for fast ejendom.

Med forslaget om forenkling af beskattningen ved salg af børsnoterede aktier til det selskab, der har udstedt aktierne, spares dispensationsansøgninger ved salg af børsnoterede aktier til det udstedende selskab. Samtidig fås fuld formel sikkerhed for den skattemæssige behandling.

Lovforslagets ændringer vedrørende tinglysningsafgiften smidiggør reglerne således, at de bliver enklere at anvende, såfremt borgeren selv ønsker at anmelde et dokument til tinglysning. Desuden indføres der en yderligere hjemmel til at få afgiften godtgjort.

I øvrigt skønnes lovforslaget ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.

9. Forholdet til EU-retten

Forslaget i lovforslagets § 2, nr. 8, om, at det ikke skal være til hinder for skattefri aktieombytning, at aktieombytningen umiddelbart efterfølges af en skattefri ophørsspaltning, er en ændring af regler indført ved lov nr. 219 af 3. april 1992, hvorved fusionsdirektivet (90/434/EØF) blev gennemført i dansk ret.

Forslaget indeholder således bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv nr. 90/434. Direktivet er et minimumsdirektiv, for så vidt angår den skattemæssige behandling af fusionerende selskaber, og der er derfor ikke noget til hinder for, at lovfæste en lempeligere praksis end direktivet kræver.

Lovforslaget indeholder ikke øvrige EU-retlige aspekter.

10. Høring

Lovforslaget har været sendt til høring i Advokatrådet, Amtsrådsforeningen, Arbejderbevægelsens Er-

hvervsråd, ATP, Børsmæglerforeningen, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Dansk Skovforening, Danske Entreprenører, Danske Finansieringsselskaber, Den Danske Skatteborgerforening, Den danske Landinspektørforening, Dommerforeningen, Dommerfuldmægtigforeningen, Ejendomsforeningen Danmark, Finansrådet, Foreningen Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Frederiksberg Kommune, Grundejernes Landsorganisation, HTS-Handel, Transport, Service, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, IT-BrancheForeningen, Kommunernes Landsforening, Københavns Fondsbørs, Københavns Kommune, Landbrugsrådet, Landbrugs Rådgivningscenter, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Lønmodtagernes Dyrtdidsfond, Nationalbanken, Parcelhusejernes Landsorganisation, Realkreditrådet, Skattechefforeningen, Skatterevisorforeningen og Vurderingsankennævnsforeningen.

Desuden har lovforslaget været sendt til høring i Domstolsstyrelsen, Finansministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Justitsministeriet, Miljøministeriet, Statsministeriet, Trafikministeriet og Økonomi og Erhvervsministeriet.

I skemaet neden for er i kort form gengivet de indkomne bemærkninger vedrørende forslaget, der ikke er af rent lovteknisk karakter, samt kommentarerne hertil.

Organisation/ myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer til bemærkninger
Advokatrådet	Efter Advokatrådets opfattelse bør der tillige indføres adgang til pristalsregulering af forbedrings- og vedligeholdelsesudgifter afholdt før den 1. januar 1993. Herved skabes symmetri mellem den person, der har købt en fuldt istandsat ejendom, og den person, der har købt en ejendom, hvor der efterfølgende skulle foretages en gennemgribende renovering.	Der kan henvises til kommentaren til Dansk Landbrug.
Dansk Ejendoms- mæglerforening	Efter Ejendomsmæglerforeningens opfattelse bør der tillige indføres adgang til pristalsregulering af forbedringsudgifter afholdt før den 1. januar 1993. Herved skabes symmetri mellem den ejendoms erhverver, som har købt ejendommen efter istandsættelse, og den ejendomserhverver, som selv har forestået istandsættelsesarbejderne.	Der kan henvises til kommentaren til Dansk Landbrug.
Dansk Landbrug og Dansk Lands- brugsrådgivning	<p><i>Pristalsregulering af anskaffelsessummer</i></p> <p>Efter Dansk Landbrugs opfattelse bør den foreslåede bestemmelse om pristalsregulering af anskaffelsessummen udvides til også at omfatte forbedrings- og vedligeholdelsesudgifter, der er afholdt før den 1. januar 1993. Derved opnås en ligestilling mellem den landmand, der købte en moderniseret ejendom og den landmand, som købte en faldefærdig ejendom, der er forbedret efterfølgende. Samtidig er det opfattelsen, at der ud fra en fortolkning af ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, 3. pkt. er hjemmel til pristalsregulering af både anskaffelsessum og forbedringer m.m. Endvidere bør der efter Dansk Landbrugs opfattelse tillige indføres mulighed for pristalsregulering for perioden forud for 1975.</p>	<p>I 1982 blev der fastsat udførlige regler om beskatning ved afståelse af fast ejendom. Der blev bl.a. indført en regel om skattefrihed efter 7 års ejertid og regler om pristalsregulering af den faktiske anskaffelsessum og forbedrings- og vedligeholdelsesudgifter, jf. de dagældende regler i lovens § 5, stk. 1, henholdsvis stk. 2 og 3. Det vil sige tidligst pristalsregulering 7 år bagud, dvs. fra og med 1975. I 1993 blev der gennemført en større ændring af reglerne, som bl.a. indebar en ophævelse af reglen om skattefrihed efter 7 års ejertid og i tilknytning hertil indførelse af indgangsværdier. Samtidig blev de hidtidige regler i § 5 om pristalsregulering af henholdsvis den faktiske anskaffelsessum og forbedrings- og vedligeholdelsesudgifter ophævet.</p> <p>Ved en efterfølgende administrativ praksis blev der åbnet op for, at der kunne ske pristalsregulering af den faktiske anskaffelsessum frem til 1993, dog tidligst fra og med 1975, jf. det nu ophævede cirkulære – TSS-cirkulære 2002-18 og ligningsvejledningen fra og med 1999. Cirkulæret og dermed den administrative praksis er nu ophævet, fordi det har måttet konstateres, at den nuværende ejendomsavancebeskatningslov ikke indeholder den fornødne hjemmel til den pågældende praksis. Man er således ikke enig med Dansk Landbrug i, at der allerede i dag er hjemmel til at tillade pristalsregulering af den faktiske anskaffelsessum og dermed er der heller ikke hjemmel til at tillade pristalsregulering af forbedrings- og vedligeholdelsesudgifter.</p>

Organisation/ myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer til bemærkninger
	<p>Endelig forslås en ændring af den foreslåede bestemmelse, således det i stedet for reguleringsmekanismen er selve reguleringsprocenten, der fremgår af loven.</p>	<p>Nærværende lovforslag har alene til formål at indføre den fornødne lovhjemmel til den hidtidige administrative praksis. Derfor omfatter den foreslåede bestemmelse kun en adgang til pristalsregulering af selve den faktiske anskaffelsessum. Man er opmærksom på, at det forhold, at der ikke tillige indføres en adgang til pristalsregulering af forbedringsudgifter umiddelbart kan fremstå som om, der indføres den af Dansk Landbrug beskrevne forskel. Hertil skal dog bemærkes, at der ved lovændringen i 1993 som nævnt blev indført regler om indgangsværdi – i stedet for den faktiske anskaffelsessum anvendes ejendomsværdien pr. 1. januar 1993 + 10 pct. (medmindre den faktiske anskaffelsessum er højere) og efterfølgende blev der indført en yderligere indgangsværdi i form af ejendomsværdien pr. den 1. januar 1993 + 10 pct. med tillæg af halvdelen af forskellen mellem denne værdi og ejendomsværdien pr. 1. januar 1996. Forbedringsudgifter m.m., der er afholdt før den 1. januar 1993, vil have givet sig udslag i en værditilvækst, som må forventes at have afspejlet sig i ejendomsværdien pr. 1. januar 1993. Der indgår således i indgangsværdierne en »godskrivning« af de forbedringsudgifter, der var afholdt før 1993. Endelig skal bemærkes, at der frem til den 31. december 1993 var adgang til at anmode om en særlig ejendomsvurdering pr. den 19. maj 1993 – den såkaldte § 4 B-vurdering. Det var en mulighed man f.eks. kunne have brugt, såfremt man ikke mente, at ejendomsværdien pr. den 1. januar 1993 i tilstrækkelig grad afspejlede afholdte forbedringsudgifter. En § 4 B-vurdering er yderligere kendetegnet ved, at den udelukkende har betydning i forhold til ejendomsavancebeskatningsloven. Hvis man bad om en sådan vurdering ville den således ikke få betydning for f.eks. ejendomsskatterne.</p> <p>Som det fremgår, har der på intet tidspunkt været mulighed for en pristalsregulering for perioden før 1975. Dette sammenholdt med at der ved lovændringen i 1993 blev indført indgangsværdier, betyder, at der efter regeringens opfattelse ikke er grundlag for nu at indføre en helt ny regel om adgang til pristalsregulering fra et tidligere tidspunkt end 1975.</p> <p>Bestemmelsen er ændret, således at det i stedet er reguleringsprocenterne, der fremgår.</p>

Organisation/ myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer til bemærkninger
	<p><i>Ad § 8, nr. 2</i></p> <p>Dansk Landbrugsrådgivning påpeger, at det bør overvejes, om det er hensigtsmæssigt, at den erhvervende ægtefællen alene kan succedere i konto for opsparet overskud, da en overdragelse over flere år medfører, at der også kan succederes i indskuds- og mellemregningskonto.</p> <p>Det bemærkes også, at det i det hele taget bør overvejes at modernisere og forenkle reglerne omkring ægtefællebeskatning.</p> <p>Endvidere bemærker Dansk Landbrugsrådgivning, at det burde være tilstrækkeligt, at man vælger en skæringsdag svarende til den 1. januar, uanset at selve overdragelsen af virksomheden sker i en passende periode før eller efter 1. januar, i modsætning til den foreslået bestemmelse, hvorefter succession skal ske ved udløb af indkomståret forud for overdragelsen.</p> <p><i>Ad delsalg</i></p> <p>Vedrørende definition af delsalg anføres, at henvisningen i § 5, stk. 5, til delsalgsdefinitionen er misvisende.</p> <p>Vedrørende definitionen af delsalg anføres efter opridsning af gældende praksis, at Told- og Skattestyrelsens meddelelse af 10. maj 2001 ikke er i overensstemmelse med et af ministeriet indgået retsforlig af 30. januar 2002.</p> <p>Anfører i den forbindelse, at det er hensigtsmæssigt, at der fastlægges et tidspunkt for, hvornår en ejendom ændrer klassifikation i forbindelse med udstykning.</p>	<p>Lovforslaget er rettet i overensstemmelse med forslaget således, at der succederes i konto for opsparet overskud, indskudskonto og mellemregningskonto.</p> <p>Spørgsmålet om en modernisering og forenkling af reglerne for ægtefællebeskatning overvejes i Skatteretsrådet.</p> <p>Den valgte betingelse skyldes de problemer, som vil opstå, såfremt overdrageren i perioden fra indkomstårets begyndelse til overdragelsesdagen foretager hævninger på konto for opsparet overskud eller konto for konjunkturudligning. I denne situation vil den erhvervende ægtefælle reelt komme til at overtage forpligtigelsen til at medregne det hævdede beløb til sin skattepligtige indkomst. Endvidere findes det hensigtsmæssigt, at reglerne for ægtefællers succession ikke er væsentligt forskellige fra reglerne om øvrige personers mulighed for succession efter kildeskattelovens § 33 C</p> <p>Enig i, at henvisningen kan være misvisende, idet delsalgsreglerne ikke kun skal anvendes ved delsalg, men også ved en udstykning. Ved udstykning finder delsalgsreglerne anvendelse på opdelingen af den samlede anskaffelsessum inklusive reguleringen frem til udstykningen.</p> <p>Told- og Skattestyrelsens meddelelse af 10. maj 2001 og retsforliget af 30. januar 2002 med kommentar af 8. januar 2003 er ikke indbyrdes i strid. Meddelelsen af 10. maj 2001 fastslår, at endelig udstykning er afgørende for, ejendommens klassifikation. Retsforliget af 30. januar 2002 med kommentar af 8. januar 2003 vedrører betydningen af ejendommens vurderingsmæssige status ved fejl i vurderingen. Der er på den baggrund ikke uoverensstemmelse mellem de to udmeldinger. Med den udtrykkelige definition i lovtæksten fastlægges tidspunktet for en ejendoms ændring af klassifikation ved udstykning. Definitionen er i overensstemmelse med gældende praksis.</p>

Organisation/ myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer til bemærkninger
	<p>Foreslår, at reglen om modregning af tab i tidligere fortjenester på samme ejendom udvides til at gælde alle fortjenester på fast ejendom og ikke kun fortjenester på samme ejendom</p> <p><i>Ændringer i tinglysningsafgiftsloven</i></p> <p>I forhold til de foreslåede ændringer i tinglysningsafgiftsloven bemærker Dansk Landbrug, at de finder, at loven også bør ændres, således at der ved sammenlægning og arealoverførsler ikke skal ske en fornyet tinglysning af ældre pantebrev, hvorved der i realiteten sker en dobbeltbeskatning, idet der erlægges fornyet afgift på eksisterende pantebrev. De foreslår derfor at denne problemstilling løses ved, at det i tinglysningsafgiftsloven præciseres, at sammenlægninger og arealoverførsler kan ske uden at dette udløser fornyet afgift.</p> <p><i>Ad. overgangsbestemmelser vedr. ophævelse af frigørelsesafgiftsloven</i></p> <p>Bemærker, at overgangsordningen er et valg eller fravalg af frigørelsesafgiftsloven, da ejendomsavancebeskatningsloven i alle tilfælde finder anvendelse.</p> <p>Bemærker, at der ikke er indført nogen tidsfrist for hvornår overgangsordning skal være valgt. Finder det hensigtsmæssigt, at valg kan udskydes til henstanden udløber. Ønsker det omtalt i bemærkningerne.</p> <p>Ønsker oplyst overfor hvilken myndighed man skal meddele at man fravælger frigørelsesafgiften.</p> <p>Vedrørende ejere, hvor ejendommen har ændret zonestatus inden 1. januar 2004, men hvor der ikke er bevilget henstand den 1. januar 2004, ønskes der mulighed for at disse ejere fortsat kan vælge at få henstand efter frigørelsesafgiftsloven.</p> <p><i>Ad. opgørelse af ejendomsavance, når der inden 1. januar 2000 er succederet i genvundne afskrivninger, men ikke avancen</i></p> <p>Dansk Landbrug ønsker reglerne ændret.</p>	<p>Reglen skal sikre, at der ikke er forskel i beskatningen ved salg af en ejendom i flere dele afhængig af, om der er tab på den først eller den sidst solgte del. En adgang til generelt at tilbageføre tab ved salg af fast ejendom i tidligere fortjenester falder derfor udenfor formålet med lovændringen.</p> <p>Dansk Landbrugs bemærkninger er imødekommet. Der henvises til bemærkningerne til forslagets § 14, nr. 4.</p> <p>Bemærkningerne til overgangsordningen er tydeliggjort på baggrund af Dansk Landbrugs bemærkninger.</p> <p>Der er ikke indført en tidsfrist ud fra den samme begrundelse som Dansk Landbrug nævner.</p> <p>Fravalg af frigørelsesafgiften skal meddeles overfor den myndighed, dvs. den kommunale skatteforvaltning, der har bevilget henstand med betalingen af frigørelsesafgiften.</p> <p>Det er alene afgørende, om ejendommen har skiftet zonestatus før den 1. januar. Selvom der først søges om henstand efter den 1. januar skal denne bevilges. Forslaget er således i overensstemmelse med Dansk Landbrugs ønsker.</p>

Organisation/ myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer til bemærkninger
	Hvis man ikke har overtaget ejendommen med succession i ejendomsavancen, skal anskaffelsessummen opgøres på basis af ejendommens faktiske anskaffelsessum i 1999.	Den situation som Dansk Landbrug beskriver er i overensstemmelse med de regler, der var gældende før 2000.
	<p>Dansk Landbrug er især utilfreds med, at hvis nogle overtagne afskrivninger ikke beskattes som genvundne afskrivninger, skal de fragå i anskaffelsessummen ved opgørelsen af ejendomsavancen. Det gælder også de afskrivninger, ejeren overtog ved successionen.</p> <p>Dansk Landbrug henstiller derfor, at kun den del af de afskrivninger, som vedrører tiden efter ejendommens anskaffelse i relation til ejendomsavancen skal indgå i ved opgørelsen af de ikke-genvundne afskrivninger.</p>	<p>Hvis en ejer af en landbrugsejendom har valgt at succedere alene efter afskrivningsloven betyder det at ejeren indtræder i forgængerens skattemæssige stilling. Det vil sige, at afskrivninger skal behandles på samme måde som de afskrivninger, som ejeren selv har foretaget efter at have succederet.</p> <p>Hvis der ikke skete en modregning i ejendommens anskaffelsessum efter ejendomsavancebeskatningsloven ville det medføre, at ejeren blev fritaget for beskatning af de ikke-beskattede genvundne afskrivninger. Dette vil medføre et provenutab.</p> <p>Den u hensigtsmæssighed, som kun succession efter afskrivningsloven synes at medføre, er løst fremover ved at kræve, at der ved succession skal succederes både efter afskrivningsloven og efter ejendomsavancebeskatningsloven.</p> <p>Forslaget er derfor ikke medtaget i lovforslaget.</p>
Dommerfuldmægtigforeningen	Foreningen finder, at ophævelse af boafgiftslovens § 31, stk. 3, alene bør ske, hvis det på anden hensigtsmæssig vis sikres, at meddelelse om de årlige reguleringer i god tid tilgår domstolene.	<p>De årlige satsændringer af grundbeløb, er de eneste satser, der ændres i bekendtgørelsesform. Ingen andre beløbsgrænser, der reguleres af grundbeløb efter personskatteovens § 20 meddeles i bekendtgørelsesform, men alene i form af årlige offentliggørelser fra Skatteministeriet på ministeriets hjemmeside.</p> <p>Skatteministeriet ønsker at forenkle proceduren for offentliggørelse af de regulerede grundbeløb i henhold boafgiftsloven. Skatteministeriet har drøftet forslaget med Justitsministeriet. Domstolsstyrelsen har i den forbindelse oplyst, at styrelsen pt. ikke finder det nødvendigt at blive tilknyttet en abonnementsordning.</p> <p>Det er dog muligt via Skatteministeriets hjemmeside, www.skm.dk, at tilmelde sig en gratis abonnementsordning.</p>

F. t. 1. vedr. forskellige skatte- og afgiftslove m.v.

Organisation/ myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer til bemærkninger
Ejendomsforeningen Danmark	Foreningen er stærkt skuffet over, at foreningens tidligere henvendelse til skatteministeren om forenkling af reglerne om ejendomsadministration af kommanditselskaber ikke har været inddraget i lovforslaget. Foreningen henviser til skatteministerens melding til foreningen om, at der i reglerne om ejendomsadministration af kommanditselskaber uægtelig ser ud til at være en forenklingmulighed, som kan få afledede positive konsekvenser for alle berørte parter. Det forekommer foreningen påtrængende, at netop dette forenklingforslag kommer med i lovpakken om forenklinger på skatteområdet. I modsat fald frygter foreningen, at forenkling på skatteområdet indtil videre ikke opnår tilstrækkelig politisk bevågenhed, og at der vil gå lang tid før man på ny vil tage spørgsmålet op om regelforenklinger.	Der har navnlig fra ejendomsadministratorer været rejst kritik af de såkaldte anpartsregler i bl.a. personskatteloven vedrørende udlejning af fast ejendom. Kritikken går på, at anpartsreglerne giver anledning til fortolkningsmæssige problemer, og at de hindrer en hensigtsmæssig administration vedrørende udlejning af fast ejendom. Der er derfor rejst ønske om forenkling af reglerne. På den baggrund er der i Skatteministeriet nedsat en intern arbejdsgruppe, der gennemgår anpartsreglerne med henblik på at undersøge behovet for eventuelle ændringer, herunder forenkling af reglerne. Udformningen af nærværende lovforslag har ikke betydning for arbejdet i Skatteministeriets arbejdsgruppe. Det har ikke været hensigten, at ændringer, herunder forenkling af anpartsreglerne, skulle indgå i lovforslaget. Fremsættelsen af lovforslaget berører således ikke det videre arbejde i arbejdsgruppen, der eventuelt senere kan føre til lovændringer med henblik på bl.a. en forenkling af reglerne.
Foreningen Registrerede Revisorer	<i>Pristalsregulering af anskaffelsesummer</i> Efter FRR's opfattelse bør den foreslåede bestemmelse om pristalsregulering af anskaffelsesummer udvides til også at omfatte forbedringsudgifter, der er afholdt før den 1. januar 1993. I modsat fald vil den beregnede ejendomsavance ved salg være meget forskellig alt efter om man har købt en ejendom eller om man har købt en grund og selv opført bygningerne.	Der kan henvises til kommentaren til Dansk Landbrug.
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer	<i>Ad § 2, nr. 4</i> Ifølge den ved § 2, nr. 4, foreslåede ændring af aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, er det en bl.a. en betingelse for, at 25 pct.-grænsen kan overskrides, at den endelige opløsning af den udloddede investeringsforening sker inden 1 måned efter udløbet af proklamafristen i aktieselskabslovens § 123, stk. 1. FSR henstiller, at der indsættes en dispensationsbestemmelse vedrørende denne 1 månedes frist, da det næppe kan udelukkes, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor det vil være rimeligt, at der gives dispensation, d.v.s. hvor det vil være urimeligt, hvis gevinsten på beviset ikke beskattes som aktieavance.	Forslaget er ændret, således at det ikke længere er en betingelse, at den endelige opløsning sker inden 1 måned efter udløbet af proklamafristen i aktieselskabslovens § 123, stk. 1.

Organisation/ myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer til bemærkninger
	<p><i>Pristalsregulering af anskaffelsessummer</i></p> <p>Efter FSR's opfattelse bør den foreslåede bestemmelse om pristalsregulering af anskaffelsessummen udvides til også at omfatte forbedringsudgifter, der er afholdt før den 1. januar 1993. I modsat fald vil der opstå en helt urimelig og tilfældig forskelsbehandling mellem den skatteyder, der købte en færdigopført ejendom og den skatteyder, der har købt en grund og efterfølgende opfører en bygning.</p> <p><i>Forslag til yderligere ændringer</i></p> <p>FSR foreslår, at det skrives direkte i loven, at boliginteressentskaber og lign. fremover skal være omfattet af ejendomsavancebeskatningslovens § 8.</p> <p>Landsskatteretten har fastslået, at udgifter til ombygning/forbedring af lejede lokaler under visse betingelser kan tillægges anskaffelsessummen for ejendommen, når lejeren køber den hidtil lejede ejendom, uanset der ikke i ejendomsavancebeskatningsloven er en direkte hjemmel hertil. FSR ønsker indsat en direkte hjemmel i Ejendomsavancebeskatningsloven.</p> <p><i>Ad § 6</i></p> <p>FSR spørger om ophævelsen af frigørelsesafgiftsloven er i forenelig med skattestopet, da det kan medføre en skærpet beskatning af avance ved salg af fast ejendom.</p> <p>FSR ønsker for at undgå den skærpede beskatning af avancen, at ikrafttrædelsesreglerne giver mulighed for at anvende de gældende regler for allerede indgåede aftaler om overdragelser af jordstykker, som forudsætter overdragelse fra landzone til byzone.</p>	<p>Der kan henvises til kommentaren til Dansk Landbrug.</p> <p>Boliginteressentskaber er omfattet af ordlyden »anpart af en ejendom med mere end to beboelseslejligheder« i ejendomsavancebeskatningslovens § 8, stk. 3. Der ses ikke at være behov for en yderligere tydeliggørelse.</p> <p>Efter Landsskatterettens afgørelse er praksis klar på området. Der skønnes derfor ikke at være behov noget særligt behov for at tydeliggøre praksis ved en lovændring.</p> <p>Efter de gældende regler gives der en vis overkompensation ved beregningen af ejendomsavancen for den betalte frigørelsesafgift. Efter ejendomsavancebeskatningsloven giver der således et nedslag for den dobbelte frigørelsesafgift.</p> <p>Disse nedslagsregler blev gennemført sammen med gennemførelsen af ejendomsavancebeskatningsloven i 1982. Der fremgår af bemærkningerne følgende:</p> <p>»For alle andre ejendomme foreslås det derimod, at fortjenesten skal beskattes som særlig indkomst. Det er derfor samtidig i stk. 4 foreslået, at sælgeren i den fortjeneste, der er opgjort efter stk. 1-3, skal kunne fradrage et beløb, der svarer til to gange den frigørelsesafgift, der er pålagt sælgerens ejertid. <u>Ved en skatteprocent på 50, som foreslået, svarer dette til, at afgiften direkte var blevet fratrukket i skatten.</u>«</p>

Organisation/ myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer til bemærkninger
		<p>Overkompensationen skyldes således, at beskattningen af fortjenesten siden indførelsen af ejendomsavancebeskatningsloven er øget fra 50 til 59,7 pct. uden at der er kompenseret herfor ved reduktion af nedslaget for betalt frigørelsesafgift.</p> <p>Der er tale om en overkompensation, som det aldrig har været hensigten at give.</p> <p>Skatteministeriet finder derfor, at der er tale om en uhensigtsmæssighed i lovgivningen, som der blot repareres på ved en ophævelsen af frigørelsesafgiftsloven. Sådanne reparationer er ikke hidtil anset for at være i strid med skattestoppet.</p> <p>Der er derfor heller ikke grundlag for at ændre ikrafttrædelsesbestemmelserne. Der henvises i øvrigt til kommentaren til Dansk Landbrug.</p>
Forsikring og Pension	<p>Efter F & P's opfattelse bør der tillige indføres adgang til pristalsregulering af forbedringsudgifter afholdt før den 1. januar 1993. I modsat fald kan der blive tale om beskattning med tilbagevirkende kraft.</p>	<p>Der kan henvises til kommentaren til Dansk Landbrug. Som det fremgår heraf blev reglerne om pristalsregulering af forbedringsudgifter ophævet ved lovændringen i 1993, idet der samtidig blev indført indgangsværdier. Man er således ikke enig i, at skatteyder kan risikere en beskattning med tilbagevirkende kraft.</p>
Frederiksberg Kommune	<p>Frederiksberg Kommune er enig i, at der er få sager vedrørende ejerlejlighedsavancebeskatningsloven.</p> <p>Kommunen bemærker, at dette nok skyldes, at der er objektive kriterier for hvornår en ejendom er omfattet af loven. Disse kriterier giver ikke anledning til fortolkningstvivel.</p> <p>For skatteydere omfattet af loven er der tale om meget store beløbsmæssige afvigelser mellem en opgørelse efter ejerlejlighedsavancebeskatningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven. Det skyldes først og fremmest bestemmelserne om syntetiske indgangsværdier i ejendomsavancebeskatningsloven.</p> <p>Ejerlejlighedsavancebeskatningsloven samler endvidere i nogen grad op på sager, der befinder sig i grænselandet mellem spekulation og næring. Ved en ophævelse af loven finder kommunen, at visse skatteydere antageligt vil påberåbe sig, nok at have været omfattet af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven, men ikke af næringsreglerne.</p>	<p>Loven omfatter alene ejerlejligheder, der er udstykket og udlejet før den 11. februar 1986, der er beliggende i ejendomme, der er opført før 1. juli 1966. Antallet af ejerlejligheder, der kan blive omfattet af denne lov, er over en årrække faldet meget kraftigt, og i dag skønnes, at under 25.000 lejligheder har mulighed for at blive omfattet af loven.</p> <p>Ejerlejlighedsavancebeskatningsloven omfatter således alene nogle salg af ejerlejligheder. Det har samtidig i praksis vist sig, at det er forholdsvis nemt at komme udenom denne beskattning. Når dette sammenholdes med, at ejendomsavancebeskatning er strammet op efter indførelsen af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven, findes der fortsat ikke behov for at bevare loven.</p> <p>En ophævelse af loven vil heller ikke gøre det vanskeligere at sondre mellem salg omfattet af næringsbeskatning og andre salg. Den foretages i forvejen for de lejligheder, der ikke er omfattet af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven.</p>

Organisation/ myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer til bemærkninger
	<p>Realkreditrådet finder dog, at der samtidigt lægges op til indførelse af en meget omstændelig kontrolprocedure i form af krydshenvisninger på de omhandlende dokumenter, og at formuleringen »erklæring« lægger op til, at denne skal underskrives, hvilket er uforeneligt med den produktionsform, som institutterne anvender. I den forbindelse bemærkes, at realkreditinstitutterne ofte ikke vil være i besiddelse af det pantebrev, hvorfra der overføres afgift. Da spørgsmålet er af praktisk betydning, har Realkreditrådet rettet henvendelse til Told- og Skattestyrelsen med henblik på at fremføre deres indvendinger. Realkreditrådet har efterfølgende uddybet deres bemærkninger, og har bl.a. anført, at de finder, at systemet i dag allerede stort set er selvkontrollerende, og at det foreslåede kontrolapparat vil medføre betydeligt ekstraarbejde for institutterne.</p> <p>Afslutningsvis bemærker Realkreditrådet, at de ønsker en hensigtsmæssig og rummelig overgangsbestemmelse.</p>	<p>Realkreditrådets bemærkninger vedrørende krydshenvisningerne er taget til efterretning, og imødekommet. Lovteksten samt bemærkningerne er herefter rettet i overensstemmelse hermed. Efter lovforslagets vedtagelse vil der blive foretaget de nødvendige ændringer i bekendtgørelsen.</p> <p>Det skal dog bemærkes, at det er hensigten, når lovændringen har virket i et år, at der skal foretages en evaluering af tinglysningsafgiftsloven med henblik på at belyse, hvorvidt der er behov for at fastsætte yderligere regler i bekendtgørelsen.</p> <p>Som det fremgår af bemærkningerne er den gældende praksis klar, og den medfører ikke som sådan en umulighedssituation, såfremt en afgiftsoverførelse fortrydes. En overgangsbestemmelse anses derfor ikke for at være nødvendig. Ikrafttrædelsesbestemmelsen er dog ændret ved, at den fastsatte virkningsdato er fjernet. De foreslåede ændringer får således virkning samtidig med ikrafttrædelsen.</p>

Det skal bemærkes, at for den del af forslaget, som vedrører lovforslagets § 14, nr. 4, har det endnu ikke har været muligt at foretaget en ekstern høring. Dette skyldes, at den foreslåede ændring har baggrund i et netop indkommet høringssvar fra Dansk Landbrug. Forslaget vil blive sendt i ekstern høring efterfølgende. Efter endt høring vil Folketinget få tilsendt et notat omhandlende høringssvarene.

11. Kommunikationsplan

Skatteministeriet har sammen med en række andre ministerier igangsat et pilotforsøg med kommunikationsplaner. Pilotforsøget - som bl.a. omfatter det foreliggende lovforslag - går ud på i lovforslagets bemærkninger at beskrive, hvorledes målgruppen for forslaget mest hensigtsmæssigt bliver bekendt med de nye regler.

Ophævelse af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven

Ophævelsen af ejerlejlighedsavancebeskatningslo-

ven har især betydning for ejere og administratorer af ejendomme, der kan blive omfattet af loven, samt deres rådgivere. Ophævelsen gør det lettere for dem, når de ikke længere skal være opmærksom på, om den pågældende lov finder anvendelse. Ved en gennemførelse af forslaget vil der være behov for at oplyse disse grupper om, at loven er ophævet. En omtale af ophævelsen i de pågældende gruppers fagtidsskrifter skønnes at være tilstrækkelig. Der skønnes derfor ikke at være behov for at fastsætte særlige succeskriterier og milepæle i kommunikationsplanen, ligesom der ikke skønnes at være behov for særlige tiltag for at servicere brugerne yderligere.

Ophævelse af lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom

Ophævelsen af frigørelsesafgiftsloven har især betydning for ejere af ejendomme i landzone og de kommunale myndigheder. Ophævelsen gør det lettere for ejerne, hvis ejendomme overføres fra landzone til by-

zone, fordi de slipper for en fremrykket beskatning samtidig med, at de retssikkerhedsgarantier, der i dag findes i frigørelsesafgiftsloven, bevares. Der skønnes særligt at være behov for at give ejere af ejendomme information om de ændrede regler, evt. gennem brancheorganisationer og Dansk Landbrugsrådgivning. Et særligt behov skønnes der at være for at orientere ejere af ejendomme, der har henstand med betaling af frigørelsesafgift, om muligheden for at kunne overgå til beskatning efter ejendomsavancebeskatningsloven. Til opfyldelse af dette informationsbehov vil kommunerne udsende breve med information om de nye regler til disse ejere. Desuden er der behov for, at Skatteministeriet i samarbejde med Miljøministeriet og Kommunernes Landsforening udarbejder informationsmateriale om de nye regler til kommunerne. Succesen af denne informationsindsats kan bl.a. måles ved, hvor mange der vælger at tilslutte sig overgangsordningen.

Succession for ægtefællen i virksomhedsskatteordningen

Den foreslåede ændring vedrørende udvidelsen af ægtefællers muligheder for at succedere i virksomhedsordningen har betydning for de skatteydere, der er omfattet af virksomhedsordningen, eller som opfylder betingelserne for at kunne blive omfattet af virksomhedsordningen. Den enkelte skatteyder vælger typisk i forbindelsen med indgivelsen af selvangivelsen, om den skattepligtige indkomst skal opgøres efter virksomhedsskatteordningsbestemmelser. En orientering om de nye regler vil derfor kunne indgå i det informationsmateriale, der udarbejdes vedrørende den udvidede selvangivelse. Desuden vil Skatteministeriet orientere de erhvervsdrivende om ændringen gennem udsendelse af informationsbrev om lovændringen til erhvervslivets brancheorganisationer.

Forenklet administration af beskatningen af salg af børsnoterede aktier til det selskab, der har udstedt aktierne

Forslaget om en forenklet administration af tilbagesalg af børsnoterede aktier til det udstedende selskab har betydning for selskaberne og især selskabernes rådgivere. Ved en gennemførelse af forslaget vil der være behov for at orientere disse grupper om forenklingerne. En omtale af forenklingen i de pågældende gruppers fagtidsskrifter skønnes således at være tilstrækkelig. Der skønnes derfor ikke at være behov for at fastsætte særlige succeskriterier og milepæle i kommunikationsplanen, ligesom der ikke skønnes at være behov for særlige tiltag for at servicere brugerne yderligere.

Suspension af 25 pct. grænsen

De foreslåede ændringer giver aktiebaserede udloddende investeringsforeninger, der opløses ved likvidation, mulighed for at afvikle aktiebeholdningen over længere tid end de gældende regler. Forslaget har alene betydning for udloddende investeringer og disses rådgivere. Der skønnes derfor alene at være behov for at orientere om de ændrede regler gennem InvesteringsForeningsRådet, der har anmodet om at få reglerne ændret, og rådgivernes brancheorganisationer. En omtale af ændringen i de pågældende gruppers fagtidsskrifter skønnes således at være tilstrækkelig. Der skønnes derfor ikke at være behov for at fastsætte særlige succeskriterier og milepæle i kommunikationsplanen, ligesom der ikke skønnes at være behov for særlige tiltag for at servicere brugerne yderligere.

Aktieombytning efterfulgt af spaltning

Den foreslåede ændring indebærer alene en lovfæstning af praksis, hvorefter det ikke er til hinder for skattefri aktieombytning, at aktieombytningen umiddelbart efterfølges af en skattefri ophørsspaltning. Da retstilstanden for brugerne således ikke ændres, skønnes der ikke at være behov for en særlig informationsindsats, der går ud over den sædvanlige lovorientering. Der skønnes derfor ikke at være behov for at fastsætte særlige succeskriterier og milepæle i kommunikationsplanen, ligesom der ikke skønnes at være behov for foretage særlige tiltag for at servicere brugerne yderligere.

Delsalg – tilbageførelse af tab i tidligere gevinst efter ejendomsavancebeskatningsloven

De foreslåede ændringer i ejendomsavancebeskatningsloven vedrørende forenkling af reglerne for opgørelse af tab og fortjeneste ved delsalg og indsættelse af en definition af begrebet delafståelse, har betydning for ejere af erhvervsjendomme, administratorer af disse samt rådgivere ved ejendomsafståelser. Ved en gennemførelse af lovforslaget vil der især være behov for at informere disse grupper om de nye regler om modregningsadgangen.

Da der ved afståelse af fast ejendom som regel vil blive søgt professionel rådgivning skal informationen særligt rettes mod rådgivere. Da særligt landbrugsjendomme ofte afstås ved flere delsalg skønnes det hensigtsmæssigt især at rette informationsindsatsen mod landbrugets organisationer – eksempelvis Dansk Landbrugsrådgivning, Landbrugsrådet og Dansk Landbrug. Det skønnes at være tilstrækkeligt med en omtale i de pågældende gruppers tidsskrifter. Det vurderes som følge heraf ikke at være nødvendigt med

succeskriterier, milepæle eller øvrig information for at servicere borgerne yderligere.

Tinglysningsafgiftsloven – adgang til at tilbageføre afgiften på realkreditpantebreve, ophævelse af kravet om samme parter samt adgang til at godtgøre af tinglysningsafgiften, når panteudvidelsen er tinglyst som en del af en samlet matrikulær ændring

De foreslåede ændringer i tinglysningsafgiftsloven, som medfører en smidiggørelse af reglerne i overensstemmelse med praksis omkring håndteringen af de pågældende dokumenter, har betydning for den enkelte boligejer og især disses rådgivere. Det er nemlig som hovedregel rådgiveren til boligejeren, som varetager den praktiske dokumenthåndtering. Ændringerne har desuden betydning for tinglysningsmyndighederne grundet deres rolle i forbindelse med afgiftsberegningen.

En orientering til rådgivernes brancheorganisationer samt tinglysningskontorerne i forbindelse med udsendelse af et nyhedsbrev skønnes at være den mest hensigtsmæssige fremgangsmåde. For at nå en bredere målgruppe bør der samtidig foretages en opdatering af tinglysningsafgiftsvejledningen på ToldSkat hjemmeside. Det skønnes ikke at være nødvendigt at fastsætte særlige succeskriterier i kommunikationsplanen.

Lovfæstelse af praksis om pristalsregulering af ældre anskaffelsessummer

Den foreslåede ændring indebærer alene en lovfæstelse af praksis om adgang til pristalsregulering af

faktiske anskaffelsessummer for ejendomme, der er erhvervet før den 19. maj 1993. Da retstilstanden for brugerne således ikke ændres, skønnes der ikke at være behov for en særlig informationsindsats, der går ud over den sædvanlige lovorientering. Der skønnes derfor ikke at være behov for at fastsætte særlige succeskriterier og milepæle i kommunikationsplanen, ligesom der ikke skønnes at være behov for særlige tiltag for at servicere brugerne yderligere.

Harmonisering af begrebet »bestemmende indflydelse« i skattelovgivningen.

Den foreslåede ændring skaber en ensartet begrebsanvendelse indenfor de to hovedbegreber i skattelovgivningen, der omhandler den indflydelse, som en fysisk person kan have over en juridisk person eller en juridisk person kan have over andre juridiske personer, »bestemmende indflydelse« og »kontrollerer eller har væsentlig indflydelse«. Formålet hermed er, at begrebet fremstår tydeligere i lovgivningen samtidig med, at der opnås en større grad af gennemsigthed. Selve retstilstanden ændres ikke. Da retstilstanden for brugerne således ikke ændres, skønnes der ikke at være behov for en særlig informationsindsats, der går ud over den sædvanlige lovorientering. Den større gennemsigthed vil brugerne få glæde af, når de nye regler konkret skal anvendes. Der skønnes derfor ikke at være behov for at fastsætte særlige succeskriterier og milepæle i kommunikationsplanen, ligesom der ikke skønnes at være behov for særlige tiltag for at servicere brugerne yderligere.

12. Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner		Indkomstårsvirkning: Provenutab på ca. 13 mio. kr. i 2004 og 2005 Finansårsvirkning: Provenutab på ca. 13 mio. kr. i 2004
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	De statslige myndigheder vil få en administrativ lempelse gennem forenklingen af reglerne ved tilbagesalg af børsnoterede aktier og reglerne for tilbageførsel af tinglysningsafgift.	

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p>Med lovforslaget forenkles skatte- og afgiftslovgivningen gennem en reduktion af antallet af regler, præciseringer af reglerne og ændringer i uhensigtsmæssige regler med henblik på at gøre reglerne mere fleksible. Dette giver i visse situationer virksomhederne mulighed for at handle på en økonomisk set mere hensigtsmæssig måde.</p> <p>En række af forslagene medfører tillige skatte- eller afgiftsmæssige lettelser.</p>	Ophævelsen af frigørelsesafgiftsloven kan indebære en øget beskatning, hvis arealer afstås i forbindelse med zoneovergangen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p>Lovforslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, der vurderer, at den del af forslaget, der omhandler ophævelsen af lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom vil medføre små administrative lettelser for de virksomheder, der ejer en ejendom, som overgår fra landzone til byzone. Disse undgår den dobbeltkontakt med myndighederne, der består i både at skulle svare afgift ved en ejendoms zoneovergang og senere betale skat ved afhændelsen. Endvidere undgår de at skulle søge henstand med afgiftsbetalingen i de tilfælde, hvor det måtte være nødvendigt.</p> <p>Derudover vurderes, at den del af lovforslaget, der omhandler den forenklede administration af beskatning ved salg af børsnoterede aktier til det selskab, der har udstedt aktierne, at indebære små administrative lettelser for de virksomheder, der ønsker at sælge, idet de ikke længere skal søge om dispensation.</p> <p>Samlet set vurderes forslaget at medføre små administrative lettelser for erhvervslivet. På den baggrund vurderer Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, at forslaget ikke indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet på samfundsniveau eller pr. virksomhed i et omfang, der berettiger, at det bliver forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.</p>	
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslagene vedr. tilbagesalg af børsnoterede aktier og om tilbageførsel af tinglysningsafgift indebærer administrative lettelser for borgerne.	
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.	
Forholdet til EU-retten	Forslaget vedr. skattefri aktieombytning ændrer bestemmelser, der gennemfører dele af fusionsdirektivet (90/434/EØF). Lovforslaget indeholder ikke i øvrigt EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

<i>Gennemførelse af ændring af:</i>	<i>Lovforslagets bestemmelser</i>
Ophævelse af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven	Lovforslagets § 4, nr. 1, 2 og 4, § 5 nr. 1, § 7 og § 9, nr. 1
Ophævelse af frigørelsesafgiftsloven	Lovforslagets § 4, nr. 2, 3, 6 og 7, § 5, nr. 7-10, § 6, § 10 nr. 2, 7 og 8, § 11 og § 15
Succession for ægtefællen	Lovforslagets § 8, nr. 2.
Suspension af 25 pct. grænsen	Lovforslagets § 2, nr. 2, 3 og 4, og § 10, nr. 5
Aktieombytning efterfulgt af spaltning	Lovforslagets § 2, nr. 6
Tilbagesalg af børsnoterede aktier til udstedende selskab	Lovforslagets § 8, nr. 4, og § 10, nr. 6
Delsalg - Tilbageførelse af tab i tidligere gevinst	Lovforslagets § 5, nr. 2 og 11
Tinglysningsafgiftsloven	Lovforslagets § 14
Pristalsregulering af ældre anskaffelsessummer	Lovforslagets § 5, nr. 3 og 4
Harmonisering af begrebet »bestemmende indflydelse« i skattelovgivningen	Lovforslagets § 1, § 2, nr. 5, § 8, nr. 3, § 9, nr. 2, § 10, nr. 1 og 4, § 12, nr. 2 og 3, og § 13
Diverse rettelser	Lovforslagets § 2, nr. 1, § 3, § 4, nr. 5, 6, 12 og 13, § 8, nr. 1, § 10, nr. 3, og § 12, nr. 1 og 4

*Til § 1**Til nr. 1*

Efter den gældende bestemmelse i afskrivningslovens § 21, stk. 5, opnås der ikke fradrag for tab på bygninger eller installationer opgjort efter lovens § 21, stk. 3, og 4, såfremt bygningen eller installationen sælges til et selskab, hvorover en eller flere personer har en bestemmende indflydelse.

Ifølge praksis anses bestemmende indflydelse for at foreligge, når en sælger direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmeværdien i det købende selskab. Ved indirekte ejerskab forstås ejerskab via andre selskaber m.v., hvor den pågældende personkreds ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen.

Det foreslås, at der indsættes en definition af, hvad der forstås ved bestemmende indflydelse i relation til bestemmelsen, således at begrebet tydeliggøres.

Bestemmende indflydelse på grund af aktiebesiddelse vil således foreligge ved salg mellem selskaber m.v., hvor aktionærkredsen i hvert af selskaberne samlet opfylder kravet om bestemmende indflydelse i begge selskaber, samt ved salg mellem en gruppe af personer og et selskab m.v., hvor der er sammenfald mellem aktionærer i selskabet og gruppen af personer, der opfylder kravet om bestemmende indflydelse.

Hermed vil salg fra et interessentskab til et selskab, således fortsat være omfattet af bestemmelsen, så-

fremt den samme kreds af personer i forhold til såvel selskabet som interessentskabet besidder mere end 50 pct. i ejerandel/kapitalandel, eller er indehaver af mere end 50 pct. af stemmerne. Eksempelvis vil situationen, hvor et interessentskab med tre interessenter der hver ejer en andel på 1/3, sælger en bygning eller installation til et aktieselskab, hvor to af interessenterne ejer over 50 pct. af aktierne eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne, være omfattet af afskrivningslovens § 21, stk. 5.

Den foreslåede ændring bevirker ikke en ændring af bestemmelsens indhold eller rækkevidde, men er alene en præcisering af gældende ret.

Til nr. 2

Efter den gældende bestemmelse i afskrivningslovens § 25, stk. 7, kan udgifter til anskaffelse og forbedring af bygninger, som ikke opfylder betingelserne for afskrivning i § 14, eller fast ejendom, hvorpå der hviler en nedlæggelses- eller nedrivningsklausul, ikke afskrives, hvis der som følge af, at den ene part har bestemmende indflydelse på den anden part, ikke er nogen reel risiko for opsigelse. Endvidere kan der heller ikke afskrives ved lejemål mellem nærtstående på grund af, at der ikke foreligger nogen opsigelsesrisiko.

Efter den gældende bestemmelse i afskrivningslovens § 39, stk. 2, kan der heller ikke afskrives på udgifter til ombygning, forbedring eller indretning af lejede lokaler, hvor der som følge af, at den ene part har

en bestemmende indflydelse på den anden parts handlemåde, eller ved lejemål mellem nærtstående, ikke er en reel risiko for opsigelse.

Den gældende bestemmelse i afskrivningslovens § 39, stk. 2, om afskrivning af udgifter til ombygning og forbedring af lejede lokaler har en tæt sammenhæng med bestemmelsen i afskrivningslovens § 25, stk. 7, som omhandler afskrivning af udgifter for bygninger på lejede grund. Begge disse bestemmelser afskærer afskrivningsretten for lejemål, hvor der på grund af bestemmende indflydelse eller på grund af, at lejemålet er indgået mellem nærtstående, ikke er en reel risiko for opsigelse af lejemålet. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der fortsat gælder ens regler for afskæring af afskrivningsretten efter de to bestemmelser.

Det foreslås i begge bestemmelser at præcisere, i hvilke situationer der i givet fald ikke kan afskrives som følge af, at der er så nær økonomisk forbindelse mellem parterne, at der ikke er en reel risiko for opsigelse. Det foreslås derfor at indsætte en definition af, hvornår der altid vil foreligge bestemmende indflydelse i relation til reglerne.

Bestemmende indflydelse vil bestå, hvor en eller flere personer direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne i et selskab, der er part i lejemålet/salget. I selskaber der ikke omfattes af aktieselskabslovgivningen, vil der foreligge bestemmende indflydelse, såfremt en eller flere personer direkte eller indirekte har mere end 50 pct. i ejerandel. Hermed vil der ikke kunne afskrives på udgifter til anskaffelse og forbedring af bygninger og af lejede lokaler i tilfælde, hvor en eller flere personer via ejerskab eller stemmerettigheder har en bestemmende indflydelse på det selskab, der lejer lokalene. Den omvendte situation, hvor en eller flere personer lejer lokaler fra et selskab, hvor de samme personer har en bestemmende indflydelse, vil ligeledes være omfattet af bestemmelsen.

Ved indirekte ejerskab forstås ejerskab via andre selskaber m.v., hvor den pågældende personkreds ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen. Hermed vil også den situation hvor en flerhed af personer ejer en ejendom, der udlejes til et selskab, hvor samme personkreds ejer over 50 pct. af aktiekapitalen/ejerandelen eller stemmerne i selskabet, være omfattet af bestemmelsen. Endvidere vil der ikke kunne afskrives ved lejemål mellem nærtstående, da der ikke vurderes at være en reel risiko for opsigelse i disse tilfælde.

De foreslåede ændringer af bestemmelserne er alene en præcisering af situationer, hvor der altid vil være bestemmende indflydelse. Bestemmelsen angiver her-

med et sikkert område, hvor der ikke er tvivl om, at der vil være bestemmende indflydelse.

Herudover er det dog stadig muligt, at der i andre tilfælde også vil kunne foreligge bestemmende indflydelse. Dette beror på en konkret vurdering af, om der foreligger en risiko for opsigelse af lejemålet i de enkelte sager.

Til nr. 3

Ifølge den gældende bestemmelse i afskrivningslovens § 40, stk. 5, nedsættes afskrivningsgrundlaget i tilfælde af overdragelse af goodwill mellem parter, hvor den ene part har en bestemmende indflydelse på den anden parts handlemåde.

Ifølge praksis anses bestemmende indflydelse for at foreligge, ved overdragelse mellem selskaber m.v. hvor aktionærkredsen i hvert af selskaberne samlet opfylder kravet om bestemmende indflydelse i begge selskaber. Endvidere foreligger der bestemmende indflydelse ved salg mellem en gruppe af personer og et selskab m.v., hvor der er sammenfald mellem aktionærer i selskabet og gruppen af personer, der opfylder kravet om bestemmende indflydelse.

Den ejerandel der bevirker, at der foreligger bestemmende indflydelse over et selskab har hidtil været rådighed over mere end over mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådighed over mere end 50 pct. af stemmeværdien i selskabet. Ved indirekte ejerskab forstås ejerskab via andre selskaber m.v., hvor den pågældende personkreds ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen.

Det foreslås, at det i lovtæksten præciseres, hvad der forstås ved bestemmende indflydelse på grund af aktiebesiddelse. Det foreslås derfor, at der i lovtæksten indsættes en definition af, hvornår der foreligger bestemmende indflydelse, som er i overensstemmelse med den almindelige definition af dette begreb.

Den foreslåede ændring bevirker således ikke en ændring af bestemmelsens indhold og rækkevidde, men er alene en præcisering i lovtæksten af, hvilke ejerkrav der bevirker, at en person eller selskab har en bestemmende indflydelse over et andet selskab mv.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af ændringen af ligningslovens § 2.

Til § 2

Til nr. 1

Ændringerne er redaktionelle. Med ophævelse af lov om særlig indkomstskat er der ikke længere behov for at anvende betegnelsen »almindelig indkomst«.

Til nr. 2

I forbindelse med forslaget om indsættelse af et nyt 3. pkt. i § 1, stk. 3, foreslås en redaktionel ændring af § 1, stk. 3, 2. pkt., for at gøre den samlede bestemmelse mere læsevenlig.

Til nr. 3

Efter de gældende regler i aktieavancebeskatningslovens § 1, stk. 3, 1. pkt., behandles fortjeneste eller tab ved udlodning af likvidationsprovenu fra bl.a. udloddende investeringsforeninger i det kalenderår, hvor foreningen endeligt opløses, efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven.

Efter forslaget indsættes et nyt 3. pkt., hvorefter 1. pkt. ved udlodning af likvidationsprovenu fra en udloddende aktiebaseret investeringsforening alene finder anvendelse i det omfang, udlodningen overstiger minimumsudlodningen for tiden fra indkomstårets begyndelse til ophørstidspunktet.

Minimumsudlodningen for tiden fra indkomstårets begyndelse til ophørstidspunktet skal, jf. lovforslagets § 10, nr. 5, beskattes som udbytte fra foreningen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Bestemmelsen indeholder forslaget om suspension af 25 pct. reglen i aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, 2. pkt., i perioden fra beslutningen om opløsning af en udloddende aktiebaseret investeringsforening og indtil den endelige opløsning. Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Ifølge den gældende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 2, anses aktier eller anparter for at være hovedaktionæraktier, når den skattepligtige ejer eller på noget tidspunkt indenfor de seneste 5 år har ejet 25 pct. eller mere af aktiekapitalen i et selskab. Ligeledes vil rådighed over mere end 50 pct. af stemmerettighederne medføre, at aktierne eller anparterne bliver hovedaktionæraktier. Ved bedømmelsen af om der ejes eller har været ejet 25 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne i relation til lovens § 11, stk. 2, vil aktier som tilhører eller har tilhørt selskaber, fonde m.v., hvorover en nærmere defineret personkreds på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse har eller haft bestemmende indflydelse, blive medregnet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 3.

Det har hidtil ikke været entydigt defineret i praksis, hvornår der foreligger bestemmende indflydelse

på grund af aktiebesiddelse. Ifølge praksis har bestemmende indflydelse ikke været anset for at foreligge i tilfælde, hvor der var tale om en rådighed over 33 1/3 pct. af stemmerne i et ikke-børsnoteret selskab. Tillige har bestemmende indflydelse heller ikke været anset for at foreligge i tilfælde, hvor aktiekapitalen og stemmerettighederne var ligeligt fordelt mellem to aktionærer i et ikke-børsnoteret selskab. De to afgørelser er offentliggjort i Tidsskrift for Skatter og Afgifter som henholdsvis 1987,53 LR og 1995,666 LSR.

Herudover har der været delte meninger om, hvorvidt der foreligger bestemmende indflydelse, såfremt aktionæren blot kan forhindre beslutninger om selskabets anliggender eller om det må kræves, at aktionæren aktivt kan formå selskabet til at træffe beslutninger i overensstemmelse med aktionærens ønsker. I den seneste afgørelse på området som er offentliggjort i Tidsskriftet for Skatter og Afgifter 1995,666 udtaler Landsskatteretten, at den dagældende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, »måtte forstås således, at aktionæren skulle kunne formå selskabet til at træffe beslutninger, som han måtte ønske, hvorved han i realiteten kunne råde over selskabets aktiepost«. Hovedaktionærbegrebet bliver i dag defineret i § 11, stk. 2-4. Ved indførelsen af aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 3, jf. lov nr. 1219 af 27. december 1996, er det tilkendegivet, at definitionen af hovedaktionærbegrebet ikke ændres ved lovændringen. Herved stiller gældende praksis krav om, at aktionæren skal kunne påvirke selskabet til at træffe beslutninger før der foreligger bestemmende indflydelse i relation til aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 3. Heraf kan udledes, at ifølge den hidtidige praksis har bestemmende indflydelse været anset for at foreligge, hvor der ejes over 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. Hermed har den hidtidige praksis været i overensstemmelse med den almindelige forståelse af begrebet i skattelovgivningen.

For at tydeliggøre bestemmelsens anvendelsesområde, foreslås det derfor, at definitionen af bestemmende indflydelse i forhold til ikke-børsnoterede selskaber indsættes i lovtæksten.

For børsnoterede selskaber har en ejerandel på 43,8 pct. i et konkret tilfælde været anset for tilstrækkeligt til at medføre, at personkredsen ansås for at have bestemmende indflydelse, jf. Ligningsvejledningen 2003, afsnit S.G.2.2.4.

For ikke utilsigtet at afskære aktionærer i børsnoterede selskaber fra at anvende bestemmelsen, kan en lavere ejerandel således under visse omstændigheder anses som bestemmende indflydelse. Afgørelsen vil

bero på en konkret vurdering, hvor blandt andet selskabets øvrige ejerskabsstruktur vil have indflydelse. Herved undgås, at bestemmelsens anvendelsesområde strammes i forhold til børsnoterede selskaber.

Til nr. 6

Det foreslås at lovfæste praksis, hvorefter det ikke er til hinder for skattefri aktieombytning, at aktieombytningen umiddelbart efterfølges af en skattefri ophørsspaltning. Der henvises til de almindelige bemærkninger vedrørende aktieombytning efterfulgt af spaltning.

Forslaget er en ændring af regler indført ved lov nr. 219 af 3. april 1992, hvorved fusionsdirektivet (90/434/EØF) blev gennemført i dansk ret. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 9, om forholdet til EU-retten.

Til § 3

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensrettelse af ordensmæssig karakter som følge af tidligere gennemført lovgivning.

Til nr. 2

Efter de gældende regler er der manglende konsekvens i henvisningerne til vurderingsloven i boafgiftslovens § 29, stk. 2, sidste pkt. Med den foreslåede ændring rettes dette.

Til nr. 3

I henhold til boafgiftsloven § 31, stk. 1, reguleres grundbeløbene i § 6 og § 22 i boafgiftsloven efter personskattelovens § 20. Hidtil har det været således, at den årlige regulering efter personskattelovens § 20 er blevet meddelt ved, at skatteministeren hvert år har udstedt en bekendtgørelse, jf. boafgiftsloven § 31, stk. 3.

Ingen andre beløbsgrænser, der reguleres efter personskattelovens § 20, meddeles i bekendtgørelsesform, men meddeles i form af årlige offentliggørelser fra Skatteministeriet på ministeriets hjemmeside.

Skatteministeriet og Justitsministeriet er enige om, at der kan ske en forenkling af proceduren for offentliggørelse af de regulerede grundbeløb i henhold til boafgiftsloven, således at disse meddeles skifteretterne m.v. på anden måde end ved bekendtgørelse. De årlige reguleringer af grundbeløbene i henhold til boafgiftsloven vil herefter sammen med oplysning om de øvrige reguleringer efter personskattelovens § 20 blive lagt på Skatteministeriets hjemmeside umiddelbart efter Finansministeriets offentliggørelse af bekendt-

gørelse om satsreguleringsprocenten i medfør af § 6 i lov nr. 373 af 28. maj 2003 om en satsreguleringsprocent (satsreguleringsbekendtgørelsen).

Til § 4

Til nr. 1

Efter dødsboskattelovens § 27, stk. 1, behandles dødsboets salg efter almindelige regler bortset fra reglerne i dødsboskattelovens § 27, stk. 2 og 3. Da reglerne i dødsboskattelovens § 27, stk. 2, foreslås ophævet, jf. bemærkningerne til nr. 2, foreslås, at henvisningen til ændres i overensstemmelse hermed.

Til nr. 2

Efter dødsboskattelovens § 27, stk. 2, medregnes gevinst ved et dødsbos afståelse af en ejerlejlighed ikke ved bobeskatningsindkomsten efter ejerlejlighedsavancebeskatningsloven. Med den foreslåede ophævelse af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven er der ikke længere behov for denne særregel. Den foreslås derfor ophævet.

Efter dødsboskattelovens § 27, stk. 4, kan boet ved opgørelse af gevinst eller tab ved afståelse af en fast ejendom fradrage frigørelsesafgift, der er pålagt i af dødes eller ægtefællens besiddelsestid. Med den foreslåede ophævelse af frigørelsesafgiftsloven er der ikke længere behov for denne særregel. Den foreslås derfor ophævet.

Til nr. 3

Efter dødsboskattelovens § 36, stk. 4, kan boet ved opgørelsen af tab eller gevinst ved afståelse af en fast ejendom, der er erhvervet ved udlodning med succession, og som er anskaffet af afdøde, fradrage frigørelsesafgift. Med den foreslåede ophævelse af frigørelsesafgiftsloven er der ikke længere behov for denne særregel. Den foreslås derfor ophævet.

Til nr. 4

Efter dødsboskattelovens § 40, stk. 5, medregnes gevinst ved afståelse af ejerlejligheder, som er udloddet fra et bo, ikke ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst efter ejerlejlighedsavancebeskatningsloven. Med den foreslåede ophævelse af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven er der ikke længere behov for denne særregel. Den foreslås derfor ophævet.

Til nr. 5

Den foreslåede ændringer er en følge af, at den daværende bestemmelsen i ligningslovens § 5, stk. 7,

ved lov nr. 166 af 24. marts 1999 blev flyttet til ligningslovens § 5, stk. 8.

Til nr. 6 og 7

Efter dødsboskattelovens § 51, stk. 2, forfalder et henstandsbeløb efter frigørelsesafgiftsloven ikke til betaling, såfremt ejendommen udloddes til den efterlevende ægtefælle og efter dødsboskattelovens § 65, stk. 2, gælder frigørelsesafgiftslovens § 7 om forfald af et henstandsbeløb kun såfremt ejendommen udloddes til andre end den efterlevende ægtefælle.

Med den foreslåede ophævelse af frigørelsesafgiftsloven er der ikke længere behov for disse særregler. De foreslås derfor ophævet.

Til § 5

Til nr. 1

Efter ejendomsavancebeskatningslovens § 1, stk. 3, gælder loven ikke for fortjeneste ved afståelse af ejerlejligheder omfattet af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven. Denne bestemmelse foreslås ophævet som følge af den foreslåede ophævelse af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven. Den fortjeneste, der efter de gældende regler er omfattet af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven bliver herefter omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven.

Til nr. 2

Det foreslås, at indsætte en definition på delsalg i lovtæksten med henblik på at gøre lovtæksten mere tydelig og klar ved, at definitionen på delsalg kommer til at fremgå direkte af lovtæksten.

Efter den foreslåede § 3 A forstås ved delsalg en afståelse, hvor et areal overdrages efter reglerne om arealoverførsel i lov om udstykning og anden registrering i matriklen eller, hvor der overdrages en del af en fast ejendom betinget af udstykning. Ved udstykning forstås, at det registres i matriklen, at et areal fraskilles en eller flere samlede faste ejendomme og fremtidig udgør en ny samlet fast ejendom. Er flere matrikelnumre samnoteret i matriklen, er der tale om en samlet fast ejendom. Udstykning omfatter også den situation, at et areal godkendes udskilt af en samnotering.

Efter praksis har der ikke fundet udstykning sted før, der foreligger approbation fra Kort- og Matrikelstyrelsen. Inden godkendelsen af udstykningen foreligger, er der således tale om delsalg, mens der er tale om helsalg, såfremt udstykningen er godkendt af Kort- og Matrikelstyrelsen.

Definitionen af delsalg i den foreslåede § 3 A skal anvendes alle steder i loven, hvor der er regler for afståelse af en del af en fast ejendom. Hvor en ejendom

er udstykket skal delsalgsreglerne finde anvendelse på opdelingen af den samlede anskaffelsessum inklusive reguleringen frem til udstykningen.

Definitionen af delsalg har også betydning for, hvorledes en ejendom, der udstykkes fra sælgerens ejendom skal kategoriseres ved anvendelsen af reglerne i §§ 8 og 9. Er der gennemført endelig udstykning før salget, er der tale om et helsalg, mens der er tale om et delsalg, hvis approbation først foreligger efter salgsaftalen. Dette har betydning for, om sælgeren kan opnå skattefrihed ved salget af boligen efter reglerne i § 8 og § 9.

Salg af en ideel andel af en fast ejendom er ikke omfattet af reglerne om delsalg. Ved salg af en ideel andel af en fast ejendom anvendes reglerne for helsalg således, at en forholdsmæssig del af den regulerede anskaffelsessum for hele ejendommen svarende til den ideelle andel lægges til grund ved opgørelsen af fortjeneste og tab i forbindelse med salget af den ideelle andel.

Der er tale om en udtrykkelig lovfæstelse af den gældende praksis for, hvornår der er tale om et delsalg af en fast ejendom. Der er ved indsættelsen af definitionen i lovtæksten ikke tilsigtet nogen ændring af den gældende retstilstand.

Til nr. 3 og 4

Det foreslås at lovfæste den praksis om adgang til pristalsregulering af ældre anskaffelsessummer, der er beskrevet i det nu ophævede cirkulære nr. 49 af 28. maj 2002 om pristalsregulering af visse anskaffelsessummer for ejendomme efter ejendomsavancebeskatningsloven (TSS-cirkulære 2002-18).

Efter den foreslåede nye bestemmelse (§ 4 A) i ejendomsavancebeskatningsloven kan sælger ved afståelse af en fast ejendom, der er erhvervet før den 19. maj 1993, pristalsregulere den faktiske, kontantomregnede anskaffelsessum.

Den faktiske anskaffelsessum (kontantomregnet og pristalsreguleret) kan anvendes som grundlag ved avanceopgørelsen, hvis anskaffelsessummen (kontantomregnet og pristalsreguleret) tillagt vedligeholdelses- og forbedringsudgifter afholdt før den 1. januar 1993, er højere end en af de indgangsværdier m.m., der følger af ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, jf. den ved § 5, nr. 3, foreslåede nye formulering af ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, 3. pkt.

Bestemmelsen om pristalsregulering af den faktiske anskaffelsessum omfatter såvel ejendomme beliggende i Danmark som ejendomme beliggende i udlandet. Ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, 6. pkt.,

om udenlandske ejendomme og den faktisk anskaffelsessum henviser til reglerne i ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, 3. og 4. pkt., og vil dermed også henvide til den foreslåede nye formulering af ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, 3. pkt.

Pristalsreguleringen foretages fra anskaffelsesåret til og med 1993. Dog kan pristalsreguleringen tidligst ske fra 1975. For ejendomme erhvervet før 1975, foretages reguleringen således alene fra og med 1975.

Pristalsreguleringen skal foretages på grundlag af de særligt beregnede reguleringstal, der hidtil har skullet anvendes. Disse er identisk med de reguleringstal, der er offentliggjort i SKM2002.323.TSS – bortfaldet som følge af ophævelsen af den hidtidige praksis ved TSS-cirkulære 2003-28. Det vil sige, at den faktiske anskaffelsessum alt efter anskaffelsesår skal forhøjes med følgende procenttillæg:

Anskaffelsesår	Reguleringstal	Stigningsprocent
1975 eller tidligere	42,5	182,4
1976	46,4	158,6
1977	50,0	140,0
1978	54,5	120,2
1979	57,7	108,0
1980	62,0	93,5
1981	66,7	79,9
1982	73,8	62,6
1983	80,4	49,3
1984	85,6	40,2
1985	90,6	32,5
1986	94,0	27,7
1987	97,1	23,6
1988	101,6	18,1
1989	106,7	12,5
1990	111,4	7,7
1991	113,6	5,6
1992	115,9	3,5
1993	120,0	0,0

Eksempel: En ejendom er anskaffet i 1977 for 500.000 kr.

Tillæg: $120 - 50 = 70$, $70/50 \times 100 = 140,0$ pct. 140 pct. af 500.000 kr. = 700.000 kr.

Anskaffelsessum + pristalsregulering = 500.000 kr. + 700.000 kr. = 1,2 mio. kr.

Det nu ophævede cirkulære nr. 49 af 28. maj 2002 indeholdt alene en adgang til at pristalsregulere selve anskaffelsessummen. Det fremgår udtrykkeligt af cirkulæret, at det ikke indeholder en adgang til pristalsregulering af de vedligeholdelses- og forbedringsudgifter, der er afholdt før den 1. januar 1993.

Hensigten med den foreslåede nye bestemmelse i § 4 A i ejendomsavancebeskatningsloven, er udelukkende at sikre den fornødne lovhjemmel, til den praksis, der fremgik af cirkulæret af 28. maj 2002. Det vil sige, at der med lovreguleringen alene gives adgang til pristalsregulering af selve anskaffelsessummen. Der er med andre ord ikke adgang til pristalsregulering af de vedligeholdelses- og forbedringsudgifter, der er afholdt før den 1. januar 1993.

Til nr. 5

Efter ejendomsavancebeskatningsloven § 5, stk. 2, forhøjes en ejendoms anskaffelsessum ikke med forbedrings- og vedligeholdelsesudgifter, der årligt over-

stiger 10.000 kr., når ejendommen er fredet og samtidig stillet til rådighed af arbejdsgiveren for direktøren eller for selskaber: hovedaktionæren.

Ved udformningen af reglerne blev det forudsat, at der altid er fradrag for forbedringsudgifter på en fredet ejendom. Dette er imidlertid ikke tilfældet.

Efter ligningslovens § 15 K er der fradrag for de faktiske driftsudgifter. Desuden har Ligningsrådet vedtaget retningslinier, hvorefter udgifter til istandsættelse kan fradrages (forfald pr. år reglen). Der er tale om en valgfri ordning. For hver bygningsdel fastsættes der et holdbarhedstidsrum, hvor ud fra der beregnes en istandsættelsesudgift pr. år. Beløbet reguleres årligt med byggeindekset. Indenfor denne beløbsgrænse kan de faktisk afholdte istandsættelsesudgifter fradrages ved indkomstopgørelsen. Istandsættelsesudgifter kan både være vedligeholdelse og forbedringer. Istandsættelsesudgifter, der dækkes af skattefrie tilskud kan ikke fradrages ved indkomstopgørelsen. Et uudnyttet fradrag kan overføres til senere indkomstår, uden tidsbegrænsning.

Der er således situationer, hvor der ikke er fradrag for forbedringsudgifter eller kun en del af disse. Vælger en ejer ikke forfald pr. år reglen, er der overhovedet ikke fradrag for forbedringsudgifter. Vælger ejeren i stedet forfald pr. år reglen, er der fradrag, men der vil kunne være en restsaldo, når ejendommen afstås, og denne er der ikke fradrag for.

På grund af ændringerne af ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 2, i 2000 udløser det manglende fradrag ved indkomstopgørelsen ikke et tillæg til ejendommens anskaffelsessum. Det har aldrig været meningen.

Det foreslås derfor, at reglerne ændres således, at der alligevel gives et tillæg til anskaffelsessummen for forbedringsudgifter på bygninger, der er fredet efter bygningsfredningsloven.

Til nr. 6

Efter de gældende regler er der manglende konsekvens i henvisningerne til vurderingsloven i ejendomsavancebeskatningslovens § 5 A, stk. 1. Med den foreslåede ændring rettes dette.

Til nr. 7-9

De foreslåede ændringer er en følge af den foreslåede ophævelse af frigørelsesafgiftsloven.

For at undgå en dobbeltbeskatning indeholder ejendomsavancebeskatningsloven bestemmelse om, at fortjeneste ved salg af ejendomme, der er pålignet frigørelsesafgift, nedsættes med et beløb, der svarer til det dobbelte af den pålignede frigørelsesafgift.

Der gives dog ikke nedslag, hvis frigørelsesafgiften er tilbagebetalt eller bortfaldet, eller ejendommen er vurderet efter den dagældende bestemmelse i vurderingslovens § 4 B eller frigørelsesafgiften er opstået inden den 1. januar 1993 og salget er omfattet af ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3.

Med ophævelsen af frigørelsesafgiftsloven er der ikke længere behov for disse bestemmelser.

Til nr. 10

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 5, nr. 8, og som følge af ophævelsen af frigørelsesafgiftsloven.

Til nr. 11

Efter gældende regler kan den skattepligtige i en fortjeneste, der i et givet år er skattepligtig efter ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 1, 3 og 4, fradrage indkomstårets tab ved afståelse af fast ejendom, jf. dog stk. 6. Det vil sige, at der for et indkomstår sker en nettoopgørelse af fortjeneste og tab af indkomstårets afståelser.

Såfremt indkomstårets tab overstiger indkomstårets fortjenester, således at der - opgjort netto - er tale om et tab, kan det overskydende tab fremføres til fradrag i fortjeneste efter ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 1, 3 og 4, i de følgende indkomstår. Tabet kan kun fremføres til fradrag i et senere indkomstår, i det omfang det ikke kan rummes i nettofortjeneste ved afståelse af fast ejendom i et tidligere indkomstår.

Den foreslåede regel i det foreslåede stk. 7, 1. punktum, går ud på, at hvis en skattepligtig i et indkomstår konstaterer en skattepligtig fortjeneste ved delsalg af en fast ejendom omfattet af den foreslåede definition på delsalg i den foreslåede § 3 A, og i det første eller i det andet indkomstår efter denne afståelse opnår et fradragsberettiget tab ved et yderligere delsalg af den oprindeligt samme faste ejendom, hvorpå den skattepligtige fortjeneste er konstateret, kan dette tab tilbageføres til modregning i den skattepligtige fortjeneste opnået ved det tidligere delsalg i de to forudgående indkomstår i stedet for at fremføre tabet til modregning i en senere fortjeneste. I det omfang, tabet overstiger fortjenester fra tidligere delsalg i de to forudgående indkomstår, kan det overskydende tab fremføres til modregning i senere fortjenester efter de almindelige regler i § 6, stk. 5.

Det er en betingelse, at der er tale om et tab, der er fradragsberettiget efter ejendomsavancebeskatningsloven. Efter ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 6, kan tab som er omfattet af ejendomsavancebeskatningslovens § 8, ikke fradrages, mens tab ved afståelse af ejendomme, som er omfattet af ejendomsa-

vancebeskatningslovens § 9, ikke kan fradrages, for så vidt angår den del af tabet, som vedrører stuehuset med tilhørende grund og have eller ejerboligen. Det betyder, at tab, som ikke kan fradrages efter ejendomsavancebeskatningslovens § 8 eller § 9, heller ikke kan fradrages i den skattepligtige fortjeneste for de to forudgående indkomstår efter den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 7.

Delsalg er nærmere defineret i den foreslåede § 3 A. Efter denne bestemmelse foreligger der delsalg af en fast ejendom, hvor et areal overdrages efter reglerne om arealoverførsel, samt hvor der er indgået aftale om overdragelse af en del af fast ejendom betinget af udstykning.

Det kan forekomme, at udstykningen af den del af en fast ejendom, som den skattepligtige skal afstå, er gennemført inden salget, dvs. approbation fra Kort- og Matrikelstyrelsen foreligger. Det betyder, at der på det tidspunkt, hvor det første salg sker, ikke er tale om et delsalg af en fast ejendom, men om såkaldte helsalg, hvor det andet helsalg vedrører en ejendom, der oprindeligt er udstykket fra den samme ejendom.

Med henblik på at sikre, at den skattemæssige behandling af den skattepligtiges afståelse af ejendommen ikke afhænger af, hvornår Kort- og Matrikelstyrelsens afgørelse vedrørende udstykningsspørgsmålet foreligger, foreslås det, at reglerne for delsalg skal gælde tilsvarende ved helsalg, hvor de faste ejendomme er udstykket fra den oprindeligt samme faste ejendom ejet af den skattepligtige. Herved opnås, at der inden for samme tidsmæssige rammer bliver modregningsadgang, når den faste ejendom, der afstås med tab, oprindeligt er udstykket fra en fast ejendom, hvorpå den skattepligtige tidligere har konstateret en skattepligtig fortjeneste.

Ved tilbageførsel af tab efter det foreslåede stk. 7, 2. pkt. modregnes tabet i en skattepligtig fortjeneste for det tidligst mulige forudgående indkomstår.

Med reglen om at tabet skal ligge i det første eller andet indkomstår efter den konstaterede gevinst giver den nye ordning inden for visse grænser mulighed for at tilbageføre tab til modregning i gevinster fra de to forudgående indkomstår.

Har den skattepligtige eksempelvis opnået en skattepligtig fortjeneste i to på hinanden følgende indkomstår og i det tredje år et tab, skal tabet modregnes i fortjenesten for det tidligst mulige forudgående indkomstår, dvs. det første indkomstår, hvori der er konstateret en skattepligtig fortjeneste. Det følger af den foreslåede regel i § 6, stk. 7, 2. punktum. Realiseres tabet derimod først i det fjerde indkomstår vil tabet alene kunne tilbageføres til modregning i fortjenesten

fra det andet indkomstår. Overskydende tab vil herefter kunne fremføres til modregning i eventuelle fremtidige fortjenester.

Adgangen til at modregne et fradagsberettiget tab i en skattepligtig fortjeneste for et tidligere indkomstår er betinget af, at der ikke helt eller delvist i denne fortjeneste er modregnet et tab ved andre salg for det pågældende indkomstår, eller at denne fortjeneste helt eller delvist er nedbragt med fremførte tab for et tidligere indkomstår.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 7 kan ikke finde anvendelse, såfremt den skattepligtige efter reglerne i ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A eller § 6 C i stedet har valgt at nedsætte anskaffelsessummen på en anden erhvervet ejendom med fortjenesten.

Med den foreslåede bestemmelse bliver der adgang til at modregne et tab i en fortjeneste for de to nærmest forudgående indkomstår. Selvangivelsen for dette tidligere indkomstår vil som udgangspunkt allerede være indgivet. Der skal derfor ske en genoptagelse af skatteansættelsen for det indkomstår, hvori fortjenesten er medregnet i den skattepligtige indkomst.

Da der er tale om en valgfri ordning, vil der alene ske genoptagelse, såfremt den skattepligtige anmoder herom. Der kan tidligst anmodes om genoptagelse i forbindelse med indlevering af selvangivelsen for det indkomstår, hvori der er konstateret et tab, som ønskes tilbageført til modregning i en tidligere fortjeneste. Muligheden for at anmode om genoptagelse med henblik på at tilbageføre et tab til modregning i en tidligere fortjeneste skal udnyttes inden for den ordinære frist for genoptagelse efter skattestyrelseslovens § 34.

Ved gennemførelsen af modregningsadgangen vil der for dette indkomstår fremkomme overskydende skat eller nedsættelse af restskat som følge af den ændrede årsopgørelse. Overskydende skat henholdsvis nedsættelse af restskat behandles efter de almindelige regler om ændret årsopgørelse.

Efter det foreslåede stk. 7, 4. punktum, gælder den foreslåede modregningsadgang i 1.-3. pkt. ikke, såfremt den oprindelige ejendom er udstykket i ejerlejligheder.

Til nr. 12 og 13

Ifølge administrativ praksis gennem en lang årrække er det et fast vilkår for henstand med betaling af ejendomsavanceskatten, at henstandsbeløbet forrentes med 1 pct. p.a. over Nationalbankens diskonto, dog aldrig under 6 pct. p.a. Renteudgiften kan fratregkes i den skattepligtige indkomst.

Med den foreslåede ændring overføres denne praksis til loven, således at den rente, der skal betales, når

F. t. 1. vedr. forskellige skatte- og afgiftslove m.v.

der ydes henstand med betaling af ejendomsavance-skatten, fremover fremgår direkte af lovbestemmel-sen.

Til § 6

Efter den foreslåede bestemmelse ophæves frigø-relsesafgiftsloven. Ophævelsen af frigørelsesafgiften betyder, at den værdistigning, der efter de gældende regler beskattes efter frigørelsesafgiftsloven fremover beskattes efter ejendomsavancebeskatningsloven og efter afskrivningsloven.

Den væsentligste forskel på den gældende beskat-ning og den fremtidige beskatning er, at den væsentli-ge værdistigning, der er en følge af en ejendoms over-gang fra landzone til byzone, ikke beskattes på det tidspunkt, hvor zoneoverførslen sker, men udskydes til det tidspunkt, hvor ejendommen afhændes.

Det vil dog i praksis næppe have den store betyd-ning, da de fleste ejere af ejendomme, der bevarer uændret landbrugsdrift, vælger at udskyde skattebeta-ling i mindst 4 år, da henstand med betaling af frigø-relsesafgiften er rentefri de første 4 år.

Ophævelsen af frigørelsesafgiftsloven medfører så-ledes ikke, at den samfundsskabte værdistigning und-går beskatning.

For så vidt angår overgangsreglerne ved ophævel-sen af frigørelsesafgiftsloven henvises til bemærknin-gerne til § 16.

Til § 7

Efter den foreslåede bestemmelse ophæves ejerlej-lighedsavancebeskatningsloven.

Den fortjeneste, der efter de gældende regler er om-fattet af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven, be-skattes herefter efter ejendomsavancebeskatningslo-ven, afskrivningsloven og statsskatteloven.

Til § 8

Til nr. 1

Kildeskattelovens § 5, stk. 2, 3. pkt., forslås ophæ-vet. Der er tale om en overgangsregel fra kildeskattens indførelse, der ikke længere har betydning. Efter § 5, stk. 2, 3. pkt., vil der fortsat ske beskatning hos barnet, når det har modtaget en indtægtsnydelse eller formue som gave fra sine forældre, stedforældre eller pleje-forældre før den 1. januar 1969, og barnet ved modta-gelsen af gaven var selvstændigt skattepligtig som føl-ge af, at det forinden havde modtaget en formue ved arv eller gave fra andre end forældrene.

585 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

Til nr. 2

Det forslås, at i tilfælde hvor en skattepligtig, der anvender virksomhedsordningen eller kapitalafkast-ordningen på indkomst fra virksomheden, overdrager virksomheden til sin ægtefælle med succession, kan den erhvervende ægtefælle indtræde i virksomheds-ordningen eller kapitalafkastordningen. Der er her-med tale om en lempelse af adgangen til at succedere i virksomhedsordningen ved overdragelse af en virk-somhed fra den ene ægtefælle til den anden.

De foreslåede regler i kildeskattelovens § 26 A om-handler skattemæssig succession i levende live. Når der overdrages med succession, betyder det, at over-drageren ikke beskattes af sin fortjeneste ved overdra-gelsen. I stedet indtræder (succederer) erhververen i overdragerens skattemæssige stilling med hensyn til anskaffelsessum, anskaffelsestidspunkt og anskaffel-seshensigt. Erhververen overtager i princippet en ud-skudt skat svarende til den skattebesparelse, som overdrageren opnår.

I virksomhedsordningen opgøres på konto for op-sparet overskud efter gældende regler det overskud, der spares op i virksomheden. Beløbet, der indgår på konto for opsparat overskud, er det beløb, der er tilba-ge, efter der er betalt en foreløbig virksomhedsskat på 30 pct. Opsparede beløb skal således ikke medregnes ved den skattepligtiges indkomstopgørelse for indtje-ningsåret. Beløb på konto for opsparat overskud, som senere overføres fra virksomhedsøkonomien til pri-vatøkonomien, medregnes til den skattepligtiges per-sonlige indkomst med tillæg af den foreløbige virk-somhedsskat, der svarer hertil. Den virksomhedsskat, som foreløbigt er betalt, fradrages herefter ved bereg-ningen af den endelige skat for det indkomstår, hvor beløbet overføres fra konto for opsparat overskud, jf. virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3. Den endelige beskatning af overskuddet sker derfor først i det ind-komstår, hvor beløbet overføres fra virksomheden til den skattepligtige.

Når den ægtefælle, der erhverver virksomheden, succederer i virksomhedsordningen, betyder det, at ægtefællen overtager indestående på konto for opspa-rede overskud, indskudskontoen og mellemregnings-kontoen ved udløbet af indkomståret forud for over-dragelsen. Det er en betingelse, at overdragelsen fin-der sted dagen efter udløbet af sidste indkomstår. Den ægtefælle, der overtager virksomheden, indtræder så-ledes blandt andet i den overdragende ægtefælles skattemæssige stilling med hensyn til indeståendet på konto for opsparede overskud, foreløbig betalt virk-somhedsskat og den udskudte skat. Til gengæld vil den foreløbigt betalte virksomhedsskat blive endelig

ved overdragelsen for den ægtefælle, der overdrager virksomheden. Dette er under forudsætning af, at også driften af virksomheden overtages af den ægtefælle der erhverver virksomheden, idet det efter kildeskatte-lovens § 25 A, stk. 1, er den ægtefælle, der driver virksomheden, der skal medregne indkomsten fra erhvervsvirksomheden. Det er hermed den ægtefælle, der driver virksomheden, der beskattes efter virksomhedsordningen og derfor skal beskattes ved hævninger på konto for opsparret overskud. Hermed kan den forslåede successionsadgang alene udnyttes, hvor både driften og selve virksomheden overdrages fra den ene ægtefælle til den anden ægtefælle.

Når den ægtefælle, der har succederet i indestående på konto for opsparret overskud, senere hæver indeståendet på kontoen, medregnes det hævede beløb med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat til den personlige indkomst for den ægtefælle, der har overtaget virksomheden. Ved skatteberegningen fradrages den virksomhedsskat, der svarer til hævingen, i den erhvervende ægtefælles slutskat med tillæg af en eventuel overført restskat.

På tilsvarende vis succederer den erhvervende ægtefælle også i indskudskonto og mellemregningskonto. Hermed vil den erhvervende ægtefælle blive anset for at have indskudt indestående på indskudskontoen på det tidspunkt og til den værdi som den overdragne ægtefælle har anvendt og for at have foretaget overførsler til og fra mellemregningskontoen.

Når den erhvervende ægtefælle succederer i alle tre konti sikres det, at den erhvervende ægtefælle stilles på samme måde, som hvis virksomheden overdrages successivt over en længere periode. Eksempelvis hvor ejerskabet overdrages i et år uden at driften overføres og driften først i et senere år overdrages.

Hvor en del af virksomheden eller en af flere virksomheder overdrages, overtager ægtefællen alene den del af konto for opsparret overskud, indeståendet på indskudskontoen og mellemregningskontoen, der vedrører den overdragne del af virksomheden eller den overdragne virksomhed. Denne del opgøres efter samme fordelingsnøgle og på samme måde som i kildeskatte-lovens § 33 C, stk. 5, som den del af kapitalafkastgrundlaget, der vedrører den overdragne del af virksomheden eller den overdragne virksomhed i forhold til overdragerens samlede kapitalafkastgrundlag.

Værdien af kapitalafkastgrundlagene opgøres ultimo indkomståret forud for overdragelsen. Den forholdsmæssige del af kapitalafkastgrundlaget beregnes efter forholdet mellem værdien af aktiverne ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen i den

nævnte virksomhed og samtlige aktiver indskudt i virksomhedsordningen.

Det er en betingelse for overtagelse af virksomhedsordningen, at den erhvervende ægtefælle selv opfylder betingelserne for at være omfattet af virksomhedsskatte-lovens afsnit I.

Kapitalafkastordningen giver efter de gældende regler erhvervsdrivende, der anvender konjunkturudligningsordningen, mulighed for - i lighed med erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen - at udjævne den skattemæssige virkning af svingende indkomster, men uden regnskabsmæssigt at skulle adskille økonomien i en virksomhedsøkonomi og en privatøkonomi. Efter ordningen kan der foretages henlæggelser til konjunkturudligning, som kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i henlæggelsesåret mod betaling af en foreløbig konjunkturudligningsskat på 30 pct.

Der foreslås parallelle regler med virksomhedsordningen for konjunkturudligningsordningen i kapitalafkastordningen. Det medfører, at den ægtefælle, der erhverver en virksomhed, en del af en virksomhed eller en af flere virksomheder, som er drevet i kapitalafkastordningen i indkomståret forud for overdragelsen, kan overtage indestående på konto for konjunkturudligning. Konto for konjunkturudligning kan overtages med den størrelse, kontoen har ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen.

Når den ægtefælle, der har succederet i indeståendet på konjunkturudligningskontoen, senere hæver indskud på konjunkturudligningskontoen, skal brutto-beløbet, dvs. såvel beløbet, der fragår kontoen, som det beløb, der tidligere er betalt i konjunkturudligningsskat, medregnes til den erhvervende ægtefælles personlige indkomst. Ved skatteberegningen fradrages den konjunkturudligningsskat, der svarer til hævingen, i den erhvervende ægtefælles slutskat med tillæg af en eventuel overført restskat. Den endelige beskatning sker derfor først i det indkomstår, hvor beløbet overføres fra virksomheden til den skattepligtige.

Når konto for konjunkturudligning overtages af den anden ægtefælle, betyder det, at den overdragende ægtefælle ikke, som det ellers følger af virksomhedsskatte-lovens § 22 b, skal indtægtsføre de foretagne hensættelser. Den ægtefælle, der overtager virksomheden, indtræder således i stedet for i den overdragende ægtefælles skattemæssige stilling med hensyn til indestående på den bundne konjunkturudligningskonto i et pengeinstitut, foreløbig betalt konjunkturudligningsskat, tidspunktet for henlæggelse og den udskudte skat.

Det er en betingelse for overtagelse af konjunkturdigningskontoen, at den erhvervende ægtefælle selv opfylder kravene i virksomhedsskatteovens afsnit II.

Det er frivilligt at anvende såvel virksomhedsordningen som kapitalafkastordningen. Ønsker en skattepligtig at benytte sig af enten virksomhedsordningen eller kapitalafkastordningen og indtræde i henholdsvis konto for opsparet overskud, indskudskonto og mellemregningskonto eller konto for konjunkturudligning, skal dette meddelelse i forbindelse med indgivelsen af overdragerens selvangivelse for det indkomstår, hvori overdragelsen finder sted.

Til nr. 3

Ifølge den gældende bestemmelse i kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra i, kan vederlag, der ikke er omfattet af litra a, som en person, der har været skattepligtig efter § 1, nr. 1, modtager fra en virksomhed her i landet som rådgiver, konsulent eller anden lignende medhjælp for virksomheden efter skatteministerens nærmere bestemmelse henregnes til A-indkomst.

Efter kildeskattelovens § 48 E, er det en betingelse for anvendelsen af forskerordningen, at den skattepligtige ikke har eller på noget tidspunkt inden for de seneste 5 år forud for ansættelsen har haft direkte eller indirekte del i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i den virksomhed, med hvilken ansættelsesforholdet er indgået.

Det foreslås, at bestemmelsen i kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra i, tilrettes, således at formuleringen »kontrollen med eller kapitalen i den virksomhed der udreder vederlaget« erstattes med formuleringen »kontrollen med eller væsentlig indflydelse på den virksomhed der udreder vederlaget«. På tilsvarende vis ændres »kontrollen med eller kapitalen i den virksomhed, med hvilken ansættelsesforholdet er indgået« til »kontrollen med eller væsentlig indflydelse på den virksomhed, med hvilken ansættelsesforholdet er indgået«.

Bestemmelsernes anvendelsesområde bliver derimod ikke ændret af den ændrede formulering. Forslaget bevirker, at der skabes en større ensartethed i begrebsanvendelsen, idet formuleringen kontrollerer eller har væsentlig indflydelse så vidt muligt anvendes i situationer, hvor der kræves en ejerandel på 25 pct. af kapitalen eller 50 pct. af stemmerne. Dette er tilfældet i begge disse bestemmelser.

Til nr. 4

Der henvises til bemærkningerne til § 10, nr. 6.

Til § 9

Til nr. 1

Efter kursgevinstlovens § 1, stk. 3, omfatter loven ikke fortjeneste, der beskattes efter ejerlejlighedsavancebeskatningsloven. Som følge af den foreslåede ophævelse af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven foreslås, at denne henvisning udgår.

Til nr. 2

Ifølge den gældende bestemmelse i kursgevinstlovens § 22, stk. 3, medregnes gevinst, som en debitor opnår ved ekstraordinær hel eller delvis indfrielse af kontantlån i danske kroner, der er ydet af et realkreditinstitut godkendt i henhold til realkreditinstitutloven eller en filial af et udenlandsk kreditinstitut omfattet af realkreditinstitutlovens § 3. Gevinst medregnes tillige ved en persons afståelse af en ejendom til et selskab m.v. hvor personen eller dennes ægtefælle på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse eller aftale har bestemmende indflydelse på selskabets handlemåde.

Det foreslås, at der i bestemmelsen indsættes en definition af, hvornår der foreligger bestemmende indflydelse på grund af aktiebesiddelse i selskaber, for hermed at præcisere bestemmelsens anvendelsesområde. Den foreslået definition er i overensstemmelse med den almindelige forståelse af begrebet bestemmende indflydelse, som dette lovforslag fastlægger. Bestemmelsen angiver herefter et sikkert område, hvor der ikke er tvivl om at der altid vil foreligge bestemmende indflydelse.

Der kan dog herudover også i andre tilfælde foreligge bestemmende indflydelse. Dette beror på en konkret vurdering af, om der udøves en bestemmende indflydelse ved aktiebesiddelse ved en lavere ejerandele eller om der på grund af vedtægtsbestemmelse eller aftale udøves en bestemmende indflydelse.

Til § 10

Til nr. 1

Bestemmelsen i ligningslovens § 2, omhandler virksomheders vilkår for interne afregningspriser også kaldet transfer pricing. Ifølge bestemmelsens stk. 1 skal virksomheder, der omfattes af bestemmelsen ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst anvende priser og vilkår for handelsmæssige og økonomiske transaktioner i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionen var afsluttet mellem uafhængige parter.

I den gældende bestemmelse anvendes begrebet kontrollerer eller kontrolleres. Det foreslås, at dette begreb erstattes med begrebet »bestemmende indflydelse«, idet bestemmelsens stk. 2 definerer kontrollen

som en ejerandel på mere end 50 pct. eller rådighed over mere end 50 pct. af stemmerne.

Begrebet »kontrollerer« anvendes i andre bestemmelser i forbindelse med »væsentlig indflydelse« – det vil sige, hvor der foreligger en lavere ejerandel. I forhold til bestemmelsen i ligningslovens § 2 kræves derimod en ejerandel på mere end 50 pct. eller rådighed over mere end 50 pct. af stemmerne før, der foreligger en indflydelse, som medfører, at den skattepligtige omfattes af bestemmelsen. En ensartet begrebsanvendelse medfører derfor, at bestemmelsen må ændres, således at begrebet bestemmende indflydelse anvendes.

Bestemmelsen i ligningslovens § 2, stk. 2, definerer det krav til ejerskab og stemmerettigheder, der bevirker, at virksomheder vil være omfattet af reglerne om interne afregningspriser.

Det foreslås, at kravene til kapitalandele og stemmerettigheder fortsat fremgår direkte af bestemmelsen. Definitionen vil som en følge af ændringen af bestemmelsens stk. 1, vedrøre begrebet bestemmende indflydelse. Endvidere foreslås det, at det direkte kommer til at fremgå af bestemmelsen, hvilke fysiske og juridiske personers ejerandele og stemmerettigheder, der skal medregnes ved afgørelse af, om der foreligger bestemmende indflydelse efter bestemmelsen. Det er ikke herved tilsigtet at ændre bestemmelsens anvendelsesområde. Ændringen består således alene i, at det foreslås, at indskrive de medregnede ejerandele og stemmerettigheder i bestemmelsen.

Ved afgørelse af, om der foreligger bestemmende indflydelse, skal der således fortsat medregnes ejerandele og stemmerettigheder, der indehaves af koncernforbundne selskaber, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, af personlige aktionærer og deres nærtstående, jf. ligningslovens § 16 H, stk. 2, eller af en fond eller trust stiftet af moderselskabet selv eller af de nævnte koncernforbundne selskaber, nærtstående m.v. eller af fonde eller trustere stiftet af disse. Tilsvarende medregnes ejerandele og stemmerettigheder som indehaves af en person omfattet af kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2, i fællesskab med nærtstående eller i fællesskab med en fond eller trust stiftet af den skattepligtige eller dennes nærtstående eller fonde eller trustere stiftet af disse. Som nærtstående anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med oprindelig slægtskabsforhold.

Ved medtagelsen af indirekte ejerskab/rådighed over stemmerne er angivet, at aktieandele og stemme-

rettigheder ejet gennem danske eller udenlandske selskaber m.v. også indgår ved vurderingen af, om der er tale om bestemmende indflydelse i relation til bestemmelsen.

Til nr. 2, 7 og 8

Efter ligningslovens § 4 A, stk. 1, kan sælgere, der næringsbeskattes ved salg af fast ejendom fradrage frigørelsesafgift, der er betalt i sælgerens ejertid. Efter stk. 2 gælder det samme for ejere, der efter kildeskattelovens § 33 C indtræder i overdragerens skattemæssige stilling.

Efter ligningslovens § 17 A, stk. 1, er der fradragsret for renter ved henstand efter frigørelsesafgiftsloven.

Efter ligningslovens § 17 B, stk. 1, medregnes henstandsbeløb, der bortfalder, og renter, der tilbagebetales, ikke til den skattepligtige indkomst og giver ikke anledning til ændring af modtagerens skattepligtige indkomst.

Med den foreslåede ophævelse af frigørelsesafgiftsloven er der ikke længere behov for disse bestemmelser. De foreslås derfor ophævet.

Til nr. 3

Med den foreslåede ændring tilpasses reglerne i ligningslovens § 8 K om fradrag for udgifter til tilplantning af fredskov, så de svarer til de gældende regler i skovloven om registrering af fredskov.

Bestemmelsen i ligningslovens § 8 K blev indført i 1992. Det var et krav i forbindelse med indførelsen af fradraget, at arealet var pålagt fredskovpligt. Efter de dagældende bestemmelser i skovloven kunne et areal, der findes egnet til skovdrift pålægges fredskovspligt. Fredskovspligten blev pålagt ved en deklaration som blev tinglyst.

I 1996 blev skovloven ændret således, at fredskovspligten ikke mere skal pålægges ved en deklaration, men fremover alene skal noteres i matriklen. Det er Skov og Naturstyrelsen, der er myndighed efter skovloven.

Kort- og Matrikelstyrelsen sørger for, at oplysningerne om fredskov ajourføres i matrikelregisteret og på matrikelkortet. Tingbogen, kommunen og Skov- og Naturstyrelsen/landinspektøren modtager besked om ændringen.

En kommunal skatteforvaltning har i praksis været i tvivl om bestemmelsen også omfatter fredskov i de tilfælde, hvor fredskovspligten ikke er pålagt ved en tinglyst deklaration.

For at undgå at der kan opstå en sådan tvivl foreslås bestemmelsen ændret så den svarer til bestemmelserne i skovloven.

Til nr. 4

Ifølge den gældende bestemmelse i ligningslovens § 12, stk. 7, og § 12 B, stk. 11, kan løbende ydelser ikke fradrages, såfremt yderen er forpligtiget til at udrede de løbende ydelser til selvejende institutioner, stiftelser, fonde m.v., som er stiftet af yderen selv, yderens ægtefælle, disses forældre eller livsarvinger. Tilsvarende gælder, hvis ovennævnte personkreds har en bestemmende indflydelse over institutionen.

Det foreslås, at ændre ordlyden i bestemmelsen, således at bestemmelsen ikke længere anvender formuleringen »bestemmende indflydelse«. I stedet foreslås, at de løbende ydelser ikke kan fradrages, i det omfang den nævnte personkreds har en indflydelse, der er egnet til at påvirke de beslutninger institutionen træffer. Årsagen til den foreslåede ændring er, at begrebet bestemmende indflydelse fremover forbeholdes den situation, hvor der foreligger et bestemt ejerkrav eller rådighed over stemmerettigheder. Denne definition af begrebet giver imidlertid ingen mening at anvende i de situationer, der beskrives i ligningslovens § 12, stk. 7, og § 12 B, stk. 11, idet disse institutioner m.v. ikke kan ejes af personer. De vil netop i mange tilfælde være selvejende. Et mere præcist udtryk for, hvorledes den omtalte personkreds kan have indflydelse over institutionen m.v., er ved at kunne påvirke de beslutninger, disse institutioner m.v. træffer.

Det foreslås derfor at ændre bestemmelsens ordlyd, således at dette fremgår klarere af bestemmelsen. Ændringen medfører derimod ikke en materiel ændring af bestemmelsens anvendelsesområde.

Til nr. 5

Efter de gældende regler i ligningslovens § 16 A, stk. 1, 2. pkt., henregnes til udbytte, alt hvad der af selskabet udloddes til aktionærer eller andelshavere, med undtagelse af udlodning af likvidationsprovenu foretaget i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses. Dette gælder også ved likvidation eller anden form for opløsning af en udloddende investeringsforening.

Efter forslaget til ny 3. pkt. skal udlodning af likvidationsprovenu fra en investeringsforening omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, 2. pkt., det vil sige en udloddende aktiebaseret investeringsforening, dog henregnes til udbytte i det omfang, udlodningen ikke overstiger minimumsudlodningen for tiden fra indkomstårets begyndelse til ophørstidspunktet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det foreslås, at de gældende regler om beskatning ved tilbagesalg af aktier til det udstedende selskab begrænses til at omfatte aktier, der ikke er børsnoterede. De gældende regler går som udgangspunkt ud på, at afståelsessummen beskattes ligesom udbytte, men at der kan dispenseres, således at der i stedet beskattes en skattepligtig fortjeneste eller tab.

Tilbagesalg af børsnoterede aktier kommer derved til at blive omfattet af aktieavancebeskatningsloven ligesom almindelige salg, jf. den gældende § 1, stk. 5, i aktieavancebeskatningsloven. Det betyder, at tilbagesalget af børsnoterede aktier medfører en skattepligtig fortjeneste eller tab. Der bliver ingen afståelsessum at beskatte. Det anførte gælder dog ikke, hvis skatteyderen vælger, at hele afståelsessummen skal beskattes. Et sådant valg medfører, at afståelsessummen behandles som udbytte. Dette valg skal træffes i forbindelse med indgivelse af selvangivelsen. Valget kan ikke træffes for tilbagesalg af aktier i det udstedende selskab i det år, selskabet likvideres. I disse tilfælde beskattes tilbagesalget altid som afståelse efter aktieavancebeskatningslovens regler. Dette svarer til gældende ret. Valget kan heller ikke træffes for tilbagesalg til investeringsforeninger. Tilbagesalget beskattes altid som afståelse efter aktieavancebeskatningslovens regler. Dette svarer også til gældende ret.

Forslagets hovedregel for de børsnoterede aktier er altså, at ved afståelse til det udstedende selskab beskattes fortjenesten. Det gælder i alle relationer. Ved afgørelsen af om fortjenesten beskattes som kapitalindkomst eller aktieindkomst anvendes de eksisterende regler i personskatteloven om fortjenester. De fører til samme resultat som de hidtil gældende regler.

Ved afgørelsen af om der skal indeholdes udbytte-skat, behandles tilbagesalget af børsnoterede aktier som almindelig afståelse, således at der ikke skal indeholdes udbytteskat. Dette gælder efter forslaget også, selvom den, der afstår, vælger at få beskattet tilbagesalget som udbyttebetaling. Valget skal nemlig først træffes længe efter afståelsen i forbindelse med selvangivelsen af afståelsen.

Forslaget ændrer ikke i de gældende regler om, at der er begrænset skattepligt ved afståelse af unoterede aktier til det udstedende selskab. Hvis der gives dispensation, fordi indflydelsen opgives, bortfalder den begrænsede skattepligt.

Ved afståelse af børsnoterede aktier til det udstedende selskab, går forslaget ud på, at der ikke er begrænset skattepligt. Det følger nemlig under alle omstændigheder af de af Danmark indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomster, at fortjenester ved salg af

aktier ikke beskattes her i landet, når ejeren bor i et af de pågældende overenskomstlande. (Den nærmere argumentation har følgende indhold: Efter de typiske dobbeltbeskatningsoverenskomster har kildelandet ret til at beskatte udbytte, mens bopælslandet har beskatningsretten til fortjeneste ved salg af aktier. Kildelandet er det land, som betalingen kommer fra, mens bopælslandet er det land, hvor ejeren bor. Ved »fortjeneste ved salg« forstås fortjeneste ved salg, således som begrebet forstås i her i landet. Når det - som i nærværende forslag - foreslås, at en indkomst ændrer behandling fra udbytte til fortjeneste betyder overenskomsternes fordeling af beskatningsretten mellem kildeland og bopælsland, at begrænset skattepligt ikke kan gennemføres.)

Til § 11

Til nr. 1

Efter planlovens § 10 kan en amtskommune yde lån til finansiering af bl.a. kommunens overtagelse af en fast ejendom efter frigørelsesafgiftsloven.

Den foreslåede ændring er en følge af den foreslåede ophævelse af frigørelsesafgiftsloven.

Det foreslås, at den kommunale overtagelsespligt overføres fra frigørelsesafgiftsloven til planloven, jf. bemærkningerne til nr. 4.

Den foreslåede ændring sikrer, at der fortsat kan ydes lån til de kommuner, der er pligtige til at overtage en fast ejendom efter den foreslåede bestemmelse i planlovens § 47 A.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er en følge af den foreslåede ophævelse af frigørelsesafgiftsloven.

Det foreslås, at den kommunale overtagelsespligt overføres fra frigørelsesafgiftsloven til planloven, jf. bemærkningerne til nr. 4.

Den foreslåede ændring sikrer, at kommunerne fortsat kan kræve sikkerhed for at få sine udgifter dækket, hvis ejeren selv har begæret ejendommen overført fra landzone til byzone eller sommerhusområde, og projektet ikke er påbegyndt inden 4 år efter overførslen af arealet.

Som en ny bestemmelse fastlægges det, at den ejer, der ønsker et areal overført til byzone, over for kommunen kan fraskrive sig retten til kommunal overtagelse af arealet efter planlovens nye § 47 A (tidligere frigørelsesafgiftslovens § 8), i hvilket tilfælde den pågældende ejer så ikke vil skulle stille sikkerhed for kommunens overtagelsesudgifter, idet denne udgift så ikke vil opstå.

Til nr. 3

Planlovens kapitel 10 indeholder bestemmelser for tilbageførsel af arealer fra landzone til byzone. Ved tilbageførsel af privat ejede arealer kan der ydes erstatning for udgifter, ejeren har afholdt med henblik på ejendommens udnyttelse i landzone.

Med den foreslåede bestemmelse overføres den tidligere bestemmelse i frigørelsesafgiftslovens § 8 A til planloven. Der er ikke med forslaget tilsigtet en ændring af gældende ret.

Bestemmelser gælder alene de ejendomme, der tidligere ved overførsel fra landzone til byzone eller sommerhusområde, har betalt frigørelsesafgift eller har fået henstand med betalingen af frigørelsesafgiften.

Bestemmelsen sikrer, at ejeren af en fast ejendom, der tilbageføres fra byzone eller sommerhusområde til landzone, får tilbagebetalt frigørelsesafgift inkl. 4 pct. i renter, hvis ejeren på tilbageførselstidspunktet er identisk med ejeren på overførselstidspunktet.

Til nr. 4 og 5

Planlovens kapitel 11 indeholder bestemmelser om ekspropriation, overtagelse m.v. af arealer. Når en lokalplan eller en byplanvedtægt har forbeholdt en ejendom til et offentligt formål, har ejeren ret til at forlange ejendommen overtaget af kommunen mod erstatning.

Overtagelsespligten påhviler dog kun kommunen, hvis det pågældende areal ikke kan udnyttes på en rimelig måde i overensstemmelse med den faktiske udnyttelse af de omliggende ejendomme. Tilsvarende gælder ejendomme, der ikke må nedrives uden tilladelse fra kommunen, og hvor kommunen har nægtet tilladelsen. Det er taksationsmyndighederne, der fastsætter erstatningens størrelse.

Med den foreslåede bestemmelse overføres den tidligere bestemmelse i frigørelsesafgiftslovens § 8 til planloven. Kommunen har således efter forslaget fortsat pligt til at overtage ejendommen 4 år efter at ejendommen er overført fra landzone til byzone eller sommerhusområde.

Der er efter forslaget, jf. bemærkningerne til nr. 2, ikke længere pligt for kommunen til at overtage ejendommen, hvis ejeren fraskriver sig retten til at kommunen overtager ejendommen. Derudover tilsigter forslaget ikke en ændring af gældende ret.

Vurderingsmyndighederne skal efter forslaget ikke længere foretage en vurdering af den faste ejendom ved zoneovergangen, og der kan derfor ikke fastsættes noget slutbeløb. Det foreslås derfor, at værdien af ejendommen fastsættes af taksationskommissionerne

som i forvejen behandler værdifastsættelsen m.v. ved andre kommunale overtagelser efter planloven.

Den foreslåede ændring i § 50, stk. 1, er en følge heraf.

For de ejendommen, hvor der er ansat et slutbeløb efter frigørelsesafgiftsloven, anvendes dog dette beløb som grundlag for overtagelsen.

Til § 12

Til nr. 1

Ændringen er redaktionel. Den tidligere bestemmelse i ligningslovens § 16 H, stk. 1, er flyttet til ligningslovens § 16 H, stk. 2.

Til nr. 2

Ifølge den gældende bestemmelse i selskabsskatte-lovens § 10, stk. 3, kan de statslige told- og skatte-myndigheder under visse nærmere betingelser kræve, at et selskab eller en forening omlægger sit indkomstår, således at det bliver sammenfaldende med det, der benyttes af personer, selskaber eller foreninger m.v. eller en kreds af personer, selskaber og foreninger m.v., der har en bestemmende indflydelse over selskabet eller foreningen.

Det foreslås, at der i bestemmelsen eksplicit defineres et område, hvor der altid vil foreligge bestemmen-de indflydelse på grund af aktiebesiddelse i forhold til selskaber. Hermed er det dog ikke givet, at der ikke også i andre tilfælde, hvor der besiddes lavere ejerandele kan foreligge en indflydelse, som bevirker, at de statslige told- og skattemyndigheder kan kræve, at selskabet eller foreningen m.v. omlægger sit indkomstår, således at det bliver sammenfaldende med det indkomstår som de pågældende personer, selskaber eller foreninger m.v., der udøver den bestemmen-de indflydelse over selskabet eller foreningen, har.

Ifølge lovforslaget vil der således altid foreligge bestemmen-de indflydelse, såfremt en person, en forening m.v. eller en kreds af personer, selskaber og foreninger m.v. på grund af ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne i selskabet.

Til nr. 3

Den gældende bestemmelse i selskabsskatte-lovens § 33 A, stk. 1, medfører at såfremt en person eller selskab m.v. mod overpris overdrager kapitalandele i et selskab, vil personen eller selskabet m.v. hæfte med et beløb, der svarer til overdragelsessummen, for betaling af de skatter og afgifter, der påhviler selskabet

som aktuel eller latent forpligtigelse på overdragelses-tidspunktet.

Såfremt overdrageren er et selskab m.v., der ikke er fuldt skattepligtigt her til landet, kan hæftelsen ligele-des gøres gældende direkte mod her i landet fuldt skattepligtige personer eller selskaber, i det omfang, disse direkte eller indirekte har en bestemmende ind-flydelse over det overdragende selskab.

Det foreslås, at der i bestemmelsen eksplicit defineres et område, hvor der altid vil foreligge bestemmen-de indflydelse over selskabet. Hermed er det dog ikke givet, at der ikke også i andre tilfælde, hvor der besid-des lavere ejerandele kan foreligge en indflydelse, som bevirker, at hæftelsen kan gøres gældende imod her i landet fuldt skattepligtige personer og selskaber under forudsætning af, at bestemmelsens øvrige betin-gelse opfyldes.

Ifølge lovforslaget vil der således altid foreligge be-stemmende indflydelse, såfremt her i landet fuldt skattepligtige personer eller selskaber på grund af ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapita-len eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne i selskabet.

Til nr. 4

Ændringen er redaktionel. Den tidligere bestem-melse i ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 2, er flyttet til § 6, stk. 3.

Til § 13

Til nr. 1

Ifølge skattekontrollovens § 3 B, stk. 1, skal virk-somheder i selvangivelsen afgive oplysninger om art og omfang af handelsmæssige eller økonomiske transaktioner med fysiske og juridiske personer og faste driftssteder der omfattes af bestemmelsen. De fy-siske og juridiske personer og faste driftssteder, der omfattes af bestemmelsen, er skattepligtige, der kon-trolleres af fysiske eller juridiske personer, der kon-trollerer udenlandske juridiske personer, der er kon-cernforbundet med en udenlandsk juridisk person, der har et fast driftssted beliggende i udlandet eller er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark.

Det foreslås, at bestemmelsen tilrettes på samme måde som ligningslovens § 2, således at begrebet »be-stemmende indflydelse« anvendes i stedet for begre-bet »kontrollerer« for at give en mere ensartet be-grebsanvendelse. Begrebet »kontrollerer« anvendes i andre bestemmelser i forbindelse med »væsentlig ind-flydelse« – det vil sige, hvor der foreligger en lavere

ejerandel. I forhold til denne bestemmelse kræves derimod en ejerandel på mere end 50 pct. eller rådighed over mere end 50 pct. af stemmerne før, der foreligger en indflydelse, som medfører, at den skattepligtige omfattes af bestemmelsen. For at sikre en ensartet begrebsanvendelse ændres formuleringen i bestemmelsen derfor til »bestemmende indflydelse«.

Den gældende bestemmelse i skattekontrollovens § 3 B, stk. 2, indeholder en definition af, hvad der forstås ved begrebet »kontrollere«. Det foreslås, at definitionen af kravene til kapitalandele og stemmerettigheder fortsat fremgår direkte af bestemmelsen. Definitionen vil som en følge af ændringen af bestemmelsens stk. 1, vedrøre begrebet bestemmende indflydelse. Endvidere foreslås det, at det direkte kommer til at fremgå af bestemmelsen, hvilke fysiske og juridiske personers ejerandele og stemmerettigheder, der skal medregnes ved afgørelse af, om der foreligger bestemmende indflydelse efter bestemmelsen. Det er ikke herved tilsigtet at ændre bestemmelsens anvendelsesområde. Ændringen består således alene i, at det forestås, at indskrive de medregnede ejerandele og stemmerettigheder i bestemmelsen.

Ved afgørelse af, om der foreligger bestemmende indflydelse, skal der således fortsat medregnes ejerandele og stemmerettigheder, der indehaves af koncernforbundne selskaber, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, af personlige aktionærer og deres nærtstående, jf. ligningslovens § 16 H, stk. 2, eller af en fond eller trust stiftet af moderselskabet selv eller af de nævnte koncernforbundne selskaber, nærtstående m.v. eller af fonde eller trust stiftet af disse. Tilsvarende medregnes ejerandele og stemmerettigheder som indehaves af en person omfattet af kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2, i fællesskab med nærtstående eller i fællesskab med en fond eller trust stiftet af den skattepligtige eller dennes nærtstående eller fonde eller trust stiftet af disse. Som nærtstående anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med ægte slægtskabsforhold.

Ved medtagelsen af indirekte ejerskab/rådighed over stemmerne er angivet, at aktieandele og stemmerettigheder ejet gennem danske eller udenlandske selskaber m.v. også indgår ved vurdering af, om der er tale om bestemmende indflydelse i relation til bestemmelsen.

Til § 14

Til nr. 1

To landsskatteretskendelse har netop fastslået, at den nugældende ordlyd af tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 2, ikke indeholder hjemmel til at tilbageføre tinglysningsafgiften, når den allerede er blevet anvendt til afgiftsfrihed ved anmeldelse til tinglysning af et nyt pantebrev. Efter de nugældende regler har det derfor afgiftsmæssig konsekvens, såfremt en boligejer skifter mening i den situation.

Med forslaget udvides den allerede eksisterende afgiftsfrihed i lovens § 5, stk. 2. Den nugældende § 5, stk. 2, giver hjemmel til, at afgiften på de pantebrev, der er omfattet af bestemmelsen, populært sagt kan overføres fra et pantebrev til et nyt, hvorimod det ikke er muligt at tilbageføre tinglysningsafgiften til et tidligere pantebrev. Det betyder, at hvis det nye pantebrev først er anmeldt til tinglysning, er man forpligtet til at aflyse det tidligere pantebrev. Man har ikke mulighed for at beholde sit gamle lån, medmindre man betaler fuld afgift samt en forhøjet afgift for det nye lån, som man jo ikke ønsker.

Efter den foreslåede ændring skal det fremover være muligt for låntageren, i de tilfælde hvor låneomlægningen/konverteringen fortrydes, at tilbageføre tinglysningsafgiften fra det nye pantebrev til det tidligere pantebrev i en periode på et år regnet fra anmeldelsen til tinglysning af det nye pantebrev. Afvises det nye pantebrev fra tinglysning, eller aflyses det som ikke effektueret inden et år efter anmeldelsen til tinglysning, anses afgiftsfriheden i lovens § 5, stk. 2, 1. pkt., således ikke for værende udnyttet. Muligheden for tilbageførsel af afgift skal gælde både tinglyste og afviste dokumenter.

Et års fristen for fortrydelse af konverteringen/låneomlægningen er indsat i forlængelse af bestemmelsen i det nuværende 4. pkt. i § 5, stk. 2, hvorefter anvendelse af afgiftsfriheden er betinget af, at det tidligere pantebrev er aflyst senest et år efter anmeldelsen til tinglysning af det nye pantebrev. Fristen i det nuværende 4. pkt. betyder, at såfremt man har udnyttet afgiftsfriheden, skal man aflyse det tidligere pantebrev inden et år efter anmeldelsen til tinglysning. Sker det ikke, vil det nye pantebrev udløse fuld afgift efter bestemmelsens stk. 1. For at muligheden for tilbageførsel af afgift ikke skal udhule udgangspunktet om aflysning af det tidligere pantebrev i 4. pkt., er det derfor nødvendigt, at tilbageførslen sker inden udløbet af det første år efter anmeldelsen til tinglysning.

Til nr. 2

Forslaget indebærer, at der skal betales 1.400 kr. for hver rettighedstype, som en anmeldelse til tinglysning vedrører, uanset om anmeldelsen vedrører en eller flere faste ejendomme beliggende i samme retskreds, og uanset om disse ejendomme er ejet af forskellige ejere. Det afgørende bliver alene, om det tinglysningsmæssigt er muligt at samle alle retsforholdene i en anmeldelse, at der er tale om rettigheder af samme type, og at tinglysningen sker i samme retskreds.

Det vil eksempelvis betyde, at i den situation, hvor flere lodsejere som led i en ren privatretlig aftale ønsker at tinglyse et dokument indeholdende eksempelvis flere byrderettigheder, vil dette alene udløse en afgift på 1.400 kr., såfremt det tinglysningsmæssigt er muligt at samle alle retsforholdene i en anmeldelse, og at tinglysningen sker i samme retskreds. Dokumentet skal således ikke længere opfylde kravet om partsidentitet.

Til nr. 3

Intentionen med den foreslåede ændring af tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 2, er som nævnt, at det skal være muligt uden afgiftsmæssige konsekvenser i forbindelse med en låneomlægning at skifte mening, og efterfølgende føre afgiften tilbage til det tidligere pantebrev.

Efter tinglysningsafgiftslovens § 16, stk. 1, indtræder afgiftspligten ved anmeldelsen til tinglysning, og i forhold til § 5, stk. 2, betyder det, at afgiftsfriheden indtræder ved samme lejlighed. Efter den foreslåede ændring bliver det muligt at fortryde benyttelsen af denne afgiftsfrihed og så at sige annullere den. Dette betyder reelt efter ordlyden i § 16, at det pantebrev, hvortil afgiften har været overført og nu ønskes tilbageført fra, ikke har været afgiftsberigtiget korrekt ved anmeldelsen til tinglysning. Det skulle have været afgiftsberigtiget efter § 5, stk. 1, med fuld tinglysningsafgift. Derfor skal der som udgangspunkt betales en forhøjet afgift i henhold til lovens § 20. Som en naturlig konsekvens af ændringen af § 5, stk. 2, foreslås det derfor, at der indsættes et nyt stykke i lovens § 20, hvorefter den forhøjede afgift ikke forfalder i de situationer, der er omfattet af den foreslåede ændring af § 5.

Til nr. 4

Efter den foreslåede § 23, stk. 1, nr. 5 i tinglysningsafgiftsloven ydes der godtgørelse for den indbetalte afgift, med fradrag af 1.400 kr., såfremt det overfor afgiftsmyndigheden kan dokumenteres, at tinglysningen af ændringen, hvorved der er inddraget yderligere

pant, jf. lovens § 5, stk. 3, 1. pkt. er en del af en samlet matrikulær ændring.

Ved tinglysningsafgiftslovens ikrafttrædelse blev muligheden for afgiftsfrit at benytte vandrende pantebrev afskaffet. Det vil sige, at pantet kan efter nugældende regler ikke flyttes fra en ejendom til en anden uden, at det udløser ny afgift, medmindre der er tale om en matrikulær ændring. Afgiftsmyndighedens almindelige kontrol i forbindelse med godtgørelsen skal sikre, at denne praksis fastholdes, således at det alene er de situationer, hvor der er en indbyrdes sammenhæng mellem den matrikulære ændring og pantudvidelsen, der er omfattet af bestemmelsen.

Med den foreslåede ændring bliver afgiften i sager, hvor der sker tinglysning af matrikulære ændringer i sidste ende stillet ens.

Til § 15

Til nr. 1 og 2

De foreslåede ændringer er en følge af den foreslåede ophævelse af frigørelsesafgiftsloven.

Når en ejendom overgår fra landzone til byzone eller sommerhusområde, skal vurderingsmyndighederne lige efter inddragelsen i byzone m.v. og uden for de almindelige vurderingsterminer efter de gældende regler foretage en omvurdering af ejendommen til brug for beregningen af frigørelsesafgiften. Med ophævelsen af frigørelsesafgiftsloven er der ikke længere behov for, at vurderingsmyndighederne foretager denne ansættelse.

Til nr. 3 og 4

De foreslåede ændringer er en følge af den foreslåede ophævelse af frigørelsesafgiftsloven.

Når det forventes, at en ejendom vil overgå fra landzone til byzone vil det ofte medføre, at ejendommens handelspris stiger. Denne værdistigning tages der imidlertid ikke hensyn til ved vurderingsmyndighedernes ansættelse af grundværdien for landbrugsejendomme og lign., der vurderes efter bondegårdsreglen i vurderingslovens § 14, jf. vurderingslovens § 14, stk. 5. I de tilfælde, hvor en grund vurderes efter denne bestemmelse, skal der dog ansættes et særligt differenceløb, der udgør forskellen mellem det beløb, grundværdien ville have været ved ansættelse af ejendommen efter handelsprisen for grunden i ubebygget stand, og ansættelsen af grundværdien efter § 14, stk. 5. Med ophævelsen af frigørelsesafgiftsloven er der ikke længere behov, for at vurderingsmyndighederne ansætter et differenceløb.

Til § 16

Til stk. 1

Det foreslås, at loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Til stk. 2

Det foreslås, at bestemmelsen i aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, 8. pkt., om suspension af 25 pct. grænsen i perioden fra beslutningen om opløsning af en udloddende aktiebaseret investeringsforening og indtil den endelige opløsning af foreningen, og bestemmelserne i aktieavancebeskatningslovens § 1, stk. 3, 3. pkt., og ligningslovens § 16 A, stk. 1, 3. pkt., der skal modvirke, at bestemmelsen i aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, 8. pkt., medfører konvertering af kapitalindkomst til aktieindkomst, eller for så vidt angår selskaber, fra skattepligtig til skattefri indkomst, skal have virkning for opløsning af investeringsforeninger, når beslutningen om opløsning træffes den 1. juli 2004 eller senere.

Hvis beslutningen om opløsning er truffet inden den 1. juli 2004, men den endelige opløsning finder sted den 1. juli 2004 eller senere, kan investeringsforeningen vælge at anvende (alle) de nye regler i stedet for de hidtil gældende regler.

Til stk. 3

Det foreslås, at ophævelsen af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven har virkning for afståelser af ejerlejligheder, der sker den 1. januar 2004 eller senere.

Ophævelsen gælder dog ikke for de ejerlejligheder, hvor skattepligten efter ejerlejlighedsavancebeskatningsloven er indtrådt før den 1. januar 2004, men hvor beskatningen på grund af genudlejning er blevet udskudt. Disse lejligheder vil fortsat skulle beskattes efter ejerlejlighedsavancebeskatningsloven.

Til stk. 4, 5 og 6

Det foreslås, at ophævelsen af frigørelsesafgiftsloven har virkning for ejendomme, der overføres fra landzone til byzone eller sommerhusområde den 1. januar 2004 eller senere.

Efter frigørelsesafgiftslovens §§ 6 og 7 kan der gives henstand med betaling af frigørelsesafgiften. Når frigørelsesafgiften ophæves er der behov for at der indsættes bestemmelser om forlængelse af henstand og betingelser herfor samt bestemmelser om, hvornår henstanden ophører. Det foreslås derfor, jf. stk. 5, at bevare de gældende bestemmelser i frigørelsesafgiftsloven i de tilfælde, der er ydet henstand. Derved sikres, at ejerens retsstilling ikke forringes.

For at begrænse antallet af ejere, der har henstand med betaling af frigørelsesafgift, er det dog i stk. 6 foreslået, at ejeren i stedet kan vælge at lade sig udelukkende beskatte efter ejendomsavancebeskatningsloven i stedet for både beskatning efter frigørelsesafgiftsloven og efterfølgende beskatning efter ejendomsavancebeskatningslovens regler. Det betyder, at frigørelsesafgiftsberegningen bortfalder, og at der ved salget af en sådan ejendom skal betales skat efter ejendomsavancebeskatningsloven af avancen. Disse ejere vil således blive beskattet efter de nye regler.

Når det ikke er valgt at gøre disse regler obligatoriske hænger det sammen med at de nye regler for visse ejere kan medføre en øget beskatning, hvis den pågældende skatteyder vil blive beskattet af fortjenesten med mere end 50 pct. ved afståelsen. Der er dog heri ikke taget højde for den likviditetsfordel som disse skatteydere kan have ved at få rykket beskatningstidspunktet.

Såfremt ejeren vælger at overgå til udelukkende beskatning efter ejendomsavancebeskatningsloven og der er betalt renter i henstandsperioden foreslås henstandsrenter tilbagebetalt efter de samme regler som gælder for tilbagebetaling af frigørelsesafgift ved tilbageføring af et areal til landzone. Det betyder, at halvdelen af betalte henstandsrenter udbetales til ejeren uden at der foretages ændringer af tidligere års skatteansættelser.

Der er ikke indført nogen tidsfrist for valget af udelukkende at blive beskattet efter ejendomsavancebeskatningslovens regler. Det betyder, at valget kan udskydes indtil henstanden udløber, dvs. normalt indtil salget af ejendommen.

Da henstandsrenterne ikke bortfalder, vil dette forhold dog tilskynde til, at ejeren træffer valget om overgang til beskatning som ejendomsavance senest 4 år efter forfaldsdagen for frigørelsesafgiften. Også eventuelle omkostninger ved sikkerhedsstillelsen for betalingen af frigørelsesafgiften kan fremskynde fra valget af frigørelsesafgiften.

Valget skal meddeles til den myndighed, der har bevillet henstanden med frigørelsesafgiften, dvs. den kommunale skattemyndighed.

Det er afgørende om pligten til at betale frigørelsesafgift er indtrådt. Pligten til at svare frigørelsesafgift anses for indtrådt fra og med datoen for kommunens første bekendtgørelse af endeligt vedtaget lokalplan i lokale dagblade eller ugeaviser, der har almindelig udbredelse i kommunen, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 271 af 22. april 1992 om frigørelsesafgift af fast ejendom.

Hvis pligten til at betale frigørelsesafgift er indtrådt kan ejeren fortsat anmode om henstand efter frigørel-

sesafgiftsloven selvom anmodning først indgives efter den 1. januar 2004.

Disse ejere kan også vælge udelukkende at blive beskattet efter ejendomsavancebeskatningslovens regler. Et sådant valg kan meddeles til den kommunale skatteforvaltning.

Til stk. 7

Lovforslagets § 5, nr. 2 og 11, skal have virkning for tab, der konstateres i indkomståret 2004 eller senere. Det vil sige, at tab der er konstateret i indkomståret 2004 kan modregnes i skattepligtige gevinster i indkomstårene 2002 og 2003.

Til stk. 8

Det foreslås, at lovfæstelsen af praksis om adgang til pristalsregulering af ældre anskaffelsessummer skal have virkning for ejendomme, der afstås i indkomståret 1999 eller senere.

Med dette virkningstidspunkt kommer den foreslåede nye bestemmelse i § 4 A i ejendomsavancebeskat-

ningsloven til at omfatte de samme ejendomsafståelser, som cirkulære nr. 49 af 28. maj 2002 om pristalsregulering af visse anskaffelsessummer for ejendomme efter ejendomsavancebeskatningsloven, jf. cirkulærets pkt. 3 og 4.

Til stk. 9

Det foreslås, at ændringen af kildeskattelovens § 26 A, stk. 4 har virkning for overdragelser, der finder sted den 1. januar 2004 eller senere.

Til stk. 10

Det foreslås, at ændringerne af administrationen af reglerne for tilbagesalg af børsnoterede aktier til udstedende selskab har virkning for salg den 1. januar 2005 og senere.

Til stk. 11

Det foreslås, at ændringerne til tinglysningsafgiftsloven har virkning fra og med lovens ikrafttrædelse.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 21. ---

Stk. 5. Sælges en bygning eller installation ejet af en eller flere personer til et selskab m.v., og har ejere med bestemmende indflydelse på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse bestemmende indflydelse på selskabets handlemåde, opnås ikke fradrag for tab efter stk. 3 eller 4.

Stk. 6-7---

§ 25. ---

Stk. 7. Der kan ikke afskrives efter stk. 1 eller 2, hvis der som følge af, at den ene part har bestemmende indflydelse på den anden parts handlemåde eller ved lejemål mellem nærtstående, ikke består en reel risiko for opsigelse af lejemålet. Som nærtstående anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med ægte slægtskabsforhold. Tilsvarende kan der ikke afskrives, hvis der ikke består en reel risiko for, at en nedlæggelses- eller nedrivningsklausul vil blive gjort gældende. Der kan ikke afskrives, hvis der ydes erstatning efter vurdering for bygninger eller ejendom omfattet af stk. 1, 2 eller 3, eller hvis lejeren er tillagt en køberet til den lejede grund ved lejeperiodens udløb på vilkår, der afviger fra markedsvilkår.

lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 973 af 22. november 2002, foretages følgende ændringer:

1. § 21, stk. 5, affattes således:

» Sælges en bygning eller installation ejet af en eller flere personer til et selskab m.v., og har sælgerne bestemmende indflydelse på selskabets handlemåde på grund af aktiebesiddelse, anden form for ejerskab, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse, kan tab efter stk. 3 eller 4 ikke fradrages. Ved bestemmende indflydelse på grund af aktiebesiddelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. I øvrige tilfælde foreligger der bestemmende indflydelse ved ejerskab, såfremt der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. i ejerandel.«

2. I § 25, stk. 7, og § 39, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Bestemmende indflydelse vil altid foreligge, såfremt en eller flere personer på grund af ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne i et selskab, der er part i lejemålet. I øvrige tilfælde foreligger der bestemmende indflydelse, såfremt der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. i ejerandel.«

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 39. ---**

Stk. 2. Ved lejemål, hvor der som følge af, at den ene part har en bestemmende indflydelse på den anden parts handlemåde eller ved lejemål mellem nærtstående, ikke er en reel risiko for opsigelse, kan der ikke afskrives. Som nærtstående anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med ægte slægtskabsforhold. Der kan ligeledes ikke afskrives, hvis lejerer er tillagt en køberet til de lejede lokaler ved lejeperiodens udløb på vilkår, der afviger fra markedsvilkår. Er lokalerne efter deres anvendelse omfattet af § 14, kan lejerer dog afskrive med de i § 17 nævnte satser.

Stk. 3-6---

§ 40.---

Stk. 5. Ved overdragelse mellem en person og et selskab m.v. eller mellem selskaber m.v. indbyrdes, hvor den ene af parterne i overdragelsen på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse har bestemmende indflydelse på den anden parts handlemåde, nedsættes erhververens afskrivningsgrundlag efter stk. 1 med et beløb svarende til den ikkeafskrivningsberettigede del af overdragerens anskaffelsessum.

Stk. 6-9---

3. I § 40, *stk. 5*, indsættes som 2. og 3. *pkt.*:

»Ved' bestemmende indflydelse på grund af aktiebesiddelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. I øvrige tilfælde foreligger der bestemmende indflydelse ved ejerskab, såfremt der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. i ejendel.«

Gældende formulering

§ 44 A. Udgifter afholdt til kunstnerisk udsmykning af bygninger, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, bortset fra bygninger, der anvendes til beboelse, jf. § 14, stk. 2, nr. 4, kan fra og med anskaffelsesåret afskrives med indtil 5 pct. årligt af anskaffelsessummen for den kunstneriske udsmykning. Det er en betingelse for afskrivningsretten, at den kunstneriske udsmykning indføres i bygningen eller dens nære omgivelser. Afskrivningsretten kan ikke udnyttes af skattepligtige, der på købstidspunktet er nærtstående til kunstneren, eller af selskaber, der er kontrolleret, jf. ligningslovens § 2, stk. 2, af kunstneren selv eller af kunstnerens nærtstående. Som nærtstående anses ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter disse personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med naturligt slægtskabsforhold.

§ 44 B. Udgifter afholdt til kunstnerisk udsmykning, der ophænges eller opstilles i udelukkende erhvervsmæssigt benyttede bygninger, bortset fra bygninger, jf. § 14, stk. 2, nr. 4, der anvendes til beboelse, kan afskrives efter reglerne i kapitel 2. Dog finder reglerne om delvis erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler og skibe i §§ 11-13 ikke anvendelse. Udgifterne skal endvidere afskrives på en særskilt saldo. Afskrivningsretten kan ikke udnyttes af skattepligtige, der er nærtstående til kunstneren, eller af selskaber, der er kontrolleret, jf. ligningslovens § 2, stk. 2, af kunstneren selv eller af kunstnerens nærtstående. Som nærtstående anses ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter disse personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med naturligt slægtskabsforhold.

Lovforslaget

4. I § 44 A, stk. 1, 3. pkt., og § 44 B, stk. 1, 4. pkt., ændres »der er kontrolleret, jf. ligningslovens § 2, stk. 2, af kunstneren selv eller af kunstnerens nærtstående.« til: »som kunstneren selv eller kunstnerens nærtstående udøver en bestemmende indflydelse over, jf. ligningslovens § 2, stk. 2.«

§ 2

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v., (aktieavancebeskatningsloven) jf. lovbekendtgørelse nr. 695 af 21. august 2002, som ændret ved § 3 i lov nr. 232 af 2. april 2003 og § 2 i lov nr. 394 af 28. maj 2003, foretages følgende ændringer:

*Gældende formulering***§ 1. ---**

Stk. 2. Fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst efter reglerne i denne lov. Det samme gælder fortjeneste eller tab ved afståelse af tegningsret til aktier samt ved afståelse af aktieretter, idet reglerne i denne lov dog ikke finder anvendelse for tegningsretter til aktier, der er omfattet af ligningslovens § 28. Tegningsret til aktier som nævnt i § 5, stk. 3 og 4, § 6, stk. 4, og § 13 a, stk. 13, omfatter kun ret til tegning af aktier til en kurs, der på tidspunktet for tildelingen af tegningsretten er lavere end markedskursen. Såfremt der tegnes aktier til markedskursen eller en kurs, der er højere end markedskursen, anses de hidtidige aktionærer ikke for at have afstået en tegningsret.

Stk. 3 og 4 ---

Stk. 5. Loven finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor hele afståelsessummen for aktier efter ligningslovens § 16 B skal medregnes i den skattepligtige almindelige indkomst.

§ 2. Fortjeneste ved afståelse af aktier medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst, når den skattepligtige har erhvervet aktierne på et tidspunkt, der ligger mindre end tre år forud for afståelsen.

§ 2 c. Fortjeneste ved afståelse af aktier medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst, i det omfang de pågældende aktier er erhvervet for lånte midler og det pågældende selskab i det væsentlige må antages at indtjene overskud eller anden værditilvækst ved finansiering eller investering under sådanne omstændigheder, at selskabets overskud eller værditilvækst over en periode med stor sikkerhed kan opgøres på forhånd.

§ 4. Fortjeneste ved afståelse af aktier på et tidspunkt, der ligger tre år eller mere efter erhvervelsen af aktierne, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst, jf. dog stk. 2 og 6.

Stk. 2 og 3 ---

Stk. 4. Tab ved afståelse af unoterede aktier på et tidspunkt, der ligger tre år eller mere efter erhvervelsen af aktierne, kan i de tilfælde, hvor en fortjeneste ville have været skattepligtig efter stk. 1, fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst.

Lovforslaget

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., § 1, stk. 5, § 2, stk. 1, § 2 c, stk. 1, § 4, stk. 1 og 4, og § 6, stk. 5, 1. pkt., udgår »almindelige«.

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 6.---**

Stk. 5. Fortjeneste ved afståelse af aktier, der skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst efter § 2 a, forhøjes med 1 pct. for hvert års besiddelsestid dog mindst 10 pct. Perioder, hvor besidderen af aktier er undergivet tvungen sambeskatning med det udstedende selskab, jf. selskabsskattelovens § 32, medregnes ikke ved beregningen af tillægget efter 1. pkt.

§ 1.---

Stk. 3. Fortjeneste eller tab ved udlodning af likvidationsprovenu fra aktieselskaber, anpartselskaber, andelsforeninger m.v. i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, behandles skattemæssigt efter reglerne i denne lov. Dette gælder dog ikke ved udlodning af likvidationsprovenu, som er skattepligtigt for foreninger og selskaber efter selskabsskattelovens § 5 B, stk. 4, og fusionsskattelovens § 12, stk. 3.

2. § 1, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»1. pkt. finder ikke anvendelse ved udlodning af likvidationsprovenu, som er skattepligtigt for foreninger og selskaber efter selskabsskattelovens § 5 B, stk. 4, og fusionsskattelovens § 12, stk. 3.«

3. I § 1, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Ved udlodning af likvidationsprovenu fra en investeringsforening omfattet af § 2 d, stk. 1, 2. pkt., finder 1. pkt. alene anvendelse i det omfang, udlodningen overstiger minimumsudlodningen, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 2, for tiden fra indkomstårets begyndelse til ophørstidspunktet.«

Gældende formulering

2 d. Fortjeneste ved afståelse af omsættelige beviser for indskud i udloddende investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis investeringsforeningen ifølge sine vedtægter er forpligtet til udelukkende at anbringe aktivmassen i foreningens administrationsbygning og i aktier m.v. som omhandlet i denne lov, dog ikke aktier som omhandlet i § 2 a og konvertible obligationer og retten til at tegne sådanne, og til højst at foretage anbringelser i kontanter samt anbringelser på sikret basis i aktiver som nævnt i kursgevinstlovens §§ 29-33 og kontanter i tilknytning hertil inden for en samlet ramme på 25 pct. af foreningens øvrige aktivmasse. Ved anbringelse på sikret basis i aktiver som nævnt i kursgevinstlovens §§ 29-33 og kontanter i tilknytning hertil forstås anbringelser i de pågældende aktiver, der overholder reglerne i Finanstilsynets bekendtgørelse om investeringsforeningers og specialforeningers anvendelse af afledte instrumenter. Anbringelse på anfordringskonto sidestilles med kontanter. Hvis investeringsforeningens anbringelser i aktiver overskrider eller ifølge vedtægterne må overskride de i 2. pkt. anførte grænser, og det ved overskridelse af den i 2. pkt. nævnte grænse på 25 pct. sker i mere end fem på hinanden følgende bankdage, finder 1. pkt. anvendelse, jf. dog stk. 2. Der ses dog bort fra overskridelser af den i 2. pkt. nævnte grænse på 25 pct. inden for en periode på en måned efter tegningsperiodens udløb i henhold til prospektet i forbindelse med nyetablering af investeringsforeningen, og der ses bort fra overskridelser af den i 2. pkt. nævnte grænse på 25 pct., hvis det godtgøres, at overskridelsen ikke kan tilregnes investeringsforeningen som forsætlig eller uagtsom. Ved opgørelserne i relation til den i 2. pkt. nævnte grænse på 25 pct. medregnes aktiver som omhandlet i kursgevinstlovens §§ 29-33 med værdien af det underliggende aktiv.

Lovforslaget

4. I § 2 d, stk. 1, indsættes som 8. pkt.:

»For en investeringsforening, der opløses efter reglerne i § 83 eller § 84 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., og som har udsat indløsningen af andele, jf. nævnte lovs § 48, stk. 3 eller 4, ses der bort fra overskridelser af den i 2. pkt. nævnte grænse på 25 pct. som følge af at proventet ved foreningens afståelse af aktier, administrationsbygning og finansielle kontrakter placeres i kontanter, forudsat at overskridelsen finder sted indenfor perioden fra beslutningen om opløsningen og indtil den endelige opløsning.«

*Gældende formulering***§ 11. ---**

Stk. 3. Ved afgørelsen af, om den skattepligtige, herunder den skattepligtiges dødsbo, ejer eller har ejet mindst 25 pct. af aktiekapitalen i et selskab eller råder eller har rådet over mere end 50 pct. af den samlede stemmевærdi, medregnes aktier, der samtidig tilhører eller har tilhørt den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med ægte slægtskabsforhold. Aktier tilhørende en tidligere ægtefælle til den i 1. pkt. nævnte personkreds og aktier, som en nuværende ægtefælle til den i 1. pkt. nævnte personkreds har afstået før ægteskabets indgåelse, medregnes dog ikke. Endvidere medregnes aktier, som tilhører eller har tilhørt selskaber, fonde m.v., hvorover den nævnte personkreds på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse har eller har haft en bestemmende indflydelse.

Stk. 2-9 ---

§ 13.---

Stk. 2. Ved ombytning af aktier, jf. stk. 1, forstås den transaktion, hvorved et selskab erhverver en andel i et andet selskabs aktiekapital med den virkning, at det opnår flertallet af stemmerne i dette selskab, ved til gengæld for værdipapirer tilhørende aktionærene i det andet selskab at tildele dem aktier eller anparter i det første selskab og eventuelt en kontant udligningssum.

Stk. 3 og 4 ---

*Lovforslaget***5. I § 11, stk. 3, indsættes som 5. pkt.:**

»Bestemmende indflydelse på grund af aktiebesiddelse foreligger, såfremt en eller flere personer i den i 1. pkt. nævnte personkreds på grund af ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne i selskabet. Hvis aktierne er børsnoterede, jf. § 4, stk. 2, kan bestemmende indflydelse efter en konkret vurdering foreligge ved en ejerandel på mindre end 50 pct.«

6. I § 13, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Betingelserne i 1. pkt. om, at det erhvervende selskab skal opnå flertallet af stemmerne i det erhvervede selskab, anses for opfyldt, selv om det erhvervende selskab umiddelbart efter aktieombytningen spaltes efter reglerne i fusionsskatte-lovens § 15 a.«

§ 3

I lov om afgift af dødsboer og gaver (boafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 752 af 23. august 2001, som senest ændret ved § 5 i lov nr. 956 af 20. december 1999 og § 27 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering

§ 12. Aktiver og passiver i dødsboer ansættes i boopgørelsen til deres handelsværdi på den i boopgørelsen fastsatte opgørelsesdag. Aktiver, der udloddes før opgørelsesdagen, ansættes dog til værdien på udlodningstidspunktet. I en anmeldelse efter § 10, stk. 3, 4, og 7, anføres værdierne på anmeldelsestidspunktet. I en anmeldelse efter § 10, stk. 6, jf. § 8, stk. 3, anføres værdierne ved ægteskabets indgåelse. I en anmeldelse efter § 10, stk. 6, jf. § 8, stk. 4, anføres værdierne på udbetalingstidspunktet. I en anmeldelse efter § 10, stk. 5, anføres værdierne på udbetalings- tidspunktet. Ved opgørelsen af sidstnævnte værdi fratrækkes afgift efter pensionsbeskatningsloven, som skal betales af det udbetalte beløb. Ved opgørelse af en indkomstskattepligtig udenlandsk pensionsordning, som ikke er fritaget for boafgift, jf. § 3, stk. 1, litra b, fratrækkes 40 pct. af den samlede værdi på udbetalingstidspunktet. Ansættelsen er bindende for boet, arvingerne, legatarerne, den efterlevende ægtefælle, selskaberne og repræsentanterne for udenlandske forsikringsselskaber.

§ 29. ---

Stk. 2. Gevinst ved udlodning af fast ejendom omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven medregnes ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten, jf. § 27, stk. 1, idet § 27, stk. 3, dog finder anvendelse. 1. pkt. gælder dog ikke, hvis mere end halvdelen af ejendommen blev anvendt i afdødes eller en efterlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed. Ved opgørelsen af den erhvervsmæssige andel lægges den ejendomsværdimæssige fordeling mellem erhverv og beboelse til grund. Udlejning af anden fast ejendom end fast ejendom som nævnt i vurderingslovens § 33, stk. 4 og 7, anses ikke i denne forbindelse for erhvervsvirksomhed.

§ 31. ---

Stk. 3. Skatteministeren bekendtgør årligt de regulerede grundbeløb, der er gældende for det pågældende kalenderår.

Lovforslaget

1. § 12, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Er et aktiv udloddet før opgørelsesdagen, og er der givet den kommunale skattemyndighed meddelelse herom i henhold til dødsboskatteovens § 5, stk. 2, ansættes aktivet dog til værdien på udlodningstidspunktet.«

2. I § 29, stk. 2, sidste pkt., ændres: »§ 33, stk. 4 og 7« til: »33, stk. 1 og 7«.

3. § 31, stk. 3, ophæves.

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 4**

I lov om beskatning ved dødsfald (dødsboskatte-
loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 827 af 22.
september 2003, som ændret ved lov nr. 460 af
31. maj 2000, foretages følgende ændringer:

§ 27. Dødsboets salg og andre afståelser be-
handles efter skattelovgivningens almindelige
regler, jf. dog stk. 2 og 3. For udlodning gælder
§§ 28 og 29.

Stk. 2. Gevinst ved et dødsbos afståelse af en
ejerlejlighed medregnes ikke ved opgørelsen af
bobeskatningsindkomsten efter lov om beskat-
ning af fortjeneste ved førstegangsafståelse af
visse ejerlejligheder m.v.

Stk. 3 ---

Stk. 4. Ved opgørelsen af gevinst eller tab ved
boets afståelse af en ejendom, der er anskaffet af
afdøde eller, når dødsboet er indtrådt i en efterle-
vende ægtefælles skattemæssige stilling efter
§ 20, stk. 2, ægtefællen som led i den pågælden-
des næringsvej, kan boet fradrage frigørelsesaf-
gift, som er pålagt i afdødes eller ægtefællens be-
siddelsestid. Dette gælder dog ikke, hvis frigø-
relsesafgiften er tilbagebetalt eller bortfaldet ef-
ter frigørelsesafgiftslovens § 8 A.

Stk. 5 og 6 ---

§ 36. ---

Stk. 4. Ved opgørelsen af gevinst eller tab ved
afståelse af en ejendom, der er erhvervet ved ud-
lodning med succession, og som er anskaffet af
afdøde eller, når boet er indtrådt i en efterlevende
ægtefælles stilling efter § 20, stk. 2, ægtefællen
som led i dennes næringsvej, kan modtageren
fradrage frigørelsesafgift, som er pålagt, mens
ejendommen var i afdødes, boets eller ægtefæl-
lens besiddelse. Ved beregningen af passivpost
efter boafgiftslovens § 13 a vedrørende ejen-
dommen skal der tages hensyn til dette fradrag.
1. og 2. pkt. gælder dog ikke, hvis frigørelsesaf-
giften er tilbagebetalt eller bortfaldet i medfør af
frigørelsesafgiftslovens § 8 A.

Stk. 5 -

1. I § 27, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår: »og 3«.

2. § 27, *stk. 2 og 4*, ophæves.

Stk. 3, 5 og 6 bliver herefter stk. 2-4.

3. § 36, *stk. 4*, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

*Gældende formulering***§ 40. ---**

Stk. 5. Gevinst ved afståelse af ejerlejligheder, som er udloddet fra et bo, medregnes ikke ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst efter lov om beskatning af fortjeneste ved førstegangsafståelse af visse ejerlejligheder. Ophørte lejeforhold i sådanne ejerlejligheder medregnes ikke ved opgørelsen af antal ophørte lejeforhold efter den nævnte lovs § 1, stk. 4.

§ 43. ---

Stk. 2. Hvis den efterlevende ægtefælle har betalt renteudgifter m.v., der på grund af afdødes forhold var omfattet af ligningslovens § 5, stk. 7, 1. pkt., kan udgifterne fuldt ud fradrages af den efterlevende ægtefælle i det indkomstår, hvori betalingen sker.

Stk. 3 og 4 ---

§ 51. ---

Stk. 2. Har afdøde i medfør af frigørelsesafgiftslovens § 6 fået udsættelse med betaling af frigørelsesafgift, forfalder henstandsbeløbet uanset frigørelsesafgiftslovens § 7, stk. 1, ikke, såfremt ejendommen udloddes til den efterlevende ægtefælle.

§ 65. ---

Stk. 2. Har afdøde i medfør af frigørelsesafgiftslovens § 6 fået udsættelse med betaling af frigørelsesafgift, gælder frigørelsesafgiftslovens § 7, stk. 1, kun, hvis den pågældende ejendom udloddes til andre end den efterlevende ægtefælle.

Lovforslaget

4. § 40, stk. 5, ophæves.

5. I § 43, stk. 2, ændres »§ 5, stk. 7« til: »§ 5, stk. 8«.

6. § 51, stk. 2, ophæves.

7. § 65, stk. 2, ophæves.

§ 5

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom (Ejendomsavancebeskatningsloven), jf. lovekendtgørelse nr. 693 af 20. august 2002, foretages følgende ændringer:

*Gældende formulering***§ 1. ---**

Stk. 3. Endvidere gælder loven ikke for fortjeneste ved afståelse af ejerlejligheder, der er skattepligtig efter lov om beskatning af fortjeneste ved førstegangsafståelse af visse ejerlejligheder m.v.

§ 4. ---

Stk. 3. Er den afståede ejendom erhvervet før den 19. maj 1993, opgøres den skattepligtiges anskaffelsessum som enten

- 1) ejendomsværdien pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct. eller
- 2) ejendomsværdien pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct. og med tillæg af et beløb opgjort som halvdelen af forskellen mellem denne værdi og ejendomsværdien pr. 1. januar 1996.

*Lovforslaget***1. § 1, stk. 3, ophæves.****2. Efter § 3 indsættes:**

»§ 3 A. Ved afståelse af en del af en fast ejendom forstås afståelser, hvor et areal overdrages efter reglerne om arealoverførsel, eller hvor der overdrages en del af en fast ejendom betinget af udstykning.«

Gældende formulering

Den skattepligtige kan i stedet for opgørelse af anskaffelsessummen efter 1. pkt. vælge at anvende en ansættelse af værdien af den faste ejendom pr. 19. maj 1993, der er foretaget efter den dagældende bestemmelse i vurderingslovens § 4 B. Uanset 1. og 2. pkt. kan den skattepligtige, hvis den faktiske anskaffelsessum omregnet til kontantværdi efter stk. 2 og tillagt vedligeholdelses- og forbedringsudgifter afholdt inden den 1. januar 1993 er højere end værdien efter 1. og 2. pkt., i stedet vælge at benytte denne anskaffelsessum. Udgifter som nævnt i § 5, stk. 2, 4.-7. pkt., medregnes ikke. Anskaffelsessummen for ejendomme, der er beliggende i udlandet, er værdien i handel og vandel den 19. maj 1993. Den i 3. og 4. pkt. nævnte faktiske anskaffelsessum kan dog anvendes, hvis denne er højere end værdien i handel og vandel den 19. maj 1993. For ejendomme, der er eller har været omfattet af ligningslovens § 16, stk. 9, eller § 16 A, stk. 10, skal den skattepligtige ved opgørelse af fortjensesten efter denne lov benytte den anskaffelsessum, som anvendes eller har været anvendt ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter ligningslovens § 16, stk. 9.

Stk. 4-10 ---

Lovforslaget

3. I § 4, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »kontantværdi efter stk. 2 og«: »reguleret efter § 4 A samt«.

4. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 A. Er den afståede ejendom erhvervet før den 19. maj 1993, kan den skattepligtige regulere den faktiske, kontantomregnede anskaffelsessum fra anskaffelsesåret, dog tidligst fra 1975, og til og med 1993. Reguleringen foretages med følgende procentsatser:

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Anskaffelsesår	Reguleringsprocent
1975 eller tidligere	182,4
1976	156,6
1977	140,0
1978	120,2
1979	108,0
1980	93,5
1981	79,9
1982	62,6
1983	49,3
1984	40,2
1985	32,5
1986	27,7
1987	23,6
1988	8,1
1989	12,5
1990	7,7
1991	5,6
1992	3,5
1993	0,0

*Gældende formulering***§ 5. ---**

Stk. 2. Anskaffelsessummen forhøjes endvidere med afholdte udgifter til vedligeholdelse eller forbedring, i det omfang disse har overstegt 10.000 kr. pr. kalenderår. For ejendomme, som er omfattet af § 4, stk. 3, medtages alene udgifter, der er afholdt den 1. januar 1993 eller senere. Såfremt ejendommen er vurderet efter den dagældende bestemmelse i vurderingslovens § 4 B eller er omfattet af § 4, stk. 3, 5. pkt., medtages alene udgifter, der er afholdt efter 19. maj 1993. Vedligeholdelsesudgifter, der har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, samt udgifter, der er straksfradraget eller straksafskrevet, og som ikke er omfattet af afskrivningslovens § 21, stk. 2, kan ikke medregnes. Ved afgørelsen af, om udgifter har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ses der bort fra standardfradrag, der er foretaget frem til og med indkomståret 1999 efter den dagældende bestemmelse i ligningslovens § 15 J. Udgifter, der modsvares af tilskud m.v., der er skattefrie, kan heller ikke medregnes. Tilsvarende gælder udgifter, der er fradraget i 1992 og 1993 efter den dagældende bestemmelse i ligningslovens § 15 N. Såfremt den skattepligtige kun afstår en del af en fast ejendom, medregnes kun udgifter til vedligeholdelse og forbedring, der vedrører den afståede del af ejendommen. Udgifterne medregnes i disse tilfælde i det omfang, de i det enkelte kalenderår overstiger tillægget efter stk. 1, 4. pkt. Reglerne i 4.-7. pkt. gælder tilsvarende. Såfremt den skattepligtige ejede ejendommen i sameje med andre, medregnes kun udgifter til vedligeholdelse og forbedring, som den skattepligtige har afholdt. Udgifterne medregnes i disse tilfælde i det omfang, de i det enkelte kalenderår overstiger tillægget efter stk. 1, 5. pkt. Reglerne i 4.-7. pkt. gælder tilsvarende. For ejendomme, der er eller har været omfattet af ligningslovens § 16, stk. 9, eller § 16 A, stk. 10, kan anskaffelsessummen kun forhøjes med forbedringer, der er tillagt ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter ligningslovens § 16, stk. 9. Dette gælder dog ikke for forbedringer foretaget efter det tidspunkt, hvor ejendommen senest har været omfattet af ligningslovens § 16, stk. 9, eller § 16 A, stk. 10.

Stk. 3-8 ---

*Lovforslaget***5. I § 5, stk. 2, indsættes som 16. pkt.:**

»14. pkt. finder dog ikke anvendelse for vedligeholdelses- og forbedringsudgifter på bygninger, der er undergivet fredning i henhold til bygningsfredningsloven, og som ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen.«

Gældende formulering

§ 5A. Er ejendommen omfattet af vurderingslovens § 33, stk. 4 eller stk. 7, på afståelsestidspunktet, kan den skattepligtige regulere anskaffelsessummen efter § 4, stk. 2, med den procent beregnet med en decimal, hvormed regulerings-tallet i personskattelovens § 20 er ændret fra anskaffelsesåret til afståelsesåret. For ejendomme, der er omfattet af § 4, stk. 3, reguleres anskaffelsessummen fra og med kalenderåret 1993.

Stk. 2-3 ---

§ 6. ---

Stk. 2. Ved afståelse af ejendomme, der på afståelsestidspunktet er omfattet af vurderingslovens § 33, stk. 1, 5 eller 7, 1. pkt., medregnes den opgjorte fortjeneste efter fradrag efter stk. 4 og 5, dog kun i det omfang, denne overstiger et bundfradrag med et grundbeløb (i 1987-niveau) på 147.000 kr. Anvendelse af reglerne i 1. pkt. er betinget af, at ejendommen på afståelsestidspunktet har været ejet i mindst 5 år, og at afståelsen omfatter stuehuset med tilhørende grund og have eller ejerboligen. Endvidere er anvendelse af reglerne i 1. pkt. betinget af, at ejendommen har tjent som bolig for ejeren eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori den har ejet ejendommen, og hvor ejendommen har været omfattet af vurderingslovens § 33, stk. 1, 5 eller 7, 1. pkt. Der kan anvendes ét bundfradrag pr. ejendom. Såfremt den skattepligtige ejer ejendommen i sameje med andre, kan vedkommende kun anvende så stor en del af bundfradraget, som forholdsmæssigt svarer til vedkommendes ejerandel. Reglerne i 1.-5. pkt. finder ikke anvendelse, såfremt anskaffelsessummen er opgjort efter § 5 A. Endvidere finder reglerne i 1.-5. pkt. ikke anvendelse, såfremt der er afstået en del af ejendommen, hvor anskaffelsessummen blev opgjort efter § 5 A, eller hvor den opgjorte fortjeneste blev nedsat efter stk. 3. Grundbeløbet i 1. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 3 ---

Lovforslaget

6. I § 5A, stk. 1, 1. pkt., ændres: »§ 33, stk. 4 og 7« til: »33, stk. 1 og 7«.

7. I § 6, stk. 2, 1. pkt., udgår: »og 5«.

*Gældende formulering***§ 6.** ---

Stk. 4. Hvis der i den periode, hvor den skattepligtige har ejet ejendommen, er pålignet ejendommen frigørelsesafgift, nedsættes den opgjorte fortjeneste efter stk. 1 og 3 med et beløb, der svarer til det dobbelte af den pålignede frigørelsesafgift. Dette gælder dog ikke, hvis frigørelsesafgiften er tilbagebetalt eller bortfaldet efter frigørelsesafgiftslovens § 8 A, stk. 1, 2 eller 4, eller ejendommen er omfattet af § 4, stk. 3, 1. og 2. pkt., og frigørelsesafgiftspligten er opstået inden den 1. januar 1993 eller inden den 19. maj 1993, såfremt ejendommen er vurderet efter den dagældende bestemmelse i vurderingslovens § 4 B.

§ 6. ---

Stk. 5 I fortjeneste, der i et givet indkomstår er skattepligtig efter stk. 1, 3 og 4, kan den skattepligtige fradrage indkomstårets tab ved afståelse af fast ejendom, jf. dog stk. 6. Overstiger årets tab årets fortjenester, kan det overskydende tab fradrages i fortjeneste efter stk. 1, 3 og 4 i de følgende indkomstår. Tabet kan kun overføres til fradrag i et senere indkomstår, i det omfang det ikke kan rummes i nettfortjeneste ved afståelse af fast ejendom i et tidligere indkomstår.

Stk. 6 og 7. ---

*Lovforslaget***8. § 6, stk. 4, ophæves.**

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 4-6.

9. I § 6, stk. 5, 1. pkt., der bliver *stk. 4, 1. pkt.*, ændres: »stk. 1, 3 og 4« til: »stk. 1 og 3« og »stk. 6« til: »stk. 5«.

10. I § 6, stk. 5, 2. pkt., der bliver *stk. 4, 2. pkt.* ændres: »stk. 1, 3 og 4« til: »stk. 1 og 3« og efter »i de følgende indkomstår« indsættes: »jf. dog stk. 7«.

Gældende formulering

Lovforslaget

11. I § 6 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Har den skattepligtige i et indkomstår konstateret en skattepligtig fortjeneste ved afståelse af en del af en fast ejendom, jf. § 3 A, og i det første eller andet indkomstår efter afståelsen konstaterer et fradragsberettiget tab ved et eller flere yderligere delsalg, jf. § 3 A, af den oprindeligt samme ejendom eller ved afståelse af den resterende del af den oprindeligt samme ejendom, kan den skattepligtige modregne tabet i denne fortjeneste i det omfang, fortjenesten ikke allerede er udnyttet ved modregning efter § 6, stk. 5 eller ved nedsættelse af anskaffessummen efter reglerne i § 6 A eller § 6 C. Tabet skal modregnes i en skattepligtig fortjeneste, som nævnt i 1. pkt., for det tidligst mulige forudgående indkomstår. Reglerne i 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, når den faste ejendom, hvorpå der er konstateret et fradragsberettiget tab, er udstykket fra den faste ejendom, hvorpå den skattepligtige inden for de to senest forudgående indkomstår har konstateret en skattepligtig fortjeneste. Reglerne i 1.-3. pkt. finder ikke anvendelse for fast ejendom, der udstykkes i ejerlejligheder.«

§ 12. ---

Stk. 3. Henstanden kan omfatte den del af den pålignede skat, som efter et skøn kan henføres til fortjenesten på den afståede ejendom. Henstanden skal betinges af, at den skattepligtige stiller sikkerhed for det skyldige beløb og forrenter og afvikler dette efter skatteministerens nærmere bestemmelse.

Stk. 4 ---

12. I § 12, stk. 3, 2. pkt., udgår »og forrenter«.

13. I § 12, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Henstandsbeløbet forrentes med en rentesats på 1 pct. p.a. over Nationalbankens diskonto, dog mindst med 6 pct. p.a.«

§ 6

Lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 577 af 7. juli 2002, ophæves.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1. Af ejendomme, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, skal der svares frigørelsesafgift efter reglerne i denne lov, når ejendommene eller dele af disse inddrages under byzone eller et sommerhusområde. Afgift skal kun betales af den del af en ejendom, som inddrages under en byzone eller et sommerhusområde.

Stk. 2. Det samme gælder ejendomme, der den 1. august 1969 blev benyttet til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, men som efter dette tidspunkt enten er blevet tilplantet, uden at arealet er undergivet fredskovspligt, eller ikke længere bliver benyttet.

Stk. 3. Frigørelsesafgift svares ikke af de i stk. 1 og 2 omtalte ejendomme eller arealer, der på tidspunktet for inddragelse under en byzone eller et sommerhusområde er undergivet jordrentepligt.

Stk. 4. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler om tidspunktet for afgiftspligtens indtræden. Afgiftspligten påhviler den, der ved afgiftspligtens indtræden har tinglyst adkomst på ejendommen. Er ejendommen på dette tidspunkt afstået til en anden, påhviler afgiftspligten dog denne, medmindre handelen senere hæves.

§ 2. Frigørelsesafgiften beregnes af den afgiftspligtige ejendoms frigørelsesværdi. Frigørelsesværdien udgør det beløb, hvormed et slutbeløb overstiger et basisbeløb. Slutbeløbet udgør det beløb, hvortil ejendommen er ansat til ejendomsværdi i henhold til loven om vurdering af landets faste ejendomme ved den første vurdering efter inddragelsen under en byzone eller et sommerhusområde. Basisbeløbet beregnes ved at formindske ejendomsværdien ved den sidste vurdering før inddragelsen reguleret i henhold til vurderingslovens § 3 A med eventuelt differenceløb i henhold til vurderingslovens § 14, stk. 6, og forhøje det herefter fremkomne beløb med 50 pct.

Stk. 2. Den, der har erhvervet en afgiftspligtig ejendom inden den 15. marts 1969, kan i stedet for det i stk. 1 omtalte basisbeløb anvende anskaffelsessummen for ejendommen eller dennes ejendomsværdi ved 13. almindelige vurdering.

Gældende formulering

Stk. 3. Den, der har erhvervet en afgiftspligtig ejendom den 15. marts 1969 eller derefter, kan i stedet for det i stk. 1 omtalte basisbeløb anvende ejendomsværdien for ejendommen ved 13. almindelige vurdering.

Stk. 4. For ejendomme, der har fået afløst jordrentepligt, kan i stedet for det i stk. 1 omtalte basisbeløb anvendes afløsningssummen for jordrente med et tillæg for bygningsværdien. Skatteministeren fastsætter regler for beregning af dette tillæg.

§ 3. Er der efter den vurdering, der danner grundlag for basisbeløbet respektive efter anskaffelsestidspunktet, når anskaffelsessummen benyttes som basisbeløb men inden den vurdering, der danner grundlag for slutbeløbet, foretaget forbedringer af den afgiftspligtige ejendom, nedsættes frigørelsesværdien med det beløb, der kan dokumenteres at være anvendt hertil. Er der mellem de nævnte tidspunkter sket udstykning, matrikulering, arealoverførsel eller sammenlægning, beregnes basis- og slutbeløbet på grundlag af en fordeling af ejendomsværdier m.v. efter regler, der fastsættes af skatteministeren.

Stk. 2. Ved opgørelsen af frigørelsesværdien i henhold til § 2, stk. 1, indrømmes der et fradrag for værditab på bygninger m.v., der er opstået inden det tidspunkt, der er bestemmende for fastsættelsen af basisbeløbet. Ved værditab forstås den nedgang i eller bortfald af værdi af bygninger, andre anlæg og beplantning m.v., der er indtrådt inden basisvurdering som følge af, at muligheden for ejendommens overgang til anden anvendelse medfører, at den økonomiske forudsætning for den hidtidige anvendelse af bygninger m.v. bortfalder.

§ 4. Frigørelsesværdien afrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige kronebeløb. Af det herefter fremkomne beløb udredes frigørelsesafgiften med 40 pct. af beløb på 200.000 kr. eller derunder. Af beløb, der overstiger 200.000 kr., udredes frigørelsesafgiften med 40 pct. af 200.000 kr. og 60 pct. af resten.

Stk. 2. Afgiftsbeløb under 100 kr. opkræves ikke.

Lovforslaget

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 5. Afgiften forfalder til betaling månedsdagen efter, at den afgiftspligtige har modtaget meddelelse om afgiftens beregning. Betaling senest månedsdagen efter forfaldsdagen anses for rettidig. Betales beløbet ikke rettidigt, forrentes det med 6 pct. p.a. fra forfaldsdagen at regne.

§ 6. Efter begæring af den afgiftspligtige ydes der henstand med betalingen af frigørelsesafgiften, jf. dog stk. 3. Begæringen skal indgives inden udløbet af betalingsfristen, jf. § 5, 2. pkt.

Stk. 2. Henstandsbeløbet er rentefrit i 4 år efter forfaldsdagen og forrentes derefter med 6 pct. p.a. Renterne betales halvårsvis den 1. april og den 1. oktober for det da forløbne halvår.

Stk. 3. Henstand er betinget af, at der til sikkerhed for betaling af henstandsbeløbet tinglyses skadesløsbrev på ejendommen med oprykkende prioritet. Skadesløsbrevets pålydende skal have panteret inden for den ved den senest foretagne vurdering ansatte ejendomsværdi. Henstand kan dog også indrømmes, såfremt der stilles anden betryggende sikkerhed.

§ 7. Henstandsbeløbet forfalder til betaling ved ejerskifte, jf. dog stk. 2. Ved afståelse af en del af den afgiftspligtige ejendom forfalder en forholdsmæssig del af henstandsbeløbet.

Stk. 2. Henstandsbeløbet forfalder ikke ved ejerskifte, hvis erhververen er den afgiftspligtiges ægtefælle, jf. tillige dødsboskattelovens § 51, stk. 2, og § 65, stk. 2.

Stk. 3. Henstanden bortfalder i det omfang, den afgiftspligtige ejendom ikke længere benyttes som omtalt i § 1, stk. 1. Beløbet forfalder til betaling 6 måneder efter tidspunktet for den vurdering, hvor den ændrede benyttelse konstateres.

Stk. 4. Henstandsfristen udløber senest 12 år efter forfaldsdagen. Skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan i særlige tilfælde indrømme yderligere henstand med betalingen af frigørelsesafgiften.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 8. Den afgiftspligtige kan inden 4 år efter afgiftspligtens indtræden forlange ejendommen, henholdsvis den afgiftspligtige del af denne, overtaget af primærkommunen for et beløb svarende til det i § 2, stk. 1, omtalte slutbeløb, forudsat at ejendommen, henholdsvis den afgiftspligtige del af denne, på tidspunktet for begæringens fremsættelse fortsat udelukkende benyttes som omtalt i § 1, stk. 1.

Stk. 2. Overtager primærkommunen den i ejendommen, henholdsvis den afgiftspligtige del af denne, indestående gæld, forhøjes overtagelsessummen med forskellen mellem gældens pålydende og dens kursværdi på tidspunktet for handelens indgåelse, såfremt kursværdien er under pari. Kursværdien af gælden ansættes efter regler, der fastsættes af skatteministeren. Er kursværdien af gælden højere end pari, nedsættes overtagelsessummen tilsvarende.

§ 8 A. Tilbageføres en afgiftspligtig ejendom eller en afgiftspligtig del af en ejendom til landzone i medfør af lov om planlægning § 45, tilbagebetales frigørelsesafgiften til den afgiftspligtige, såfremt den pågældende er ejer af ejendommen henholdsvis den afgiftspligtige del af ejendommen på tidspunktet for ejendommens tilbageførsel.

Stk. 2. Er den tilbageførte ejendom eller en del af denne overdraget til en person, der på tidspunktet for overdragelsen tilhørte den personkreds, der var angivet i den dagældende affattelse af § 7, stk. 2, tilbagebetales frigørelsesafgiften til den pågældende, såfremt denne stadig er ejer på tidspunktet for ejendommens tilbageførsel.

Stk. 3. Frigørelsesafgiften tilbagebetales med tillæg af renter 4 pct. p.a. beregnet fra betalingsdagen.

Stk. 4. I tilfælde hvor frigørelsesafgiften ikke er betalt, fordi der er ydet henstand med betalingen i henhold til § 6, bortfalder henstandsbeløbet. Halvdelen af betalte henstandsrenter udbetales til den, der på tidspunktet for henstandsbeløbets bortfald er ejer af ejendommen. Er frigørelsesafgiften betalt, efter at der er betalt henstandsrenter, tilbagebetales halvdelen af henstandsrenterne til ejendommens ejer, såfremt denne har krav på tilbagebetaling af afgiften efter stk. 1 eller 2.

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skatte- og afgiftslove m.v.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 5. Reglerne i denne paragraf omfatter ikke ejendomme, der tilhører staten eller kommunerne.

§§ 9-10. (Ophævet).

§§ 11-16. (Ophævet).

17. Frigørelsesafgiften tilfalder den primærkommune, hvori ejendommen ligger, og statskassen med halvdelen til hver.

Stk. 2. Udgifter, der skal afholdes efter § 8 A, påhviler den primærkommune, hvori ejendommen ligger, og statskassen med halvdelen til hver.

§ 17 A. (Ophævet).

§ 18. De for den almindelige indkomstskat til staten gældende regler finder anvendelse på frigørelsesafgiften, for så vidt de er forenelige med bestemmelserne i denne lov.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler om afgiftens påligning, beregning, opkrævning og tilbagebetaling.

Stk. 3. Afgiften kan inddrives efter de regler, der gælder for inddrivelse af personlige skatter.

§ 18 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 19. Loven træder i kraft samtidig med loven om by- og landzoner.

§ 20. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§ 7

Lov om beskatning af fortjeneste ved førstegangsafståelse af visse ejerlejligheder m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 842 af 14. november 1997, ophæves.

§ 1. Fortjeneste ved førstegangsafståelse af visse ejerlejligheder medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst efter reglerne i denne lov.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Loven omfatter fortjeneste ved afståelse af ejerlejligheder, der

- 1) var udstykket som ejerlejligheder inden den 12. februar 1986,
- 2) er beliggende i bygninger, hvis opførelse var påbegyndt senest den 1. juli 1966, og som
- 3) var udlejet den 11. februar 1986 helt eller delvis til beboelse.

Stk. 3. Skattepligten indtræder, når det leje forhold, der er nævnt i stk. 2, nr. 3, ophører. Fortjenesten opgøres, når ejerlejligheden afstås, og medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det år, hvor lejligheden afstås.

Stk. 4. Skattepligten indtræder dog kun, hvis leje forhold i 5 andre ejerlejligheder, som opfylder betingelserne i stk. 2, er ophørt inden for en periode på 5 år, før leje forholdet i den afståede lejlighed ophører.

Stk. 5. Et leje forhold, der ophører, anses for ophørt på det tidspunkt, hvor lejeren eller udlejeren har givet meddelelse om opsigelse eller ophævelse af lejemålet efter leje lovgivningens bestemmelser herom. Ophører leje forholdet som følge af lejerenes død, anses leje forholdet for ophørt ved dødsfaldet. Tidsbegrænsede leje forhold anses for ophørt ved udløbet af den aftalte leje periode.

Stk. 6. Loven gælder ikke for fortjeneste ved afståelse af ejerlejligheder, der er erhvervet som led i den skattepligtiges næring. Ophør af leje forhold vedrørende ejerlejligheder, der er erhvervet som led i den skattepligtiges næring, medregnes ikke ved opgørelsen af antallet af ophørte leje forhold efter stk. 4.

§ 2. Fortjenesten ved afståelsen opgøres efter skattelovgivningens regler om opgørelse af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, der ikke er omfattet af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom.

Stk. 2. Afstås en af denne lov omfattet ejerlejlighed med tab, kan tabet ikke fradrages ved opgørelsen af skattepligtig indkomst.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 3. Ved opgørelsen af antallet af ophørte lejeforhold efter § 1, stk. 4, for en skattepligtig medregnes ophørte lejeforhold i et selskabs ejerlejligheder, når den skattepligtige på tidspunktet for lejeforholdets ophør i sin ejerlejlighed var ejer af 25 pct. eller mere af aktiekapitalen eller havde en indflydelse som omhandlet i aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 2-4. 1. pkt. gælder ikke i det omfang, selskabets ejerlejligheder er omfattet af § 1, stk. 6, 2. pkt.

§ 4. For samlevende ægtefæller, jf. kildeskatelovens § 4, medregnes begge ægtefællers ejerlejligheder ved opgørelsen af antallet af ophørte lejeforhold efter § 1, stk. 4.

§ 5. (Ophævet).

§ 6. (Ophævet).

§ 7. Erstatnings- og forsikringssummer for ejerlejligheder, hvor lejeforholdene er ophørt, sidestilles med salgssummer.

Stk. 2. Afståelse af ejerlejligheder, hvor lejeforholdene er ophørt, ved gave eller arveforskud, sidestilles med salg.

§ 8. Er afståelse sket ved gave eller arveforskud, betragtes den værdi, der lægges til grund ved beregningen af gaveafgift eller indkomstskat i forbindelse med overdragelsen, som afståelsessum. Er afståelsen hverken gaveafgifts- eller indkomstskattepligtig, betragtes værdien i handel og vandel på afståelsestidspunktet som afståelsessum.

§ 9. Når lejeforholdene ophører samtidig i flere ejerlejligheder, afgør ejeren, i hvilken tidsmæssig rækkefølge lejeforholdene skal anses for ophørt.

§ 10. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at der ved afståelse af ejerlejligheder afgives oplysninger om eventuelle tidligere udlejede ejerlejligheder, der er omfattet af § 1, stk. 2, og om en eventuel afståelse af de nævnte lejligheder.

§ 11. I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 504 af 26. september 1984, som ændret ved § 3 i lov nr. 244 af 6. juni 1985, indsættes i § 1 som stk. 4:

Gældende formulering

»Stk. 4. Endvidere gælder loven ikke for tjeneste ved afståelse af ejerlejligheder, der er skattepligtig efter lov om beskatning af fortjeneste ved førstegangsafståelse af visse ejerlejligheder m.v.«

§ 12. Loven har virkning ved afståelse af ejerlejligheder, hvor lejeforholdene er ophørt den 12. februar 1986 eller senere.

§ 13. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

*Lovforslaget***§ 8**

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskat), jf. lovebekendtgørelse nr. 678 af 12. august 2002, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 442 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

§ 5. ---

Stk. 2. Har barnet modtaget en indtægtsnydelse eller formue som gave fra sine forældre, stedforældre eller plejeforældre, beskattes indtægtsnydelsen eller formueafkastet hos giveren, hvis denne er fuldt skattepligtig her til landet. Dette gælder dog kun til udløbet af det kalenderår, i hvilket barnet fylder 18 år, eller til barnet indgår ægteskab. Har barnet modtaget gaven før den 1. januar 1969, og var barnet ved modtagelsen af gaven selvstændigt skattepligtig som følge af, at det forinden havde modtaget en formue ved arv eller gave fra andre end forældrene, sker beskatningen fortsat hos barnet.

Stk. 3-5 ---

1. § 5, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

Gældende formulering

Lovforslaget

2. I § 26 A, indsættes som *stk. 4-7*:

»*Stk. 4.* Overdrages en virksomhed fra en ægtefælle til den anden ægtefælle, og anvender overdrageren ved udgangen af indkomståret forud for overdragelsen virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens afsnit I, kan den ægtefælle som virksomheden overdrages til, indtræde i overdragerens virksomhedsordning, herunder overtage indestående på konto for opsparat overskud, indskudskontoen samt mellemregningskontoen, ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen, såfremt overdragelsen finder sted dagen efter dette indkomstårs udløb.

Stk. 5. Såfremt overdragelsen vedrører en del af en virksomhed eller en af flere virksomheder, jf. virksomhedsskattelovens § 2, stk. 3, kan ægtefællen overtage den del af indestående på konto for opsparat overskud, indskudskontoen og mellemregningskontoen, der svarer til den pågældende del af virksomheden eller den pågældende virksomhed. Denne del beregnes som forholdet mellem den del af kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen, der kan henføres til den nævnte virksomhed, og hele kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsesåret. Den forholdsmæssige del af kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen beregnes efter forholdet mellem værdien af aktiverne ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen i den nævnte virksomhed og samtlige aktiver indskudt i virksomhedsordningen. Ved beregningen af den forholdsmæssige del ses bort fra finansielle aktiver. Foreligger der flere konti for opsparat overskud, medregnes en forholdsmæssig del af hver af kontiene.

Stk. 6. Overtagelse efter stk. 4 og 5 forudsætter, at modtageren opfylder kravene i virksomhedsskattelovens afsnit I. Såfremt den erhvervende ægtefælle ønsker at indtræde i overdragerens stilling med hensyn til beskatning efter virksomhedsordningen, skal beslutning herom senest meddeles i forbindelse med indgivelse af overdragerens selvangivelse

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 7. Overdrages en virksomhed, en del af en virksomhed eller en af flere virksomheder fra en ægtefælle til den anden ægtefælle og anvender overdrageren kapitalafkastordningen på indkomst fra virksomheden, kan den erhvervende ægtefælle indtræde i kapitalafkastordningen efter reglerne i § 33 C, stk. 6. Stk. 6, 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse.«

§ 43. ---

Stk. 2. Til A-indkomst kan endvidere efter skatteministerens nærmere bestemmelse henregnes nedennævnte indkomstarter:

- a) Godtgørelse for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende.
- b) Pension og ventepenge samt lignende skattepligtige ydelser, når disse har sammenhæng med et tidligere tjenesteforhold.
- c) Folkepension, invalidepension og andre skattepligtige sociale ydelser, samt skattepligtige stipendier, der udbetales i henhold til lov om Statens Uddannelsesstøtte.
- d) Arbejdsløshedsdagpenge, strejke- og lock-outgodtgørelser samt dagpenge efter loven om dagpenge ved sygdom og fødsel.
- e) Understøttelser og andre lignende ydelser af skattepligtig art, der udredes af offentlige myndigheder eller institutioner eller af offentlige eller private fonds, legater eller lignende.
- f) Indkomstskattepligtige udbetalinger som nævnt i § 20, stk. 1 og 2, og § 46, stk. 1, i lov om beskatning af pensionsordninger m.v.
- g) Andre arter af skattepligtig indkomst, der i det væsentlige udgør en nettoindkomst for erhververen.
- h) Vederlag i penge samt i forbindelse hermed ydet fri kost og logi til en person, der stilles til rådighed for at udføre arbejde her i landet.

3. I § 43, stk. 2, litra i, og i § 48 E, stk. 3, nr. 2, ændres »kontrollen med eller kapitalen i den virksomhed« til: »kontrollen med eller væsentlig indflydelse på den virksomhed«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- i) Vederlag, der ikke er omfattet af litra a, som en person, der har været skattepligtig efter § 1, nr. 1, modtager fra en virksomhed her i landet som rådgiver, konsulent eller anden lignende medhjælp for virksomheden. Det er dog en betingelse, at personen har eller på noget tidspunkt inden for de seneste 5 år forud for ophøret af den fulde skattepligt har haft direkte eller indirekte del i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i den virksomhed, der udreder vederlaget. Ved afgørelsen heraf henses, når den udbetalende virksomhed er et selskab m.v., til, om personen ejer eller har ejet 25 pct. eller mere af aktiekapitalen eller råder eller har rådet over mere end 50 pct. af stemmевærdien i selskabet. Bestemmelserne i aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. Er den udbetalende virksomhed personligt ejet, henses til, om den pågældende person ejer eller har ejet 25 pct. eller mere af egenkapitalen eller har eller har haft afgørende indflydelse i virksomheden. De for aktionærer gældende kriterier finder tilsvarende anvendelse.

§ 48 E. ---

Stk. 3. Det er en betingelse for anvendelsen af stk. 1 og 2, at

- 1) ---
- 2) den skattepligtige ikke har eller på noget tidspunkt inden for de seneste 5 år forud for ansættelsen har haft direkte eller indirekte del i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i den virksomhed, med hvilken ansættelsesforholdet er indgået, jf. § 43, stk. 2, litra i, 3.-6. pkt.,

3)-5) ---

Stk. 4-11 ---

Gældende formulering

§ 65. I forbindelse med enhver vedtagelse om udbetaling eller godskrivning af udbytte af aktier eller andele i selskaber eller foreninger m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 2 e og 4, skal vedkommende selskab eller forening m.v. indeholde 28 pct. af det samlede udbytte, medmindre andet er fastsat i medfør af stk. 4 eller følger af stk. 5 eller 6. Indeholdelse med 28 pct. skal endvidere foretages i den samlede udbetaling eller godskrivning i forbindelse med selskabets opkøb af egne aktier m.v., jf. ligningslovens § 16 B, stk. 1, medmindre andet følger af stk. 6. Til udbytte henregnes alt, hvad der af selskabet udloddes til aktionærer eller andels-havere, med undtagelse af friaktier og friandele samt udlodning af likvidationsprovenu foretaget i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses. Bestemmelsen i § 46, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. Det indeholdte beløb benævnes »udbytteskat«.

Lovforslaget

4. I § 65, stk. 1, 2. pkt., ændres »egne aktier m.v. jf. ligningslovens § 16 B, stk. 1,« til: »egne ikke børsnoterede aktier m.v., omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1,«.

§ 9

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 24. september 2003, foretages følgende ændringer:

§ 1. ---

Stk. 3. Loven omfatter ikke gevinst og tab på fordringer og gæld, der indgår i beskatningen af avance ved salg af fast ejendom, der henhører til den skattepligtiges næringsvej, jf. statsskattelovens § 4, jf. § 5 a, eller fortjeneste, der beskattes efter lov om beskatning af fortjeneste ved første-gangsafståelse af visse ejerlejligheder m.v.

1. I § 1, stk. 3, udgår: »,eller fortjeneste, der beskattes efter lov om beskatning af fortjeneste ved første-gangsafståelse af visse ejerlejligheder m.v.«.

*Gældende formulering***§ 22. ---**

Stk. 3. Gevinst, som en debitor opnår ved ekstraordinær hel eller delvis indfrielse af et kontantlån i danske kroner, der er ydet af et realkreditinstitut godkendt i henhold til realkreditloven eller en filial af et udenlandsk kreditinstitut omfattet af realkreditlovens § 3, medregnes. Det gælder dog ikke indfrielse, som foretages af sælger, og indfrielse, som foretages af køber i forbindelse med overdragelse af fast ejendom, såfremt gælden indfries eller opsiges til indfrielse i perioden fra 6 måneder før til 6 måneder efter afståelsestidspunktet henholdsvis anskaffelsestidspunktet og der for sælger henholdsvis køber er tale om første indfrielse inden for det pågældende tidsrum. 2. pkt. finder ikke anvendelse ved ejerskifte mellem ægtefæller, medmindre indfrielsen sker ved ejerskifte som led i separation eller skilsmisse. 2. pkt. finder heller ikke anvendelse ved en persons afståelse af en ejendom til et selskab m.v. som nævnt i selskabsskattelovens §§ 1 og 2 eller fondsbeskatningslovens § 1, hvor personen og dennes ægtefælle på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse eller aftale har bestemmende indflydelse på selskabets handlemåde.

Stk. 3 og 4 ---

§ 2. Skattepligtige, der

- 1) kontrolleres af fysiske eller juridiske personer eller
- 2) kontrollerer juridiske personer eller
- 3) er koncernforbundet med en juridisk person eller
- 4) har et fast driftssted beliggende i udlandet eller
- 5) er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark,

*Lovforslaget***2. I § 22, stk. 3, indsættes som 5. pkt.:**

»Bestemmende indflydelse på grund af aktiebesiddelse foreligger altid ved ejerskab eller rådgighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne.«

§ 10

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 17. september 2002, som ændret senest ved lov nr. 1235 af 27. december 2003, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1 og 2, affattes således:

»Skattepligtige,

- 1) hvorover fysiske eller juridiske personer udøver en bestemmende indflydelse,
- 2) der udøver en bestemmende indflydelse over juridiske personer,
- 3) der er koncernforbundet med en juridisk person,
- 4) der har et fast driftssted beliggende i udlandet, eller
- 5) der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark,

Gældende formulering

skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst anvende priser og vilkår for handelsmæssige eller økonomiske transaktioner med ovennævnte fysiske og juridiske personer og faste driftssteder (kontrollerede transaktioner) i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter.

Stk. 2-4 ---

Lovforslaget

skal ved opgørelsen af den skatte- eller udlodningspligtige indkomst anvende priser og vilkår for handelsmæssige eller økonomiske transaktioner med ovennævnte fysiske og juridiske personer og faste driftssteder (kontrollerede transaktioner) i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter.

Stk. 2. Ved bestemmende indflydelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. Ved bedømmelsen af, om den skattepligtige anses for at have bestemmende indflydelse på en juridisk person, eller om der udøves en bestemmende indflydelse over den skattepligtige af en juridisk eller fysisk person, medregnes aktier og stemmerettigheder, som indehaves af koncernforbundne selskaber, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, af personlige aktionærer og deres nærtstående, jf. ligningslovens § 16 H, stk. 2, eller af en fond eller trust stiftet af moderselskabet selv eller af de nævnte koncernforbundne selskaber, nærtstående m.v. eller af fonde eller truster stiftet af disse. Tilsvarende medregnes ejerandele og stemmerettigheder som indehaves af en person omfattet af kildeskattelovens § 1 eller et dødsbo omfattet af dødsboskatteovens § 1, stk. 2, i fællesskab med nærtstående eller i fællesskab med en fond eller trust stiftet af den skattepligtige eller dennes nærtstående eller fonde eller truster stiftet af disse. Som nærtstående anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med oprindeligt slægtskabsforhold.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 4 A. Ved opgørelsen af fortjeneste eller tab ved salg af fast ejendom efter § 5, stk. 1, litra a, i statsskattelov nr. 149 af 10. april 1922 kan sælgeren fradrage frigørelsesafgift, der i henhold til lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom er pålagt ejendommen i hans ejertid.

Stk. 2. En erhverver, der efter reglerne i kildekattelevens § 33 C indtræder i overdragerens skattemæssige stilling med hensyn til ejendommen, kan ved senere salg på samme måde fradrage frigørelsesafgift, som er pålagt, mens ejendommen var i overdragerens besiddelse. Ved beregningen efter kildeskattelevens § 33 D af passivposten vedrørende ejendommen skal der tages hensyn til dette fradrag.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis frigørelsesafgiften er tilbagebetalt eller bortfaldet i medfør af lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom § 8 A.

§ 8 K. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan udgifter, der afholdes til nyplantning af fredskov, fradrages med indtil 20 pct. årligt. Overstiger udgifterne ikke 25.000 kr. pr. år pr. ejendom, kan beløbet dog fradrages i det indkomstår, hvori udgiften er afholdt. Såfremt ejendommen sælges, eller det tilplantede areal rydes efter brand, kan udgifter, der endnu ikke er fradraget efter 1. pkt., fratrækkes i det indkomstår, hvori salget eller rydningen sker. Det er en betingelse for fradrag, at det tilplantede areal pålægges fredskovspligt efter skovlovens bestemmelser herom, og at fredskovspligten tinglyses på ejendommen. Udgifter til genplantning af skov kan fradrages straks.

Stk. 2-7 ---

2. § 4 A ophæves.

3. I § 8 K, stk. 1, 4. pkt., ændres »tinglyses på ejendommen« til: »registreres i matrikelregisteret og på matrikelkortet«.

*Gældende formulering***§ 12. ---**

Stk. 7. Udgifter til løbende ydelser, som den skattepligtige ifølge en gensidigt bebyrdende aftale indgået før den 1. juli 1999 har forpligtet sig til at udrede, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Udgifter til sådanne ydelser kan dog ikke fradrages, når yderen er forpligtet til at udrede dem til selvejende institutioner, stiftelser, fonde m.v., som er stiftet af den skattepligtige. Det samme gælder, hvis institutionen m.v. er stiftet af den skattepligtiges ægtefælle, af disses forældre eller livsarvinger, eller hvis disse personer har en bestemmende indflydelse over institutionen m.v. Stedbørn og plejebørn sidestilles med livsarvinger.

§ 12 B. ---

Stk. 11. Stk. 3-10 finder ikke anvendelse, hvis yderen er forpligtet til at udrede de løbende ydelser til selvejende institutioner, stiftelser, fonde m.v., som er stiftet af yderen selv eller yderens ægtefælle, disses forældre eller livsarvinger. Det samme gælder, hvis de i 1. pkt. nævnte personer har en bestemmende indflydelse over institutionen m.v. Stedbørn og plejebørn sidestilles med livsarvinger.

§ 16 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst medregnes udbytte af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, jf. dog stk. 4. Til udbytte henregnes alt, hvad der af selskabet udloddes til aktionærer eller andelshavere, med undtagelse af friaktier og friandele samt udlodning af likvidationsprovenu foretaget i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses.

Stk. 2-10 ---

Lovforslaget

4. I § 12, stk. 7, 3. pkt., og 12 B, stk. 11, 2. pkt., ændres »bestemmende indflydelse over institutionen m.v.« til: »indflydelse, der er egnet til at påvirke de beslutninger, institutionen m.v. træffer.«

5. I § 16 A, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Dog henregnes udlodning af likvidationsprovenu fra en investeringsforening omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, 2. pkt., til udbytte i det omfang, udlodningen ikke overstiger minimumsudlodningen, jf. § 16 C, stk. 2, for tiden fra indkomstårets begyndelse til ophørstidspunktet.«

Gældende formulering

§ 16 B. Afstår en aktionær eller andelshaver aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, herunder konvertible obligationer, samt tegningsret til sådanne værdipapirer til det selskab, der har udstedt de pågældende værdipapirer, medregnes afståelsessummen i den pågældendes skattepligtige almindelige indkomst. Dette gælder ikke ved afståelse af aktier m.v., der kun kan tilbagesælges til selskabet efter § 31, stk. 2, i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. Det er dog en betingelse, at medarbejderaktionæren ikke er hovedaktionær i selskabet efter aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 2-4.

Stk. 2. Skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan tillade, at afståelsessummen fritages for beskatning efter stk. 1. Fortjeneste eller tab ved afståelsen behandles i så fald efter samme regler som fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier m.v. til andre end det i stk. 1 nævnte selskab.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt aktier m.v. afstås til et selskab i likvidation i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses.

Stk. 4. Uanset stk. 1 er beløb, som er skattepligtige for foreninger og selskaber efter selskabsskatteovens § 5 B, stk. 4, og fusionsskatteovens § 12, stk. 3, skattefrie for modtageren.

§ 17 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan udgifter til renter af skatter samt told- og forbrugsafgifter ikke fradrages bortset fra renter ved henstand efter § 6 i lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom, § 36 i lov om afgift af dødsboer og gaver og § 12 i lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom.

Stk. 3---

Lovforslaget

6. I § 16 B indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:
»*Stk. 4.* Stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt en aktionær afstår børsnoterede aktier til det selskab, som har udstedt dem. I de tilfælde, der ikke er omfattet af stk. 3, kan sælger dog tilkendegive over for skattemyndighederne, at salget er omfattet af stk. 1. Det er en betingelse, at tilkendegivelsen fremkommer i forbindelse med indgivelsen af selvangivelse for det år, hvor afståelsen sker.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5

7. I § 17 A, stk. 1, udgår »§ 6 i lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom,«.

Gældende formulering

§ 17 B. Beløb, der udbetales efter lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom § 8 A, stk. 1, 2 og 3, medregnes ikke ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige almindelige indkomst. Henstandsbeløb, der bortfalder, og henstandsrenter, der tilbagebetales efter frigørelsesafgiftslovens § 8 A, stk. 4, medregnes ikke ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst og giver ikke anledning til ændring af modtagerens indkomstansættelser for tidligere indkomstår.

Stk. 2 ---

§ 10. En amtskommune kan yde lån til finansiering af

- 1) en kommunes overtagelse af fast ejendom efter § 8 i lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 549 af 9. juli 1991.
- 2) erhvervelse af fast ejendom, etablering af anlæg, bygninger og andre foranstaltninger til virkeliggørelse af region- og kommuneplanlægningen.

Stk. 2-7 ---

§ 13. ---

Stk. 4. Når ejeren ønsker et areal overført fra landzone til byzone med henblik på udførelse af et bygge- eller anlægsarbejde, kan kommunalbestyrelsen forlange, at ejeren af arealet stiller en af kommunen godkendt sikkerhed for, at kommunen, hvis arbejdet ikke udføres, kan få dækket udgifterne til tilvejebringelse af lokalplan og kommuneplantillæg samt udgifterne ved kommunens overtagelse af arealet efter § 8 i lov om frigørelsesafgift af fast ejendom m.v. Udgifterne til lokalplanarbejdet kan kræves betalt, hvis bygge- eller anlægsarbejdet ikke er påbegyndt inden 4 år efter, at arealet er overført til byzone.

Stk. 5 og 6 ---

Lovforslaget

8. § 17 B, stk. 1, ophæves.
Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

§ 11

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 763 af 11. september 2002, som ændret ved lov nr. 440 af 10. juni 2003 og lov nr. 1151 af 17. december 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 8 i lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 549 af 9. juli 1991,« til: »§ 47 A«.

2. I § 13, stk. 4, ændres »udgifterne ved kommunens overtagelse af arealet efter § 8 i lov om frigørelsesafgift af fast ejendom m.v.« til: », medmindre ejeren fraskriver sig retten til at forlange arealet overtaget af kommunen efter § 47 A, udgifterne til overtagelse af arealet efter § 47 A.«

*Gældende formulering**Lovforslaget***3. Efter § 46 indsættes i *kapitel 10*:**

»§ 46 A. Tilbageføres en ejendom eller en del af en ejendom til landzone efter § 45, tilbagebetales frigørelsesafgiften til ejeren, såfremt den pågældende ejer også var ejer af ejendommen henholdsvis den overførte del på overførelstidspunktet.

Stk. 2. Er den tilbageførte ejendom eller en del af denne overdraget til en person, der på tidspunktet for overdragelsen tilhørte den personkreds, der var angivet i den dagældende bestemmelse i frigørelsesafgiftslovens § 7, stk. 2, tilbagebetales frigørelsesafgiften til den pågældende, såfremt denne stadig er ejer på tidspunktet for ejendommens tilbageførelse.

Stk. 3. Frigørelsesafgiften tilbagebetales med tillæg af renter 4 pct. p.a. beregnet fra betalingsdagen.

Stk. 4. I tilfælde hvor frigørelsesafgiften ikke er betalt, fordi der er ydet henstand med betalingen, bortfalder henstandsbeløbet. Halvdelen af betalte henstandsrenter udbetales uden ændring af indkomstansættelsen for tidligere år til den, der på tidspunktet for henstandsbeløbets bortfald er ejer af ejendommen. Er frigørelsesafgiften betalt, efter at der er betalt henstandsrenter, tilbagebetales halvdelen af henstandsrenterne til ejendommens ejer, såfremt denne har krav på tilbagebetaling af afgiften efter stk. 1 eller 2.«

4. Efter § 47 indsættes:

»§ 47 A. En ejer af en fast ejendom, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, kan, hvis ejendommen helt eller delvist overføres fra landzone til byzone eller sommerhusområde, inden 4 år efter overførslen forlange ejendommen henholdsvis den overførte del af denne, overtaget af kommunen for et beløb fastsat af taksationsmyndighederne efter de samme regler, som efter §§ 47 og 50 gælder for ekspropriation af ejendomme, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For ejendomme, der er overført fra landzone til byzone eller sommerhusområde før den 1. januar 2004, anvendes det slutbeløb, der er ansat efter den tidligere bestemmelse i § 2, stk. 1, i lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom jf. lovbekendtgørelse nr. 577 af 7. juli 2002.

Gældende formulering

Stk. 5. Salgsvirksomhed udelukkende i form af fjernsalg gennem en repræsentant med fuldmagt til at binde fuldmagtsgiveren, men som ikke er ansat som lønmodtager af denne, medfører ikke fast driftssted for fuldmagtsgiveren. Ved fjernsalg forstås repræsentantens ordremodtagelse fra danske eller udenlandske kunder via telefon, telex, telefax, post, EDI (Electronic Data Interchange) el.lign. Det er en betingelse, at hverken fuldmagtsgiveren eller et hermed koncernforbundet selskab m.v., jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, eller en person eller en hermed nærtstående, der kontrollerer fuldmagtsgiveren eller et koncernforbundet selskab, jf. ligningslovens § 16 H, stk. 1, 3.-5. pkt. eller en fond eller trust stiftet af et af disse selskaber, personer eller nærtstående i Danmark udøver erhvervsvirksomhed, der står i forbindelse med repræsentantens salg.

Lovforslaget

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder alene anvendelse, hvis ejendommen på det tidspunkt ejeren forlanger en overtagelse, fortsat benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage.«

5. I § 50, *stk. 1*, indsættes efter »§ 47«: », overtagelse efter § 47 A«.

§ 12

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 736 af 28. august 2002, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1215 af 27. december 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 5*, 3. *pkt.*, ændres »§ 16 H, stk. 1,« til: »§ 16 H, stk. 2,«

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skatte- og afgiftslove m.v.

Gældende formulering

§ 10. ---

Stk. 3. Såfremt en person, et selskab, en forening m.v. eller en kreds af personer, selskaber og foreninger m.v. på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse udøver en bestemmende indflydelse på et selskab eller en forening m.v., kan de statslige told- og skattemyndigheder, hvis der med denne indflydelse er forbundet en væsentlig interesse i dette selskabs eller denne forenings driftsresultat, kræve, at selskabet eller foreningen m.v. omlægger sit indkomsthår, således at det bliver sammenfaldende med det, der benyttes af vedkommende personer, selskaber eller foreninger m.v. Afgørelser efter 1. pkt. kan påklages til Told- og Skattestyrelsen, men ikke til anden administrativ myndighed.

Stk. 4 ---

§ 33 A. Den, som mod overpris overdrager kapitalandele i et selskab, hæfter med et beløb, der svarer til overdragelsessummen, for betalingen af de skatter og afgifter, der påhviler selskabet som en aktuel eller latent forpligtelse på overdragelsestidspunktet. Hæftelsen kan kun gøres gældende, hvis udlæg forgæves er forsøgt hos selskabet. Hæftelsen kan endvidere kun gøres gældende, når overdrageren på overdragelsestidspunktet vidste eller burde vide, at erhververen betalte overpris for aktierne eller anparterne. Hvis overdrageren er et selskab m.v., der ikke er fuldt skattepligtigt her til landet, kan hæftelse gøres gældende direkte mod her i landet fuldt skattepligtige personer og selskaber i det omfang, disse direkte eller indirekte har en bestemmende indflydelse over det overdragende selskab. Det er en betingelse for hæftelse efter 4. pkt., at de her i landet fuldt skattepligtige på overdragelsestidspunktet vidste eller burde vide, at erhververen betalte overpris for aktierne eller anparterne. Den, der som rådgiver erhvervsmæssigt har medvirket ved overdragelsen, hæfter sammen med overdrageren og de i 4. pkt. nævnte personer og selskaber, når rådgiveren på tidspunktet for sin medvirken vidste eller burde vide, at overdragelsen ville ske til overpris.

Stk. 2-6 ---

Lovforslaget

2. I § 10, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:

»Bestemmende indflydelse på grund af aktiebesiddelse foreligger altid, såfremt en person, en forening m.v. eller en kreds af personer, selskaber og foreninger m.v. på grund af ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne i selskabet.«

3. I § 33 A, stk. 1, indsættes efter 4. pkt.:

»Bestemmende indflydelse foreligger altid, såfremt de her i landet fuldt skattepligtige personer eller selskaber på grund af ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne i selskabet.«

*Gældende formulering***§ 35 L. ---**

Stk. 2. Den del af det skattepligtige beløb opgjort i henhold til § 5 A, stk. 3, der hidrører fra fortjeneste opgjort efter afskrivningslovens § 21 og ejendomsavancebeskatningsloven, medregnes dog ikke ved beskatning efter § 5 A, stk. 1. Denne fortjeneste medregnes først til den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvor foreningen faktisk afstår bygningen, installationen eller ejendommen. Ved foreningens afståelse af fast ejendom er fortjeneste skattepligtig for foreningen i samme omfang som efter ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 2. Ejendomsavancebeskatningslovens §§ 6 A og 6 C finder ikke anvendelse. Hvis foreningen på afståelsestidspunktet beskattes i henhold til § 1, stk. 1, nr. 3, skal det opgjorte beløb ganges med 2,3.

Stk. 3 ---

§ 3 B. Skattepligtige, der

- 1) kontrolleres af udenlandske fysiske eller juridiske personer eller
- 2) kontrollerer udenlandske juridiske personer eller
- 3) er koncernforbundet med en udenlandsk juridisk person eller
- 4) har et fast driftssted beliggende i udlandet eller
- 5) er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark,

skal i selvangivelsen afgive oplysninger om art og omfang af handelsmæssige eller økonomiske transaktioner med ovennævnte udenlandske fysiske og juridiske personer og faste driftssteder (kontrollerede transaktioner). § 1, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Lovforslaget

4. I § 35 L, stk. 2, 3 pkt., ændres: »stk. 2« til: »stk. 3«

§ 13

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 13. august 2001, som bl. a. ændret ved § 12 i lov nr. 313 21. maj 2002 og senest ændret ved lov nr. 963 af 2. december 2003, foretages følgende ændringer:

1. § 3 B, stk. 1 og 2, affattes således:

»Skattepligtige,

- 1) hvorover udenlandske fysiske eller juridiske personer udøver en bestemmende indflydelse,
- 2) der udøver en bestemmende indflydelse over udenlandske juridiske personer,
- 3) der er koncernforbundet med en udenlandsk juridisk person,
- 4) der har et fast driftssted beliggende i udlandet, eller
- 5) der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark,

skal i selvangivelsen afgive oplysninger om art og omfang af handelsmæssige eller økonomiske transaktioner med ovennævnte udenlandske fysiske og juridiske personer og faste driftssteder (kontrollerede transaktioner). § 1, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Gældende formulering

Stk. 2. Ved kontrol forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder som nævnt i selskabsskattelovens § 32, stk. 1, 2. og 3. pkt., og ligningslovens § 16 H, stk. 1, 2.-5. pkt., dog således at der direkte eller indirekte skal ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. Ved koncernforbundne juridiske personer forstås juridiske personer, der kontrolleres af samme kreds af aktionærer.

Stk. 3-5 ---

Lovforslaget

Stk. 2. Ved bestemmende indflydelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. Ved bedømmelsen af, om den skattepligtige anses for at have bestemmende indflydelse på en udenlandsk juridisk person, eller om der udøves en bestemmende indflydelse over den skattepligtige af en udenlandsk juridisk eller fysisk person, medregnes aktier og stemmerettigheder, som indehaves af koncernforbundne selskaber, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, af personlige aktionærer og deres nærtstående, jf. ligningslovens § 16 H, stk. 2, eller af en fond eller trust stiftet af moderselskabet selv eller af de nævnte koncernforbundne selskaber, nærtstående m.v. eller af fonde eller truster stiftet af disse. Tilsvarende medregnes ejerandele og stemmerettigheder som indehaves af en person omfattet af kildeskattelovens § 1 eller et dødsbo omfattet af dødsboskattelovens § 1, stk. 2, i fællesskab med nærtstående eller i fællesskab med en fond eller trust stiftet af den skattepligtige eller dennes nærtstående eller fonde eller truster stiftet af disse. Som nærtstående anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med oprindeligt slægtskabsforhold.«

§ 14

I lov nr. 382 af 2. juni 1999 om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder mv., som ændret ved § 2 i lov nr. 944 af 20. december 1999, § 3 i lov nr. 1100 af 29. december 1999, § 46 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 49 i lov nr. 1029 af 22. november 2000 og § 1 i lov nr. 485 af 7. juni 2001, foretages følgende ændringer:

*Gældende formulering***§ 5. ---**

Stk. 2. Ved tinglysning af pant i fast ejendom, bortset fra pant ifølge ejerpantebrev og skadesløsbrev, til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond eller for lån i pengeinstitutter med en oprindelig løbetid på mindst 10 år og højst 30 år medregnes ikke til det pantsikrede beløb, jf. stk. 1, den del af lånet, som optages til at afløse et lån med tilsvarende pant i samme ejendom. Anvendelsen af reglen i 1. pkt. er betinget af, at anmeldelsen til tinglysning af det nye pant sker senest samtidig med aflysningen af det tidligere pant, og at det tidligere pant er aflyst senest 1 år efter anmeldelsen til tinglysning af det nye pant.

Stk. 3-7 ---

§ 7. ---

Stk. 2. Udløser anmeldelsen tinglysning af forskellige rettigheder, udgør afgiften 1.400 kr. for hver rettighedstype. Udløser anmeldelsen tinglysning af samme rettighed på flere faste ejendomme inden for samme retskreds eller i flere løsøregerstande m.v., udgør afgiften 1.400 kr.

Stk. 3. Udløser anmeldelsen tinglysning af samme type rettighed på flere faste ejendomme inden for samme retskreds eller i flere løsøregerstande m.v., udgør afgiften 1.400 kr., såfremt de forskellige rettigheder er mellem samme parter.

§ 23. Den ved tinglysning eller registrering indbetalte afgift godtgøres af afgiftsmyndigheden efter anmodning, dog med fradrag af 1.400 kr., når der anmodes om godtgørelse af den ved tinglysning indbetalte afgift. Godtgørelse finder sted, når følgende dokumenteres:

Lovforslaget

1. I § 5, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Afvises det nye pantebrev fra tinglysning, og skal det ikke senere tinglyses, eller aflyses det nye pantebrev som ikke effektueret indenfor 1 år efter anmeldelsen til tinglysning, anses afgiftsbegunstigelsen i 1. pkt. ikke for udnyttet.«

2. § 7, stk. 2 og 3, ophæves og i stedet indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2.* Udløser anmeldelsen tinglysning af forskellige rettigheder på en eller flere faste ejendomme beliggende i samme retskreds eller i flere løsøregerstande m.v., udgør afgiften 1.400 kr. for hver rettighedstype.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

3. I § 20 indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2.* I de forhold, der er omfattet af § 5, stk. 2., 2. pkt., opkræves der ikke afgift efter stk. 1.«

4. I § 23, stk. 1, indsættes som nr. 5:

»5) En tinglyst ændring i et pant, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom eller løsøre under pantet, jf. § 5, stk. 3, 1., pkt., og hvor ændringerne er tinglyst som en del af en samlet matrikulær ændring.«

Gældende formulering

- 1) Et tinglyst ejerskifte af fast ejendom er afløst senest 9 måneder efter overtagelsen af det ejerskiftede, eller et registreret ejerforhold angående skib eller luftfartøj er udslettet senest 9 måneder efter registreringen.
- 2) Et ejerskifte er afløst eller udslettet som følge af, at ejerskiftet har været betinget af en offentlig myndigheds godkendelse, som ikke er opnået.
- 3) Et tinglyst eller registreret pant, bortset fra pant ifølge ejerpantebrev, er afløst eller udslettet, pantebrevet ikke har været overgivet til kreditor eller kreditors repræsentant, eller der ikke er betalt ydelser i henhold til pantebrevet. For pantebreve udstedt til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond eller pengeinstitutter kan godtgørelse ske, selv om pantebrevet har været i kreditors besiddelse, hvis lånet ikke er udbetalt.
- 4) Et tinglyst eller registreret pant eller et tinglyst ejendomsforbehold er afløst eller udslettet, der ved tinglysningen eller registreringen er sket en åbenbar fejlagtig identifikation af det pantsatte og denne fejl efterfølgende berigtiges ved fornyet tinglysning eller registrering. Anmodning om godtgørelse skal indgives senest 1 måned efter, at den fejlagtige identifikation er berigtiget ved fornyet tinglysning eller registrering af det pågældende pant.

Stk. 2-4 ---

*Lovforslaget***§ 15**

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 740 af 3. september 2002 som ændret senest ved lov nr. 1047 af 17. december 2002, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering

§ 4 A Når en ejendom, som omfattes af § 1 i lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom, helt eller delvis er blevet inddraget under byzone eller sommerhusområde, jf. lov om planlægning, optages den til omvurdering. Vurderingen skal foretages uden uforholdent ophold, efter at inddragelsen i byzone eller sommerhusområde er bekendtgjort, og uden for de almindelige vurderinger. Ved vurderingen lægges ejendommens tilstand på tidspunktet for zoneinddragelsen samt prisforholdene pr. vurderingsterminen ved seneste almindelige vurdering forud for dette tidspunkt reguleret i henhold til § 3 A til grund for ansættelsen.

§ 8. ---

Stk. 3. Når der har fundet matrikulær udstykning sted, kan ejeren under forudsætning af, at der ikke er sket notering i matriklen om, at de pågældende matrikelnumre (artikelnumre) skal holdes forenet som en samlet ejendom, såvel ved en almindelig vurdering som ved en vurdering i henhold til § 4 eller § 4 A, forlange, at de nye matr. nr.e (art. nr.e) vurderes hver for sig som selvstændige ejendomme, uanset at de vedblivende tilhører samme ejer og drives under et. Består en ejendom af flere matr. nr.e (art. nr.e), kan under ovennævnte forudsætning ejeren, når han påtænker at sælge et af disse, forlange det pågældende matr. nr. (art. nr.) særskilt vurderet. Er der ved frivillig overdragelse mod vederlag sket salg af et areal, der opfylder betingelserne for at kunne vurderes selvstændigt, kan såvel sælgeren som køberen, når erhvervedokumentet er udstedt, forlange det pågældende areal særskilt vurderet, medmindre arealet er blevet sammenlagt med andet køberen tilhørende areal, og de sammenlagte arealer skal samvurderes i medfør af bestemmelserne i stk. 1 og 4. Et areal, der er vurderet under en landbrugsejendom, kan dog kun vurderes særskilt, når arealet efter 1. september 1960 af landbrugsministeren er tilladt fraskilt den pågældende ejendom.

Stk. 4 og 5 ---

Lovforslaget

1. § 4 A ophæves.

2. I § 8, stk. 3, 1. pkt., udgår »eller § 4 A«.

*Gældende formulering***§ 14. ---**

Stk. 6. I de tilfælde, hvor grundværdien ansættes efter reglerne i stk. 5, skal der tillige angives et særligt differencebeløb, der udgør forskellen mellem det beløb, hvortil grundværdien ville være blevet ansat efter § 16, og den i medfør af stk. 5 ansatte grundværdi.

§ 33. ---

Stk. 2. Vurderingsmyndigheden foretager de fordelinger af ejendomsværdi, grundværdi, eventuelt fradrag i grundværdien for forbedringer og eventuelt differencebeløb, som i øvrigt er fornødne til gennemførelsen af bestemmelser i loven om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, loven om lån til betaling af ejendomsskatter, loven om afgift af dødsboer og gaver og loven om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom.

Stk. 3 - 15 ---

*Lovforslaget***3. § 14, stk. 6, ophæves.****4. § 33, stk. 2, affattes således:**

»*Stk. 2.* Vurderingsmyndigheden foretager de fordelinger af ejendomsværdi, grundværdi og eventuelt fradrag i grundværdien for forbedringer, som i øvrigt er fornødne til gennemførelsen af bestemmelser i loven om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, loven om lån til betaling af ejendomsskatter og loven om afgift af dødsboer og gaver.«

Til lovforslag nr. L 126. Skriftlig fremsættelse (14. januar 2004)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove og lov om planlægning samt ophævelse af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven og frigørelsesafgiftsloven (Forenklinger m.v.)

(Lovforslag nr. L 126).

Formålet med lovforslaget er at forenkle skatte- og afgiftslovgivningen. Det sker ved at skære ned i antallet af regler og ved at gøre reglerne mere fleksible og klare. Forslaget indeholder 8 forskellige forenklingsinitiativer.

Forslaget ophæver ejerlejlighedsavancebeskatningsloven og frigørelsesafgiftsloven og overflytter beskatningen efter disse love til ejendomsavancebeskatningsloven, afskrivningsloven og statsskatteloven. Det betyder, at reglerne for beskatning af fast ejendom bliver væsentlig forenklet.

Der gives mulighed for inden for to år at modregne et tab fra salg af en del af en ejendom i en tidligere fortjeneste på samme ejendom. Herved opnås samme beskatning, som hvis hele ejendommen var solgt på en gang.

De erhvervsdrivende beskyttes mod uventet beskatning, når de sælger deres ejendomme. Det sker ved at lovfæste den hidtidige praksis fra det ophævede cirkulære om pristalsregulering af anskaffelsessummer for ejendomme købt før 19. maj 1993.

De skattemæssige konsekvenser i forbindelse med virksomhedsoverdragelse forenkles. Når

ægtefæller handler virksomhed med hinanden gives der nu mulighed for, at ægtefællen kan indtræde i alle rettigheder i virksomhedsordningen. Dermed fjernes en urimelig hindring og ægtefællers adgang til at overtage virksomhedsordningen samtidig med overtagelse af ejerskab bliver ligestillet med den adgang børn og nære medarbejdere har.

Tinglysningsafgiften forenkles ved at give mulighed for at tilbageføre afgiften på realkreditpantebreve ved konvertering og låneomlægninger og adgangen til at samle flere retsforhold i samme anmeldelse udvides. Der indføres en hjemmel til at godtgøre tinglysningsafgiften, når panteudvidelsen er tinglyst som led i en samlet matrikulær ændring.

Administrationen vedrørende beskatning af børsnoterede aktier ved tilbagesalg til det udstedende selskab forenkles ved at fjerne dispensationsansøgningen i en række tilfælde.

Der gives aktiebaserede udloddende investeringsforeninger længere tid til at afvikle aktiebeholdningen ved likvidation af foreningen.

Den eksisterende praksis om adgang til at lade en skattefri aktieombytning efterfølge af en skattefri ophørsspaltning lovfæstes, hvorved lovtekstens betydning tydeliggøres.

Begrebet ”bestemmende indflydelse” i skatte-lovgivningen harmoniseres med henblik på at få ensartet begrebsanvendelsen.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.